

รายงาน

การสัมมนาเครือข่ายองค์การการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาศูนย์ภาพมาตรฐานการพัฒนาระดับอุดมศึกษา Mini_UKM

ครั้งที่ 8

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

วันที่ 7-9 มีนาคม 2555 ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อาคารวชิรธาราบ จังหวัดอุบลราชธานี

Mini_University Knowledge Management Network : Mini_UKM8

บทสรุป สำหรับผู้บริหาร

การจัดสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการพัฒนาระดับอุดมศึกษา (Mini_UKM) ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7 - 9 มีนาคม 2555 ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และการดำเนินการจัดการความรู้ 2) เพื่อสนับสนุนและพัฒนาความร่วมมือเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ 3) เพื่อสนับสนุนการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตลอดจนการรับฟังและเรียนรู้จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ และ 4) เพื่อค้นหาและรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การจัดสัมมนาครั้งนี้มีสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมทั้งสิ้น 28 แห่ง ประกอบด้วยผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวนทั้งสิ้น 218 คน การจัดกิจกรรม มี 2 รูปแบบ รูปแบบแรกเป็นการบรรยายโดยวิทยากร ประกอบด้วย 1) การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ Asean Hamonization 2) การวางแผนเพื่อสร้าง Road Map ของ KM เพื่อพัฒนา TQA เปิดประตูสู่ Asean Hamonization 3) การพัฒนาเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา รูปแบบที่สอง เป็นการแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มที่ 1 การจัดการความรู้มือใหม่หัดขับ กลุ่มที่ 2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่มย่อย ได้แก่ 1) กรอบมาตรฐานทางคุณวุฒิ TQF 2) การจัดการความรู้ 3) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 4) การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้พบว่า 1) แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการเรียนการสอนตามกรอบคุณวุฒิ TQF คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญ มีคู่มือ มีการอบรมและสร้างความเข้าใจ จัดตั้งคลินิกหลักสูตร พัฒนาระบบ และโปรแกรม การรายงานและประเมินผล 2) แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการความรู้คือ การถ่ายทอดและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ และเรียนรู้ตลอดเวลา การมีส่วนร่วมและความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง การทำงานเป็นทีม การจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร การกำหนดประเด็นที่ชัดเจน และมีช่องทางการสื่อสารที่ดีและครอบคลุม 3) แนวปฏิบัติที่ดีของการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ คือ การกำหนดองค์ความรู้ที่ชัดเจน การมีนักวิจัยพี่เลี้ยง การมีคลินิกนักวิจัย การมีส่วนร่วมของชุมชน และหน่วยงานที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 4) แนวปฏิบัติที่ดีของการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ คือ มีการทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถาบัน มีแผนการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การหมุนเวียนการเป็นเจ้าภาพ การสร้างระบบการสื่อสารระบบเครือข่าย การจัดประกวดแนวปฏิบัติที่ดี การจัดทำฐานข้อมูลการประกันคุณภาพ

จากการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสัมมนา ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 147 คน พบว่า โดยภาพรวม มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) ซึ่งมีความพึงพอใจต่อวิทยากรมากที่สุด ($\bar{x} = 4.37$) รองลงมา มีความพึงพอใจต่อสถานที่จัดสัมมนา ($\bar{x} = 4.24$)

ตามที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดงานสัมมนาเครือข่ายองค์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7 - 9 มีนาคม 2555 ณ สถานปฏิบัติการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาคาร “เทพรัตนสิริปลา” มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยได้มีการประชุมในการเตรียมความพร้อมในการปรับหัวข้อในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ของการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็น 1) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF 2) การจัดการความรู้ KM 3) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 4) การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.

การจัดงานครั้งนี้ได้เป็นไปตามบันทึกข้อตกลง “เครือข่ายองค์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา” เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2550 โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาและได้มีการดำเนินกิจกรรม ระหว่างมหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Mini_UKM) อย่างต่อเนื่องมาแล้ว 7 ครั้ง โดยมีลำดับในการหมุนเวียนมหาวิทยาลัยที่เป็นเจ้าภาพ ดังนี้ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยพายัพ ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยนครพนม ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีการดำเนินการจัดประชุมหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเครือข่ายมาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีขอขอบคุณ วิทยากรทุกท่าน ผู้บริหาร คณาจารย์และบุคลากรของสถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ ผู้ประสานงาน และบุคคลทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสัมมนาเครือข่ายฯ จนประสบความสำเร็จ

คุณประโยชน์ที่ได้รับในการจัดการความรู้ด้วยกระบวนการอย่างเป็นระบบ จะนำมาซึ่งประโยชน์คุณค่า สามารถนำไปสานต่อยุทธศาสตร์ของแต่ละสถาบันบนเวทีวิชาการ รวมถึงการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มีนาคม 2555

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
คำนำ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 โครงการ การจัดสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการพัฒนา ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 Mini_UKM	2
1.3 กำหนดการการสัมมนา	5
บทที่ 2 ผลการจัดสัมมนาเครือข่ายการจัดการเรียนรู้	7
2.1 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ Asean Harmonization	7
2.2 การวางแผนเพื่อสร้าง Road Map ของ KM เพื่อพัฒนา IQA เปิดประตูสู่ Asean Harmonization	12
2.3 การพัฒนาเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา	22
2.4 รายงานผลการจัดการความรู้ “มือใหม่หัดขับ”	25
2.5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)	27
2.5.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF	27
2.5.2 การจัดการความรู้ KM	33
2.5.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์	54
2.5.4 การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.	56
บทที่ 3 การประเมินผลการสัมมนา	57
ภาคผนวก	61
คณะผู้จัดทำ	112

ตามที่มีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดงานสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7 - 9 มีนาคม 2555 ณ สถานปฏิบัติการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาคาร “เทพรัตนสิริปภา” มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี ในประเด็นของการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF 2) การจัดการความรู้ KM 3) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 4) การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียน การตรวจประเมินของ สมศ.

การจัดงานครั้งนี้ได้เป็นไปตามบันทึกข้อตกลง “เครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา” เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2550 โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพตามองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาและได้มีการดำเนินกิจกรรม ระหว่างมหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Mini_UKM) อย่างต่อเนื่อง มาแล้ว 7 ครั้ง โดยมีลำดับในการหมุนเวียนมหาวิทยาลัยที่เป็นเจ้าภาพ ดังนี้ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยพายัพ ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยนครพนม ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีการดำเนินการจัดประชุมหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเครือข่าย มาอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น เพื่อขยายผลการสร้างเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษา การจัดสัมมนาครั้งนี้ ได้เชิญผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายสนับสนุน รวมผู้เข้าร่วม การสัมมนาทั้งสิ้น จำนวน 218 คน โดยมีสถาบันอุดมศึกษาเข้าร่วมทั้งสิ้น 28 แห่ง

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

จากสภาพแวดล้อมด้านต่างๆในปัจจุบันพบว่า ข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ในด้านต่างๆ มีมากมาย และหลากหลาย ทำให้บุคคลทุกคนมีความจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่รอบรู้ และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา (Long Life Learning) ทุกสถาบันตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความรู้ (Knowledge management - KM) คือ การรวบรวม สร้าง จัดระเบียบ แลกเปลี่ยน และประยุกต์ใช้ความรู้ในองค์กร โดยพัฒนาระบบจาก ข้อมูล ไปสู่ สารสนเทศ เพื่อให้เกิด ความรู้ และ ปัญญา ในที่สุด นำมาซึ่งโครงการเสวนา สมาชิกเครือข่ายจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัย (UKM) ซึ่งศาสตราจารย์นายแพทย์วิจารณ์ พานิช และ ศาสตราจารย์คลินิกอภิชชาติ ศิวายธร ที่ได้สานสร้าง UKM ขึ้นมาตั้งแต่ปลายปี 2547 โดยได้กำหนดเป็น ข้อตกลงร่วมกันว่า จะไม่มีการขยายเครือข่ายต่อไป เนื่องจากถ้ามีสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จะส่งผลต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีผลต่อองค์ความรู้ที่ได้รับ โดยจะจัดเพียงหนึ่งวันครั้งเท่านั้น แต่สมาชิก UKM

สามารถขยายผลสร้างเครือข่ายต่อไปได้ เช่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ร่วมกับ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตกลงร่วมกันเพื่อสร้าง “เครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา” เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2550 ภายหลังได้มีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศาสตราจารย์นายแพทย์วุฒิชัย ธนาพงศธร มหาวิทยาลัยนครพนม และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเข้าร่วมด้วย โดยโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา โดยใช้ชื่อว่า “เครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา” หรือ Mini_UKM ซึ่งได้มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อการขยายผลสู่สถาบันอุดมศึกษาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 3 การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มาตรา 11 ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับการบริหารราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ดังนั้น การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นวิถีทางหนึ่งที่จะช่วยสร้างและเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร ส่งเสริมให้เกิดการแสวงหา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการรวบรวมจัดเก็บความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคลากร หรือหน่วยงานให้เป็นระบบ และสามารถนำความรู้นั้นมาปรับใช้ได้สะดวก รวดเร็ว มีมิติบูรณาการและองค์รวมของการพัฒนาระดับอุดมศึกษาต่อไป

1.2 โครงการ การจัดสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการพัฒนา ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 Mini_UKM

1.2.1 หลักการและเหตุผล

ตามที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ได้ทำบันทึกข้อตกลง “เครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา” เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2550 โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาและได้มีการดำเนินกิจกรรม เพื่อการขยายผลการสร้างเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยสู่สถาบันอุดมศึกษาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Mini_UKM) อย่างต่อเนื่องมาแล้ว 7 ครั้ง โดยมีลำดับในการหมุนเวียนมหาวิทยาลัยที่เป็นเจ้าภาพ ดังนี้ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ครั้งที่ 3 มหาวิทยาลัยพายัพ ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยนครพนม ครั้งที่ 5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยมีการดำเนินการจัดประชุมหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนมหาวิทยาลัยเครือข่ายมาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดงานสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7-9 มีนาคม 2555 ณ สถานปฏิบัติการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาคาร“เทพรัตนสิริปภา”มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยได้กำหนดหัวข้อในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices) ของการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพมาตรฐานการศึกษา โดยมีเป้าหมายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในประเด็น ดังนี้ 1) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF 2) การจัดการความรู้ KM 3) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 4) การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.

1.2.2 กำหนดจัดกิจกรรม

ระหว่างวันพุธที่ 7 – วันศุกร์ที่ 9 มีนาคม 2555

1.2.3 สถานที่จัดกิจกรรม

สถานปฏิบัติการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาคารเทพรัตนสิริปภา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1.2.4 หัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- 1) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF
- 2) การจัดการความรู้ KM
- 3) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
- 4) การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.

1.2.5 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และการดำเนินการจัดการความรู้
- 2) เพื่อสนับสนุนและพัฒนาความร่วมมือเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ
- 3) เพื่อสนับสนุนการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนการรับฟังและเรียนรู้จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ
- 4) เพื่อค้นหาและรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.2.6 ผู้รับผิดชอบ

ศูนย์การจัดการความรู้ โครงการจัดตั้งกองการเจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการดำเนินงานโครงการสัมมนา เครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ครั้งที่ 8 มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1.2.7 วิธีการดำเนินการ

1) แจ้งให้มหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะเข้าร่วมการสัมมนา คัดเลือกบุคลากรและสมัครเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ต้องคัดเลือกบุคลากรที่ตรงกับหัวข้อ และมีแนวปฏิบัติที่ดีสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ โดยมหาวิทยาลัย ส่งบุคลากรเข้าร่วม กรณีไม่ร่วมทัศนศึกษาดูงาน ค่าลงทะเบียนคนละ 1,000.- บาท และกรณีเข้าร่วมทัศนศึกษาดูงาน ค่าลงทะเบียนคนละ 4,800.- บาท

2) กำหนดแจ้งรายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการสัมมนาเครือข่ายฯ พร้อมกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในวันจันทร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2555

3) กำหนดให้มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วม ต้องจัดทำบันทึกเรื่องเล่า ตามที่เลือกในแต่ละหัวข้อ ทั้ง 4 หัวข้อ คือ 1) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF 2) การจัดการความรู้ KM 3) การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 4) การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ. และให้แต่ละมหาวิทยาลัยจัดแบบบันทึกเรื่องเล่า ส่งให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เพื่อรวบรวมและประกอบการวางแผนการจัดกิจกรรมสัมมนา

4) การประเมินโครงการจากแบบสอบถาม ทบทวนก่อนกิจกรรม (Before Action Review : BAR), ทบทวนหลังกิจกรรม (After Action Review: AAR), ถอดบทเรียนหลังกิจกรรมการเรียนรู้ (After learning Review: ALR) และสัญญาใจไฟปรารถนา (Passion Plan)

1.2.8 กลุ่มเป้าหมาย

ผู้บริหาร บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน ซึ่งเป็นบุคลากรที่มหาวิทยาลัยยินดีเข้าร่วมโครงการในการสัมมนาเครือข่าย จำนวนประมาณ 100 คน

1.2.9 วิทยากร

- 1) ศาสตราจารย์ นพ.กำจร ตติยกวี
- 2) รองศาสตราจารย์ นพ.จิตเจริญ ไชยาคำ
- 3) ศาสตราจารย์ นพ.วุฒิชัย ธนาพงศ์ธร
- 4) รองศาสตราจารย์ กัลณกา สาธิตธาดา
- 5) รองศาสตราจารย์ ดร. กุลธิดา ท้วมสุข
- 6) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์

1.2.10 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้แลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ และการดำเนินการจัดการความรู้ ทั้ง 4 หัวข้อ
- 2) เป็นการสนับสนุนและพัฒนาความร่วมมือเครือข่ายการจัดการความรู้ระหว่างมหาวิทยาลัยในและนอกประเทศ
- 3) เป็นการสนับสนุนการร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามหัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตลอดจนการรับฟังและเรียนรู้จากวิทยากรผู้เชี่ยวชาญ

4) ได้แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากหัวข้อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5) มหาวิทยาลัยสมาชิกเครือข่ายได้รับประโยชน์จากการทบทวนและการวางแผนความร่วมมือของเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในปี พ.ศ.2554 และต่อเนื่องในอนาคต

6) เกิดเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพเพิ่มขึ้น ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา

1.3 กำหนดการการสัมมนา

วันที่ 6 มีนาคม 2555

14.00-18.00 น. การประชุมผู้แทน มหาวิทยาลัยเครือข่าย ในการจัดเตรียมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ Fa & Note)

วันที่ 7 มีนาคม 2555

08.00-09.00 น. : ลงทะเบียน

09.00-09.30 น. : กล่าวต้อนรับ โดย รศ.ดร.นงนิตย์ ธีระวัฒนสุข

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

09.30-10.30 น. : การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ Asean Harmonization โดย รศ.นพ.กำจร ตติยกวี รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

10.30-10.45 น. : พักรับประทานอาหารว่าง

10.45-11.15 น. : การวางแผนเพื่อสร้าง Road Map ของ KM เพื่อพัฒนา IQA เปิดประตูสู่ Asean Harmonization โดย รศ.นพ.จิตเจริญ ไชยคำ รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและการจัดการความรู้ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

11.15-12.00 น. : การพัฒนาเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา โดย ศ.นพ.วุฒิชัย ธนาพงศธร คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

12.00-13.00 น. : รับประทานอาหารกลางวัน

13.00-13.30 น. : กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์การแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้

13.30-18.00 น. : แบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้

กลุ่มที่ 1 การจัดการความรู้ “มือใหม่หัดขับ” โดย ศ.นพ.วุฒิชัย ธนาพงศธร คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วันที่ 7 มีนาคม 2555

กลุ่มที่ 2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)

2.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF

ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดย รศ.ดร.กุลธิดา ท้วมสุข อธิการบดี

อธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.2 การจัดการความรู้ KM

ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดย รศ.นพ.จิตเจริญ ไชยคำ รองคณบดี

ฝ่ายพัฒนาคุณภาพและการจัดการความรู้ คณะเภสัชศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

2.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดย ผศ.ดร.ชวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

2.4 การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจ

ประเมินของ สมศ.

ดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดย รศ.ดร.กัลณกา สาธิตธารารอง

อธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

18.00-22.00 น. :

รับประทานอาหารและกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์

วันที่ 8 มีนาคม 2555

08.30-11.30 น. :

นำเสนอผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม โดย รศ.นพ.จิตเจริญ ไชยคำ

รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและการจัดการความรู้ คณะเภสัชศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

11.30-12.00 น. :

สรุปการประชุมสัมมนา/ส่งมอบการเป็นเจ้าภาพการจัด Mini UKM ครั้งที่ 9

และพิธีปิด

12.00-13.00 น. :

รับประทานอาหารกลางวัน

13.00-15.00 น. :

กลุ่มที่ 1 City Tour และเดินทางกลับ

13.00 น. :

กลุ่มที่ 2 เดินทางไปร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ณ มหาวิทยาลัยจำปาสัก

ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และศึกษาวีถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม

พื้นที่ใกล้เคียง พักค้างคืนที่แขวงจำปาสัก

วันที่ 9 มีนาคม 2555

07.00-15.00 น. :

กลุ่มที่ 2 ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่แขวงจำปาสัก (ต่อ)

15.00-18.00 น. :

เดินทางกลับ

2.1 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ Asean Harmonization

รองศาสตราจารย์นายแพทย์กำจร ตติยกวี รองเลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา ได้บรรยาย เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษา การรองรับการก้าวเข้าสู่ Asean ไว้ว่า

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) มี 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา Asean พยายามที่จะรวมกลุ่ม โดยการเห็น ตัวอย่างของสหภาพยุโรป (European Union: EU)

2.1.1 กรอบข้อตกลงของ Asean

ผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่วมกันที่จะจัดตั้งประชาอาเซียน (Asean Community) ให้สำเร็จภายในปี พ.ศ.2558 (ค.ศ.2015) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบูรณาการความเป็นประชาคม Asean ในเสาหลักด้านต่าง ๆ 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community : AEC)
- 2) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
- 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2.1.2 จุดเน้นของอาเซียน

คือ การสร้างอาเซียนให้เป็นประชากรที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน ร่วมกันแบ่งปัน มีวิสัยทัศน์ และ อัตลักษณ์เดียวกัน และเพื่อเป็นประชาคมเดียวกัน

2.1.3 วัตถุประสงค์ของ Asean

- 1) ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิก
- 2) ดำรงสันติภาพ เสถียรภาพ ความมั่นคง
- 3) เสริมสร้างเศรษฐกิจและความอยู่ดีกินดีของประชาชน
- 4) พัฒนาสังคมและวัฒนธรรม
- 5) ส่งเสริมความร่วมมือกับภายนอกและองค์การระหว่างประเทศต่างๆ

2.1.4 ความท้าทายและโอกาส

1) ระดับภูมิภาค

การทำ Mutual Recognition Arrangement (MRA)

2) ระดับประเทศ

- (1) การเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา
- (2) การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

3) ระดับสถาบัน

- (1) การพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นสากล
- (2) การพัฒนาบุคลากร
- (3) ศักยภาพการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้
- (4) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

4) ระดับกระทรวง

- (1) มาตรฐานอุดมศึกษา
- (2) การส่งเสริมการเคลื่อนย้าย นักศึกษา อาจารย์และ นักวิจัย
- (3) การแลกเปลี่ยนการเยือนเครือข่ายพันธมิตรในประชาคมอาเซียน

2.1.5 ทิศทางของอุดมศึกษา

- 1) อิทธิพลของการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน
- 2) การเคลื่อนย้ายแรงงานโดยเสรี
- 3) การยอมรับในมาตรฐานการศึกษาและปฎิญญาร่วมกัน
- 4) การยอมรับคุณสมบัติของบริการวิชาชีพพร้อมกัน
- 5) การให้บริการการศึกษาโดยเสรี
- 6) การศึกษาข้ามพรมแดน
- 7) คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในระดับนานาชาติ

2.1.6 แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) กับการเตรียมการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ภาพปัจจุบันและอนาคต	ทิศทางและนโยบายของแผนฯ
1. การเปลี่ยนแปลงประชากร	1. รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่น
2. พลังงานและสิ่งแวดล้อม	2. การแก้ไขปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน
3. การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต	3. ธรรมชาติและการบริหารจัดการ
4. การกระจายอำนาจการปกครอง	4. บทบาทในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
5. การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง	5. การเงินอุดมศึกษา
6. เยาวชน นักศึกษา และบัณฑิตในอนาคต	6. การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา
7. เศรษฐกิจพอเพียง	7. การพัฒนาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้
	8. โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้

เป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ.2565 สกอ. ตระหนักดีถึงหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายมาตรฐานการอุดมศึกษา และแผนพัฒนาการอุดมศึกษา โดยมีเป้าหมายของแผนอุดมศึกษาระยะยาว คือ การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่

มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงินการกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ

2.1.7 บทบาทของภาคการศึกษาในแต่ละเสาหลักอาเซียน

1) เสาหลักการเมืองและความมั่นคง

- (1) สร้างความเข้าใจและความตระหนักเรื่องกฎบัตรอาเซียนผ่านหลักสูตรอาเซียนศึกษา และการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ในอาเซียน
- (2) เน้นหลักประชาธิปไตย เคารพสิทธิมนุษยชน และสันติภาพในหลักสูตร
- (3) สนับสนุนให้เกิดความเข้าใจและความตระหนักในความหลากหลายในอาเซียน
- (4) จัดให้มีการประชุมร่วมกันของผู้บริหาร ผู้นำสถานศึกษา

2) เสาหลักเศรษฐกิจ

- (1) พัฒนาทักษะฝีมือภายในประเทศ
- (2) พัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาเพื่อการแลกเปลี่ยนในอาเซียน
- (3) สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือในอาเซียน
- (4) พัฒนามาตรฐานด้านอาชีพ
- (5) ผลักดันให้มีการพัฒนามาตรฐานทักษะร่วมกันของอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา

3) เสาหลักสังคมและวัฒนธรรม

- (1) พัฒนาเนื้อหาร่วมกันด้านอาเซียน
- (2) จัดทำหลักสูตรด้านศิลปะและวัฒนธรรมของอาเซียน
- (3) เสนอให้ภาษาในอาเซียนเป็นวิชาเลือก
- (4) ส่งเสริมโครงการระดับภูมิภาค
- (5) สนับสนุนการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพในชุมชน
- (6) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (7) จัดให้มีการประชุมวิจัยด้านการศึกษาของอาเซียน
- (8) จัดกิจกรรมวันอาเซียน
- (9) ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างกันและความตระหนักด้านสิ่งแวดล้อมร่วมกัน

4) แนวทางการดำเนินการ

- (1) การเผยแพร่ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และเจตคติที่ดีเกี่ยวกับอาเซียน
- (2) การพัฒนาศักยภาพของนักเรียน นักศึกษาและประชาชนให้มีคุณภาพสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ขณะเดียวกันก็มีความรู้และความภูมิใจ ในภาษา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย
- (3) มหาวิทยาลัยต้องตื่นตัวและปรับตัวพร้อมที่จะตอบรับความเปลี่ยนแปลงที่จะมากับโอกาสและมูลค่าทางการตลาดที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน 580 ล้านคนในอาเซียน

- (4) การพัฒนาเยาวชนไทยให้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมที่หลากหลายและแสดงความสามารถในเวทีนานาชาติ หรือมีความร่วมมือด้านการศึกษอย่างต่อเนื่อง เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร โดยอาศัยองค์กรทางการศึกษาในระดับภูมิภาค เช่น UMAP, ASEM, ASEM, AU, SEAMEO RIHED, AQAN, UNESCO เป็นต้น

2.1.9 การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษาเข้าสู่อาเซียน

- 1) เนื้อหาหลักสูตร ทุกคณะและสาขาวิชา โดยเฉพาะในด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ต้องเริ่มปรับเนื้อหาให้ครอบคลุมกลุ่มประเทศในอาเซียนให้มากขึ้น ไม่ว่าจะแทรกเป็นหัวข้อในรายวิชาปกติ มอบหมายเป็นการจัดทำรายงานกลุ่ม เปิดวิชาการศึกษาเปรียบเทียบในมิติต่างๆ ของประเทศในอาเซียน รวมไปถึงการเปิดวิชา เจาะลึกในด้านเศรษฐกิจการเมือง สังคม และวัฒนธรรมเป็นรายประเทศของอาเซียนตามความพร้อม ความสนใจ และเครือข่ายที่มีอยู่ของแต่ละสถาบัน
- 2) ภาษาในอาเซียน เปิดสอนหรือฝึกอบรมภาษาที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน เนื่องจากภาษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะใช้ในการเรียนรู้ และทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ในเรื่องราวของประเทศในอาเซียน รวมทั้งเป็นการสร้างเครือข่ายสำหรับการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคตให้กับบัณฑิตในภาวะแนวโน้มที่จะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในระหว่างประเทศอาเซียน
- 3) สัดส่วนนักศึกษาอาเซียน เพิ่มสัดส่วนนักศึกษาปกติหรือนักศึกษาแลกเปลี่ยนผ่านการจัดสรรโควตาที่นั่ง และ/หรือทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาจากประเทศในอาเซียน โดยเฉพาะโดยการเพิ่มสัดส่วนนักศึกษาอาเซียนให้มากขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างการเรียนรู้ในบรรยากาศอาเซียน รวมทั้งเป็นการสร้างเครือข่ายสำหรับการทำงานและการใช้ชีวิตในอนาคตให้กับบัณฑิต ในภาวะแนวโน้มที่จะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในระหว่างประเทศอาเซียนด้วย
- 4) การวิจัยระดับภูมิภาค ส่งเสริมการวิจัยร่วมและวิจัยเปรียบเทียบในอาเซียนอย่างจริงจัง โดยควรดำเนินการให้ครบวงจรทั้งการให้ทุนศึกษาวิจัย การสร้างเครือข่าย นักวิจัย นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิในอาเซียน การจัดเวทีการประชุมวิชาการและการสร้างวารสารวิชาการระดับอาเซียน โดยมีบรรณาธิการร่วมจากมหาวิทยาลัยในอาเซียนที่ทำหน้าที่สนับสนุนและเผยแพร่องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ สำหรับภูมิภาคผ่านทั้งช่องทางวารสารปกติและวารสารออนไลน์
- 5) การลงพื้นที่ในอาเซียน การเรียนรู้และทำความเข้าใจกับประเทศในกลุ่มอาเซียนต้องมีการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลในภาคปฏิบัติ โดยอาจนำไปผูกไว้กับวิชาอาเซียน หรืออาจจัดเป็นกิจกรรมแยกต่างหากที่จัดเป็นประจำเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่สนใจสามารถเข้าร่วมในการเดินทางไปศึกษาในประเทศอาเซียนได้ด้วย

2.1.10 หลักการของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

- 1) เป็นเครื่องมือสนับสนุนนโยบายการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตไปสู่การปฏิบัติ
- 2) มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcome)
- 3) มุ่งให้เกิดความร่วมมือกันของคณาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิตและองค์กรวิชาชีพในการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

2.1.11 จุดเน้นของTQF

- 1) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ในภาพกว้างของบัณฑิตที่เทียบเคียงได้ในระดับชาติ และระดับสากล
- 2) มาตรฐานคุณวุฒิสาขา มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่มีรายละเอียดเฉพาะเจาะจงเอกลักษณ์ในสาขาเพิ่มเติม

2.1.12 มาตรฐานผลการเรียนรู้(Domains of Learning)ของคุณวุฒิทุกระดับในประเทศไทย

- 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Morals)
- 2) ด้านความรู้ (Knowledge)
- 3) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills)
- 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility)
- 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) บางสาขาวิชาอาจเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skills) หรือบางสาขาวิชาต้องการให้บัณฑิตของสาขามีมาตรฐานผลการเรียนรู้มากกว่าหรือพิเศษกว่าบัณฑิตในสาขาวิชาอื่นก็สามารถกำหนดเพิ่มเติมได้ ASEAN Regional Qualifications Framework โดย UNESCO และสภาการศึกษา เป็นผู้ประสานข้อมูลในส่วนของประเทศไทย

2.1.13 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) นักศึกษา มี Learning Outcomes ตามกำหนด ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มั่นใจในความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน (Employability Skills) ส่งผลกระทบลึงความสะดวกและคล่องตัวต่อการเคลื่อนย้าย (Mobility) การเทียบโอนหน่วยกิตและความรู้ ความสามารถ
- 2) คณาจารย์ เป็นอาจารย์มืออาชีพที่มีการพัฒนาทั้งทางวิชาการ วิชาชีพและการสอน
- 3) สถาบันอุดมศึกษา สร้างกลไกที่เหมาะสมกับสถาบันเพื่อความสะดวกในการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอย่างเป็นระบบ สามารถจัดการศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคมตามพันธกิจของสถาบัน

- 4) ผู้ใช้บัณฑิตและองค์กรวิชาชีพ เกิดความร่วมมือและเชื่อมกันกับสถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิต (Linkages to the workplace) ให้มีคุณภาพตามต้องการ
- 5) ประเทศชาติ ใช้งบประมาณในการจัดการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า ประชากรมีคุณภาพสามารถเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันในระดับอาเซียนและระดับนานาชาติ ระบบการศึกษาของประเทศมีมาตรฐานทัดเทียมกับสากล เกิดการรับรองรับรองคุณวุฒิในระดับอาเซียนและระดับนานาชาติ

2.2 การวางแผนเพื่อสร้าง Road Map ของ KM เพื่อพัฒนา IQA เปิดประตูสู่ Asean Harmonization

รองศาสตราจารย์นายแพทย์จิตเจริญ ไชยาคำ รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพและการจัดการความรู้ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้บรรยายการวางแผนเพื่อสร้าง Road Map ของ KM เพื่อพัฒนา IQA เปิดประตูสู่ Asean Harmonization ไว้ดังนี้

2.2.1 คนที่มีความสุขในโลก

คนที่มีความสุขที่สุดในโลกไม่ใช่คนที่ร่ำรวย คนที่มีความสุขที่สุดในโลกไม่ใช่คนที่ประสบความสำเร็จแต่คนที่มีความสุขที่สุดในโลก คือคนที่มีความสบายใจเท่านั้นเอง

2.2.2 ความหมายของความสบายใจ คือ

1. เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น เชื่อว่าคุณมีดีมีคนคบหาและคุณทำได้
2. รู้จักตัวเอง ยอมรับในข้อบกพร่องของตัวเองและพร้อมจะปรับปรุงเสมอ
3. ไม่ต้องดิ้นถ้าวันวานคุณเคยทำผิดพลาด คุณก็ยินยอมเปลี่ยนแปลงและรับฟังคนอื่น
4. เห็นค่าของตัวเอง คุณไม่คิดว่าตัวเองช่างไร้ค่า คุณจึงมีความสุขในใจเสมอ
5. วิตกกังวลน้อย เมื่อรู้ว่าตกลงไปในความทุกข์ คุณก็รับหาทางหลุดพ้นไม่จมอยู่กับมัน
6. กล้าหาญเสมอ คุณกล้าเปลี่ยนแปลงและกล้ารับมือกับสิ่งแปลกใหม่หรือปัญหาต่างๆ
7. มีความฝัน เมื่อชีวิตมีจุดหมายคุณก็จะเดินไปบนถนนชีวิตอย่างมีความหวังไม่เลือนลอย
8. มีน้ำใจเอื้ออาทร คุณจะพบความสุขในใจเสมอถ้าเป็นผู้ให้แก่ผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน
9. นับถือตัวเองไม่ดูถูกตัวเองด้วยการลดคุณค่าทำในสิ่งที่เสื่อมเสียต่อตนเอง
10. เต็มสีสันสร้างรอยยิ้ม ใช้ชีวิตของคุณและคนรอบข้าง รู้จักหยอกล้อคนอื่น ๆ และตัวเองด้วย

ความสุขนั้น คือ ความพอใจกับวิถีชีวิตของตัวเอง และวางแผนของตัวเองตามกำลังที่ตนทำได้ ความสุขที่แท้จริงเกิดจากข้างในจิตใจของคนเราและถ้าจิตใจของคุณไม่ว่าง เต็มไปด้วยอารมณ์ อันตรายต่างๆ ความสุขก็จะเกิดขึ้นได้ยาก เพราะความสุขนั้นมักเกิดขึ้นท่ามกลางความสงบเสมอ

ชีวิตของคนเรานั้นไม่ยืนยาวนัก คุณสามารถหาความสุขให้ตัวเองได้ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ไม่ต้องมุ่งหวังยามแก่-เฒ่าจึงค่อยอยู่อย่างสงบสุข เราสามารถมีความสุขที่สุดในโลกได้ในตอนนี้ ถ้าเราเริ่มจากตัวเราเอง

2.2.3 มารู้จัก Mini_KM

Km เป็นเครื่องมือบริหารชนิดหนึ่งต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ครั้งแรก Mini_UKM 1 at MFU (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)

ครั้งที่ 2 Mini_UKM 2 at UBU (มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี)

ครั้งที่ 3 Mini_UKM 3 at PYU (มหาวิทยาลัยพายัพ)

ครั้งที่ 4 Mini_UKM 4 at NPU (มหาวิทยาลัยนครพนม)

ครั้งที่ 5 Mini_UKM 5 at SUT (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)

ครั้งที่ 6 Mini_UKM 6 at MFU (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)

ครั้งที่ 7 Mini_UKM 7 at MSU (มหาวิทยาลัยมหาสารคาม)

2.2.4 Concept ของการจัดการความรู้

ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ “เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถสร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ และมีการเรียนรู้ร่วมกัน”

2.2.5 ต้นกำเนิด UKM

การเปลี่ยนแปลงแบบพัฒนาองค์กรโดยการจัดการความรู้นั้น ผู้บริหารระดับสูงต้องเอาใจจริง เอาใจและเชื่อมั่นในคุณค่าของ KM หรือมีฉันทกัอาจทำในหน่วยงานย่อยภายใต้ภาวะผู้นำของหน่วยงานย่อย จุดที่สำคัญคืออะไร KM ภายใต้ความรับผิดชอบของเราเองภายในหน่วยงานของเราไม่เน้นการควบคุมสั่งการ แต่เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หน่วยของเรา ที่ได้ประโยชน์ถ้าเราไม่อยู่ในฐานะที่จะเปลี่ยนแปลงภาพใหญ่เราก็เปลี่ยนที่ตัวเราเองก่อน เปลี่ยนในหน่วยงานที่เรารับผิดชอบก่อนต่อเมื่อมีโอกาสจึงค่อยร่วมกับภาคแนวร่วม ดำเนินการเปลี่ยนแปลงใหญ่

2.2.6 KM 3 รูปแบบในประเทศไทยที่ กพร ใช้ในการตามงาน UKM

1) KM เชิงองค์กร

- (1) โยงยุทธศาสตร์
- (2) จัดทำแผน/กำหนด KPI
- (3) ใช้ในการประเมิน

2) KM กลุ่มเครือข่าย

- (1) แลกเปลี่ยน Tacit knowledge
- (2) พัฒนา “คุณอำนวย”
- (3) สร้าง CoPs (ชุมชนนักปฏิบัติ)

3) KM ปังเจก/ใจ

- (1) เรื่องจากเรื่องที่สนใจ
- (2) ใช้ “หัวใจนักปราชญ์”
- (3) ตระหนักรู้สิ่งที่กำกับอยู่ในใจ (Mindset Mental Model)

2.2.7 หลักคิด

- 1) การทำงาน เพื่อพัฒนาที่ยั่งยืนต้องเกิดการเรียนรู้
- 2) การเรียนรู้ต้องคิดได้และได้คิด
- 3) เมื่อคิดได้ ได้คิดแล้วก่อให้เกิดสติมา ปัญญาเกิด

2.2.8 การจัดการความรู้ 3 มุมมอง

- 1) ความรู้ในกระดาษ Book
- 2) ความรู้ในเครือข่าย Learning Community
- 3) ความรู้ในคน Process of Knowing – Body of Knowledge

2.2.9 นิยามของความรู้

นิยามของ “ความรู้” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 คือ “สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับการได้ยืม ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา” ซึ่งทักษะประสบการณ์นั้นไม่ได้มีอยู่ในตำราแต่เกิดจากการลงมือปฏิบัติ ดังนั้นความรู้จะเกิดจากการลงมือปฏิบัติ

องค์กรแห่งการเรียนรู้

คือ องค์กรที่ทุกคนค้นพบวิธีการเรียนรู้ ซึ่งกันและกันจากประสบการณ์ในการทำงานอย่างต่อเนื่อง และนำประสบการณ์นั้นมาปรับ/ปรุง/ต่อยอดพัฒนาตน/คน/งาน/องค์กร เพื่อบรรลุความเป็นตัวคน พันธกิจขององค์กรนั้นๆ

อะไรที่ไม่ใช่ KM

KM ไม่ใช่ตัวเป้าหมาย KM เป็นตัวกระบวนการ /เครื่องมือ (ให้เบ็ด สอนตกปลา)

อะไรคือ KM

KM เริ่มต้นที่คน วทวนอยู่กับงาน เป็นเรื่องการพัฒนา “ภาวะผู้นำ” เป็นเรื่องการสร้าง “วัฒนธรรม”

2.2.10 จัดการความรู้ไปทำไม

เพราะความรู้มีมากแต่ความรักมีน้อย จะจัดการกับความรู้ 2 ประเภทนี้อย่างไร

1) Explicit Knowledge

- (1) เรียนรู้ยกระดับ

- (2) รวบรวมจัดเก็บ
- (3) เข้าถึง ดีความ

2) Tacit Knowledge

- (1) มีใจแบ่งปัน
- (2) เรียนรู้ร่วมกัน
- (3) สร้างความรู้ยกระดับ
- (4) นำไปใช้

2.2.11 Knowledge Management

- 1) ไม่ใช้การเน้นที่เทคโนโลยี หรือ IT
- 2) Format การจัดการความรู้เชิงระบบหน่วยงาน /เจ้านายสั่งมา (กพร)
- 3) Natural สร้างองค์กรเรียนรู้แบบธรรมชาติ
- 4) หลักคิด เคารพในความเป็นคน ประสบการณ์ที่ดีในตัวตนเจ้าของ
- 5) หลักปฏิบัติ นำประสบการณ์งานประจำของเจ้าของมาเล่าสู่ต่อยอด“ ลปรร แลกเปลี่ยน เรียน รู้ สร้างเครือข่ายในการพัฒนา”
- 6) ถอดบทเรียน ฟังแบบสุนทรีย สนทนา นำไปปรับ ประยุกต์ ทำให้ตน คน งานประจำ องค์กร ชุมชน สังคม ประเทศชาติดีขึ้น

2.2.12 เคล็ดวิชา การจัดการความรู้(ลึก) (ตัว) KM แบบใจสั่งมา (ธรรมชาติ)

- 1) Trust (ได้ใจ)
- 2) Take (ลดการรับ)
- 3) Team (Cop)
- 4) Transfer (ถ่ายทอด)
- 5) Tell (เล่าเรื่อง)
- 6) Target (เป้าหมาย)
- 7) Think (คิดเชิงบวก)
- 8) Tacit (ความรู้ฝังลึก)
 - (1) ผู้นำการบริหารคุณภาพที่ยั่งยืน
 - (2) พัฒนา – มาตรฐาน – ตรวจสอบ – ทำ
 - (3) พันธกิจ คุณลักษณะเฉพาะงาน (JD)
- 9) การมอบหมายงาน(JD)
- 10) การประเมินผลการปฏิบัติงาน (PD)
- 11) ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ เรียนรู้พัฒนา

- 12) บันทึกผลงาน การทำงาน (ดี-ไม่ดี)
- 13) สมรรถนะ K_U_S_A_P
- 14) Training Needs Career path
- 15) ตัวชี้วัด คุณภาพ ปริมาณ ทันเวลา พึงพอใจ พัฒนาการอื่นๆ

2.1.13 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

1) มาตรฐานการศึกษา

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก

มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา

มาตรฐานที่ 3 แนวทางการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้

- มาตรฐานการอุดมศึกษา
- มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
- มาตรฐานด้านการบริหารจัดการอุดมศึกษา
- มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

หลักเกณฑ์กำกับมาตรฐานรวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ การประกันคุณภาพภายใน ภายใต้ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ผลผลิตทางการศึกษาที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

2) มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

1. มีการแสวงหา การสร้างและการใช้ประโยชน์ ทั้งในส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อสร้างสังคมฐานความรู้
2. มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือ รวมถึงอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิธีการสอนหรือพัฒนานิสิต/นักศึกษา มี 40 วิธี คือ

1. การบรรยาย
2. การอภิปราย
3. การสอนแบบสัมมนา
4. การสอนโดยใช้นิรนัย (deductive)
5. การสอนโดยใช้อุปมัย (inductive)
6. การใช้กรณีศึกษา (Case study)
7. การแสดงบทบาทสมมติ (role play)
8. ภาศสนาม
9. ทักษะศึกษา
10. การใช้สถานการณ์จำลอง (simulation)

11. การแสดงละคร(dramatization)
12. การสาธิต(demonstration)
13. การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้(learning center)
14. การใช้เกม
15. การทดลอง
16. การสอนแบบโปรแกรม (Programmed instruction /การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน / การเรียนแบบผสมผสาน /การเรียนรู้แบบออนไลน์
17. การฝึกปฏิบัติ
18. การฝึกงาน
19. การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
20. การสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐาน
21. การสะท้อนความคิด (reflective thinking)
22. การสอนแบบสืบสอบ(inquiry-based instruction)
23. การศึกษาค้นคว้าโดยอิสระ
24. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง(Self-directed learning)
25. การสอนโดยใช้โครงงาน(project-based instruction)
26. การเรียนรู้จากบุคคลต้นแบบ/ปราชญ์
27. การเรียนการสอนแบบจุลภาค(micro teaching)
28. การนิเทศการปฏิบัติการวิชาชีพ(Supervision)
29. การเรียนรู้แบบร่วมมือ(cooperative learning)
30. การให้คำปรึกษารายบุคคล
31. Tutorial group
32. การระดมสมอง(brain storming)
33. การสรุปประเด็นสำคัญหรือการนำเสนอผลการสืบค้นที่ได้รับมอบหมาย
34. ฝึกงาน
35. กิจกรรม
36. การดูงาน
37. การสอนข้างเตียงหรือเรียนจากผู้ป่วย
38. การฝึกแสดงออกทางพฤติกรรม
39. การเรียนรู้ด้วยตนเอง
40. อื่นๆ

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

1. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้วยการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย/เรื่อง
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge)
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

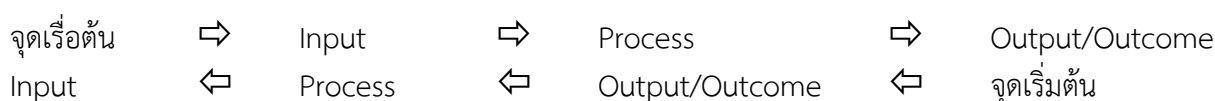
มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข พ.ศ. 2545

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการการสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

กระบวนการจัดการศึกษาที่ใช้ TQF (คิตยอนศร) กระบวนการผลิตบัณฑิตโดยทั่ว ๆ ไป

กระบวนการผลิตโดย TQF

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้
2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

มาตรการที่การพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและระบบวัดผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา
3. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับอาเซียนตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษาและการวิจัยด้านอาเซียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษารวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาโดยสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึงกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

มาตรฐานที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้สัดส่วนอาจารย์ระดับ ป.เอก ให้สูงขึ้นรวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการโดยเฉพาะในระดับศาสตราจารย์
2. สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน
3. สนับสนุนทุนวิจัยระดับ ป.เอก ทุนพัฒนาอาจารย์และทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย
4. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยของนักวิชาการไทยและอาเซียน
5. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน
6. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่นภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นต้น
7. ส่งเสริม / สนับสนุน / จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูงมาสอนบรรยายและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทยและ/หรือทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย
8. ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยและสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของ สถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่สถาบันอุดมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
2. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชนประชาคมอุดมศึกษาและเยาวชนอาเซียน
3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการเพื่อใช้ประโยชน์และป้องกัน
 - 1.1 ระดับภูมิภาค
 - 1.1.1 การทำ Mutual Recognition Arrangement (MRA)
 - 1.1.2 การพัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตในภูมิภาค
 - 1.2 ระดับประเทศ
 - 1.2.1 การเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา
 - 1.2.2 เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
 - 1.3 ระดับกระทรวง
 - 1.3.1 การจัดทำยุทธศาสตร์รองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
 - 1.3.2 การส่งเสริมการแลกเปลี่ยน
 - 1.4 ระดับสถาบัน
 - 1.4.1 การพัฒนาหลักสูตร
 - 1.4.2 การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

การจัดการความรู้เป้าหมาย เพื่อนำไปสู่องค์กร (การ) แห่งการเรียนรู้ แต่องค์กรจะเรียนรู้ได้อย่างไร
เจ้าของ หรือตัวตน (คนทำงาน) ต้องเรียนรู้ก่อน

เคล็ดลับเสริมการจัดการความรู้ที่ต้องฝึกฝน

1. การถอดบทเรียนตนเอง / เรื่องราวดีดี
2. การบันทึกประเด็นและปัจจัยแห่งความสำเร็จ
3. เรื่องเล่าเร้าพลัง
4. สุนทรีสนทนา
5. การสะท้อนผลการปฏิบัติงาน
6. การเทียบเคียงงาน / หน่วย
7. การเรียนรู้เชิงบวก

องค์กรแห่งการเรียนรู้

คือ องค์กรที่ทุกๆด้านค้นพบวิธีการเรียนรู้ซึ่งกันจากประสบการณ์ในการทำงานอย่างต่อเนื่องและนำประสบการณ์เหล่านั้นมา ปรับ / ปรับ / ต่อยอดพัฒนา ตน / คน / งาน / องค์กร เพื่อบรรลุความเป็นตัวตน พันธกิจขององค์กรนั้น ๆ

สรุปการจัดการความรู้อย่างธรรมชาติ

หลักปฏิบัติ ถอดบทเรียนจากงานประจำนำเคล็ดลับหรือประสบการณ์ของเจ้าของมาเล่าสู่กันและนำไปพัฒนา / ปรับ / ปรับ / ต่อยอด

แก่นการจัดการความรู้

การจัดการความรู้ไม่ใช่การใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วของตัวคนในกลุ่มตนมาจัดระบบเพื่อให้คนอื่นเอาไปใช้ การทำเช่นนั้นก็มีประโยชน์แต่ไม่ใช่หัวใจของการจัดการความรู้

การจัดการความรู้เป็นการดำเนินการของกลุ่มผู้ทำงานร่วมกันนั่นเองที่จะต้องทำให้การทำงานนั้นมีการใช้ความรู้เข้มข้นโดยการไป capture ความรู้มาจากที่อื่น โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่มนั่นเอง และ capture ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการทำงานของของกลุ่มนั่นเอง หมุนเป็นวัฏจักรเช่นนี้ไม่รู้จบ มีการใช้ความรู้ทั้งจากภายนอกและภายใน แต่ถ้ามีการนำข้อมูลจากภายนอกต้องมีการปรับบริบทของเราก่อน ฉะนั้นจะเห็นว่าคนทั่วไปเข้าใจการจัดการความรู้ไปให้คนอื่นใช้เป็นประโยชน์แต่เป็นส่วนเล็กๆของความรู้แท้จริง

2.3 การพัฒนาเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษา

ศาสตราจารย์นายแพทย์วุฒิชัย ธนาพงศ์ธร คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้บรรยายไว้ว่าการประเมินคุณภาพการศึกษาปัจจุบันสู่อากาศ 2020 การพัฒนาตัวบ่งชี้และเป้าหมายการเอาข้อมูลในอดีต เอาปัญหาในอดีตมาวิเคราะห์การประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมให้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้และเป้าหมาย

2.3.1 ตัวบ่งชี้ความเป็นสมาชิกอาเซียน

- 1) มาตรฐานหลักสูตร รับรองหลักสูตรร่วมกัน / TQF
- 2) มาตรฐานคุณภาพอาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสาร
- 3) มาตรฐานบัณฑิต สอบใบรับรองคุณวุฒิเฉพาะสาขาแห่งชาติ / NL และ Asian standard
 - (1) Learning Outcome
 - (2) Quality Unit Cost
- 4) มาตรฐานงานวิจัย
- 5) มาตรฐานงานบริการวิชาการ

2.3.2 การวางแผนกำลังคนของชาติ

- 1) ข้อมูลระดับชาติ
- 2) ผู้รับผิดชอบ
- 3) การนำไปปฏิบัติ
- 4) ประโยชน์ที่เกิดขึ้น
- 5) เครือข่าย

2.3.3 จำนวนตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพ แบ่งตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

การประเมิน สกอ. ใช้ตัวบ่งชี้ 23 ตัว

สมศ. ใช้ตัวบ่งชี้ 18 + 2 ตัว

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในระดับสถาบัน ให้เขียนเหมือนกันทั่วประเทศ

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 16 ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 16.1 ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 16.2 ผลการพัฒนามาตรฐานตามอัตลักษณ์

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 17 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 1 บัณฑิตปริญญาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 14 การพัฒนาคณาจารย์

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 18 ผลการขึ้นำป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่างๆ

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 18.1 ผลการขึ้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมประเด็นที่ 1

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 18.2 ผลการขึ้นำ ป้องกันหรือแก้ปัญหาของสังคมประเด็นที่ 2

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สมศ. ตัวบ่งชี้ที่ 15 ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ถ้าประเมิน คณะจะไม่มีประเมินข้อ 12 จะเป็น 17+2 ถ้าประเมิน สถาบัน จะเป็น 18+2 แต่รวมแล้ว ต้องครบ 23 ตัว บางตัวระดับคณะทำไม่ได้ให้อาผลของสถาบันไปใส่แล้วหารด้วย 23 จะได้คะแนนตัวบ่งชี้ที่ 15 หรือตัวที่ 23 ของ สกอ.

2.4 รายงานผลการจัดการความรู้ “มือใหม่หัดขับ”

โดยศาสตราจารย์นายแพทย์วุฒิชัย ธนาพงศธร คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการจัดการความรู้มือใหม่หัดขับ ดังนี้

1. ตอบแบบสอบถามของวิทยากรและเขียนเรื่องเล่าจากประสบการณ์จริงครั้งหน้ากระดาษ A 4 และให้ขีดเส้นใต้เทคนิคหรือวิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (เวลา 10 นาที)
2. จัดแบ่งกลุ่มย่อย 5 กลุ่มๆละประมาณ 5 - 6 คน โดยแต่ละกลุ่มกำหนด Facilitator 1 คน
3. วิทยากรบรรยายนำและกำหนดวิธีการดำเนินการด้วยการให้ทุกคนในแต่ละกลุ่มเล่าเรื่องที่เขียนคนละ 3 นาที ให้เวลาเพื่อซักถาม 1 นาที Facilitator สรุป 1 นาที (รวม 30 นาที)
 - ก่อนเริ่มเล่าเรื่องมีการแนะนำตัวเองให้เพื่อนในกลุ่มรู้จัก และตั้งชื่อกลุ่ม
 - Facilitator สรุปวิธีการที่ตกลงกันในกลุ่มว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด
 - ตั้งชื่อกลุ่ม
4. Facilitator ของแต่ละกลุ่มนำเสนอวิธีการหรือเทคนิคที่สรุปได้ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เทคนิควิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Key success factor)

1. มีความเอาใจใส่ในงานที่ได้รับมอบหมาย กล่าวคือ ต้องศึกษารายละเอียดของงานให้รู้ถึงวัตถุประสงค์ของงานที่ได้รับมอบหมาย ผลที่จะได้รับของงานคืออะไร ถ้าเป็นงานชิ้นใหญ่ ก็จะใช้เทคนิควิธีการในการระดมความคิดกับเพื่อนร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่รับผิดชอบในแต่ละจุด และมีการติดตามงานที่ได้รับมอบหมาย
2. ศึกษาแนวคิดในการทำงานทั้งจากในระบบเดิม และร่วมกันระดมความคิดกัน มีการประสานงานกับหลายๆ ฝ่าย และรับสมัครนักศึกษาเพื่อเป็นอาสาสมัครเข้ามาช่วยงาน โดยใช้หลักการทำงานแบบพึ่งพาอาศัยกัน มีความยืดหยุ่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. มีการสร้างสัมพันธ์ภาพในกลุ่มทำงาน เป็นลักษณะการรับสมัคร อาสาสมัคร (จิตอาสา) เข้ามาช่วยทำงาน
4. มีการวางแผนที่ดีของการทำงานทุกส่วนที่ได้รับมอบหมาย
5. สรุปรายละเอียดข้อแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญที่ได้แนะนำไว้ รวมทั้งการทำปฏิทินหรือบอร์ดการทำงานไว้เพื่อเตือนความจำและสามารถทำงานได้ตรงตามแผนที่ได้ตั้งไว้และทันรอบระยะเวลาที่กำหนด

6. มองภาพรวมของงานในแต่ละขั้นที่ได้รับตั้งแต่ต้นจนจบ ว่ามีกระบวนการ ขั้นตอน และการประสานงานอย่างไรบ้าง จากนั้นก็จะแบ่งงานกันทำในแต่ละส่วนที่รับผิดชอบ รวมทั้งมีการติดตามงานเป็นระยะๆ เพื่อให้งานในแต่ละส่วนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้
7. มีการติดตามงานตลอดเวลาจนกว่างานชิ้นนั้นจะสำเร็จรวมทั้งมีแบบประเมินโครงการที่จัดขึ้น

กลุ่มที่ 2 เทคนิควิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Key success factor)

1. การตั้งเป้าหมายร่วมกัน
2. ประโยชน์ขององค์กร
3. การสื่อสารที่ก่อให้เกิดการขับเคลื่อน
4. การเรียนรู้ การเรียนรู้

กลุ่มที่ 3 เทคนิควิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Key success factor)

1. บันทึก, ทบทวน, สรุปตามความเข้าใจของตนเอง
2. วางแผนการทำงาน, ประสานงานทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ, ติดตามผลแก้ปัญหา
3. หาปัญหาที่ทำให้เกิดความล่าช้า นำนวัตกรรมใหม่มาใช้แก้ปัญหา
4. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการ (ประสาน) ทบทวน, ตรวจสอบความถูกต้อง
5. ศึกษาด้วยตนเอง, สอบถามจากผู้ที่มีความรู้ สรุปเป็นแนวปฏิบัติสำหรับตนเอง

กลุ่มที่ 4 เทคนิควิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Key success factor)

1. จูงใจให้เห็นประโยชน์ความสำคัญการเข้าร่วมอบรม/พบทุกคน
2. ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเดิม/ศึกษาความจำเป็นในการใช้ทุน (2 วัน-ส่งข้อมูลแผนผู้ขอรับทุน, 3 วัน-เอกสารการขอรับทุนสมบูรณ์) ใช้วิธีติดตามโดยใช้เครื่องมือทุกรูปแบบเพื่อให้ทันเวลา
3. ใช้ระบบทีม (TeamWork) ประสานสำนักทะเบียน
4. สร้างความสำคัญให้กับผู้ร่วมทีม /ใช้จิตวิทยา/สร้างความหวังหลังจากงานสำเร็จ
5. สร้างคู่มือปฏิบัติ/เขียนกระบวนการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน

กลุ่มที่ 5 เทคนิควิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Key success factor)

1. การนัดหมาย โดยวิธีต่างๆ เช่น เฟสบุ๊ก, หนังสือเชิญ และโทรศัพท์
2. การพูดคุย
3. การชักชวน
4. จำลองสถานการณ์
5. เตรียมข้อมูล
6. มอบหมายงานให้เหมาะกับคน

ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน

1. พุดคุย
2. สร้างความคุ้นเคย เป็นกันเอง มองข้ามข้อบกพร่อง

วิทยาการสรุปการนำเสนอของแต่ละกลุ่มและบรรยายให้ข้อเสนอแนะชี้แนะประเด็นและให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาเขียนความเข้าใจการจัดการความรู้ในความเข้าใจของตนส่งให้วิทยาการ

เทคนิควิธีการทำงานให้ประสบความสำเร็จ (Key success factor) สรุปได้ ดังนี้

บุคลากรต้องมีความตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบ การวางเป้าหมายร่วมกัน การได้ระดมความคิดเห็นร่วมกัน มีกิจกรรมกลุ่มที่มากขึ้น ยอมรับ และรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น เคารพในการตัดสินใจของกระบวนการกลุ่มหรือสิ่งที่ได้สรุปจากการระดมความคิดเห็นแล้วเป็นอันสิ้นสุด และร่วมรับผิดชอบในประเด็นที่ได้ตัดสินใจจากกระบวนการระดมความเห็น

ดังนั้นหากคุณต้องการที่จะเป็นผู้หนึ่งที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน คุณควรประยุกต์ใช้หลักของการ “D-E-V-E-L-O-P” (ไม่หยุดยั้งการพัฒนา มุ่งเน้นความอดทน หลากหลายความสามารถ กระตือรือร้น อยู่เสมอ รักงานที่ทำ จัดการเป็นเลิศ คิดแต่ทางบวก) กล่าวโดยรวมก็คือ พัฒนาตนเองอยู่เสมอทั้งในด้านความคิด ความรู้ จิตใจ และการกระทำของคุณ และนั่นเองจะส่งผลให้คุณมีความก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานอย่างที่ตั้งใจและมุ่งหวังไว้ (ข้อมูลจาก : อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์) และ เราควรมองว่าชีวิตคือการเรียนรู้ เราจะมีกำไรตลอดชีวิต อะไรเกิดขึ้นก็ “พร้อมเรียนรู้” และเรียนรู้ตลอดเวลา ปัญญาที่งอกงามทุกคืนทุกวัน (ว. วชิรเมธี)

2.5 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practices)

2.5.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ TQF

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา ท้วมสุข อธิการบดีฝ่ายวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ดำเนินการให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน มีตัวบ่งชี้กระบวนการที่มีเกณฑ์ย่อยอยู่ 7 ข้อ ได้แก่

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชา และของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจในแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ประการที่ 1 นโยบายของมหาวิทยาลัย

โดยมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยและในระดับคณะ ควรให้ความสำคัญมีการกำหนดเป้าหมายในการ กำหนดนโยบายการดำเนินงานให้ชัดเจนและถ่ายทอดสู่อาจารย์และบุคลากร มีประกาศแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีแผนงาน ปฏิทินดำเนินงาน เพื่อกลไกขับเคลื่อนการทำงาน เพื่อสร้างความเข้าใจ และสร้างการยอมรับของคณะ ภาควิชา สาขาวิชา และอาจารย์ประจำรายวิชา ให้ร่วมดำเนินการไปพร้อมกัน มีระบบและกลไกการตรวจสอบหลักสูตรให้ทุกหลักสูตรดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน

ประการที่ 2 การสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงาน

มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานต่อเนื่อง ได้แก่ พัฒนาระบบโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อช่วยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน การเชื่อมโยงฐานข้อมูลและทรัพยากรในมหาวิทยาลัยให้ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานร่วมกัน และการปรับปรุงระบบและกลไกให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

ประการที่ 3 การรายงานผล

เพื่อติดตามการดำเนินการ จัดทำรายงานสรุปผลต่อสภามหาวิทยาลัย มีข้อตกลงและมาตรการที่มีผลต่อการประเมินการปฏิบัติงานร่วมกัน มีเงื่อนไขการดำเนินงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กับการประเมินผลการปฏิบัติงาน เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน การประเมินความรับผิดชอบในงานและการสอน

ประการที่ 4 การประเมินผลการดำเนินงาน

โดยใช้หลัก PDCA มีการติดตามผลของการพัฒนาหรือปรับปรุงเป้าหมาย ในระดับภาควิชา หรือคณะและรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ และมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง

การจัดการความรู้ทำให้เห็นแนวทางในการพัฒนาคน เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการความรู้องค์กร บริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพและเข้าใจตรงกัน และเรียนรู้จากประสบการณ์ การสร้างเครือข่าย โดยประชาคมในองค์กรจะมีส่วนร่วมมากขึ้น (Participation) การใช้ความรู้เชิงสหวิทยาการมีความจำเป็นมากขึ้น โดยยึดหลัก รู้ทุกเรื่องในบางเรื่อง (รู้ลึก รู้จริง) รู้บางเรื่องในทุกเรื่อง (รู้รอบ สหสาขา) การแก้ปัญหาจะต้อง

มองภาพที่เป็นลักษณะองค์รวม การทำงานของมหาวิทยาลัย จึงต้องคำนึงถึง พันธกิจ (Mission Based) (Agenda Based) ว่าจะตามประเด็นกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย และการสร้างสมอง (Knowledge Based) ที่ทุกระดับและทุกจุด

แนวปฏิบัติที่ดี

1.มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร		
แนวปฏิบัติที่ดี	ปัจจัยความสำเร็จ	แนวทางการพัฒนา
1.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย และในระดับคณะมีความตระหนักให้มีความสำคัญ กำหนดนโยบาย ชัดเจนและถ่ายทอดสู่อาจารย์และบุคลากร กำหนดเงื่อนไข หากหลักสูตรไม่ดำเนินการตามเกณฑ์ จะไม่สามารถเปิดรับนักศึกษาในปีต่อไปได้ 1.2 มหาวิทยาลัยต้องมีประกาศแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีแผนงาน ปฏิทิน ดำเนินงาน เพื่อกลไกขับเคลื่อนการทำงาน 1.3 มีคู่มือระบบและกลไก 1.4 อบรมและสร้างความเข้าใจ รายละเอียด คคอ. แก่ผู้สอน/ผู้รับผิดชอบ 1.5 จัดตั้งคลินิกหลักสูตร เพื่อให้คำแนะนำปรึกษา ฝึกอบรม 1.6 พัฒนาระบบและโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อช่วยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน และเชื่อมโยงฐานข้อมูลและทรัพยากร 1.7 การรายงานผล เพื่อติดตามการดำเนินการ จัดทำรายงานสรุปผลต่อสภามหาวิทยาลัย 1.8 การประเมินผลการดำเนินงาน โดยใช้หลักPDCA /การกำหนดเป้าหมาย 1.9 การปรับปรุงระบบและกลไกให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล	1.1 สร้างความเข้าใจ การยอมรับของอาจารย์ประจำรายวิชา 1.2 ประสิทธิภาพของโปรแกรมสำเร็จรูป และการเชื่อมโยงฐานข้อมูล 1.3 ความชัดเจนของนโยบายของ สกอ. และของมหาวิทยาลัยเอง (เช่นการขยายเวลา) เงื่อนไขการปรับลดการกรอข้อมูลตามความจำเป็น 1.4 คำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายของรายวิชาตามธรรมชาติวิชา และการพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น	1.1 KM ระหว่างชุมชนนักปฏิบัติเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ได้ทุกหลักสูตร

2.ทุกรายวิชาของหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชา และของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ		
แนวปฏิบัติที่ดี	ปัจจัยความสำเร็จ	แนวทางการพัฒนา
2.1 ผู้บริหารกำหนดนโยบายและถ่ายทอดความเข้าใจสู่อาจารย์ 2.2 มีข้อตกลงและมาตรการที่มีผลต่อการประเมินการปฏิบัติงานร่วมกัน 2.3 ในรายวิชาGE มีกลไกโดยมีฝ่ายวิชาการหรือกรรมการกลางร่วมจัดทำ มคอ.3 ให้ทุกคณะนำไปใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน 2.4 กรณีรายวิชาที่มีอาจารย์ต่างชาติ ให้มีอาจารย์ของคณะ/หลักสูตรชี้แจงอธิบายความเข้าใจในการจัดทำ มคอ.3	2.1 มีเงื่อนไขการดำเนินงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กับการประเมินผลการปฏิบัติงาน เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน การประเมินความรับผิดชอบในงานและการสอน 2.2 มีผู้ประสานงานรายวิชา GE ในรายวิชาที่สอนร่วมกันระหว่างคณะ และดำเนินงานตามแผนงาน 2.3 อาจารย์ต้องให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญร่วมมือ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ต้องปฏิบัติ	จัดทำระบบพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ การจัดทำ มคอ.3 มคอ.4 ที่มีคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร 1.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ ในการพัฒนา มคอ.3
3.ทุกลัทธิฐานมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย		
3.1 ทุกลัทธิฐานมีกรรมการบริหารหลักสูตร ที่มีความเข้าใจร่วมกันในการกำหนดทิศทางของหลักสูตรใน มคอ.2 เพื่อถ่ายทอดและนำไปสู่การปฏิบัติของผู้สอน ใน มคอ.3 3.2 มหาวิทยาลัย/คณะมีนโยบาย จัดทำประกาศ สนับสนุนงบประมาณ อำนาจความสะดวก ให้นักศึกษาทำวิจัย และการฝึกปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน 3.3 มีระบบและกลไกการตรวจสอบหลักสูตรให้ทุกลัทธิฐานดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานก่อนอนุมัติการเปิดหลักสูตร และจัดทำรายละเอียดใน SAR	3.1 อาจารย์ผู้สอนต้องเข้าใจหลักการและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม 3.2 อาจารย์ที่มีโครงการวิจัย ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมเรียนรู้หรือการฝึกปฏิบัติผ่านโครงการของอาจารย์และใช้กระบวนการจัดการความรู้มาเป็นเครื่องมือในการดำเนินการ 3.3 สร้างบรรยากาศทางวิชาการ สร้างแรงจูงใจแก่นักศึกษา ให้ตระหนัก เข้าใจ รู้วิธีการศึกษา เรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยจัดงบประมาณสนับสนุน กระตุ้นที่เหมาะสมต่อเนื่อง จากรุ่นสู่รุ่น 3.4 มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น ฐานข้อมูล wifi	3.1 พัฒนาหลักสูตร สู่ WIL เน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติงานจริง เช่น สหกิจศึกษา การฝึกงาน โครงการ การวิจัย 3.2 บูรณาการงานบริการวิชาการให้เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน และการวิจัย 3.3 มีผลงานวิจัยรองรับถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การปฏิบัติ การวิจัย เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรต่อไป

4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร		
แนวปฏิบัติที่ดี	ปัจจัยความสำเร็จ	แนวทางการพัฒนา
4.1 ผู้สอน กำหนดใน มคอ.3 ให้ชัดเจน 4.2 จัดทำฐานข้อมูลผู้มีประสบการณ์ภายนอก เช่น รายชื่อ ความเชี่ยวชาญ หลักสูตร กิจกรรม 4.3 คณะ/ภาควิชาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมที่มีผู้มีประสบการณ์จากภายนอกให้ต่อเนื่อง มีปฏิทินการดำเนินการ และการกำกับ ประเมินผล 4.4 การทำความร่วมมือ และดำเนินกิจกรรมตามความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรม ต่อเนื่อง 4.4 มหาวิทยาลัยกำหนดระเบียบ ระบบสนับสนุนการเชิญผู้มีประสบการณ์จากภายนอก 4.4 รายงานผลการให้ผู้มีประสบการณ์จากภายนอก และการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	4.1 การสร้างความสัมพันธ์อันดีส่วนตัวกับผู้มีประสบการณ์ภายนอก/ชุมชน 4.2 มีระเบียบ ระบบ สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่อาศัยผู้มีประสบการณ์จากภายนอกที่เอื้อต่อการดำเนินงาน	4.1 จัดทำฐานข้อมูลความรู้ความเชี่ยวชาญของอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแลกเปลี่ยนต่างสถาบัน 4.2 มีการประเมินผลผู้มีประสบการณ์ภายนอก เพื่อพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน 4.3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบัน ผู้มีประสบการณ์ สมาคมวิชาชีพ ชุมชน
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน		
5.1 มหาวิทยาลัย/คณะกำหนดเป็นนโยบายการทำวิจัยในชั้นเรียน 5.2 มีหน่วยงานกลางรับผิดชอบการวางแผน การดำเนินงาน บริหารจัดการ ติดตามการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน 5.3 มีระบบและทุนสนับสนุนการดำเนินงานให้อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5.4 ปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ ให้ความรู้ สร้างความเข้าใจและเห็นประโยชน์ การทำวิจัยในชั้นเรียน 5.5 สรุปรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนที่นำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเป็นฐานข้อมูล	5.1 สร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น สนับสนุนทุนวิจัย และการเผยแพร่ผลงาน 5.2 สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง และแนวทางการทำวิจัยในชั้นเรียนแก้อาจารย์ 5.3 กำหนดเป็นภาระงานของอาจารย์	5.1 สร้างระบบพี่เลี้ยง โดยอาศัยการจัดการความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดี 5.2 สร้างเครือข่ายนักวิจัยในชั้นเรียน 5.3 ทบทวนเชิงนโยบาย ปรับเกณฑ์ผลงานทางวิชาการ การให้ค่าน้ำหนักของงานวิจัยในชั้นเรียน

6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจในแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จาก คะแนนเต็ม 5		
แนวปฏิบัติที่ดี	ปัจจัยความสำเร็จ	แนวทางการพัฒนา
6.1 มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายการประเมิน on line 6.2 มหาวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการประเมิน และผลการประเมินให้ทันการรายงานใน มคอ.5 และพัฒนาปรับปรุงใน มคอ.3 ในภาคเรียนถัดไป	6.1 คุณภาพของเครื่องมือประเมิน 6.2 คุณภาพ ประสิทธิภาพของระบบ IT 6.3 นักศึกษาตระหนักและให้ความสำคัญของการประเมิน	6.1 มีคลินิกหรือหน่วยงานกลางในการพัฒนาอาจารย์มืออาชีพ สร้างเครือข่ายการพัฒนาอาจารย์ร่วมกัน 6.2 ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของห้องเรียนห้องปฏิบัติการให้เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์การประเมินสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน 6.3 ให้มีการประเมินการสอนก่อนเพื่อให้ผู้สอนได้ทราบข้อบกพร่องและแก้ไขก่อนการประเมินจริง 6.4 จัดการความรู้ในประเด็นการพัฒนาอาจารย์ทั้งวิธีการสอน เทคนิคการสอน จิตวิทยาการสอนการวัด การประเมินผล 5.ทบทวนกรณีผลประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ 3.51 เช่น การสัมภาษณ์นักศึกษา หรือจัดให้มีการประเมินการเรียนของนักศึกษาเอง เช่น การเข้าชั้นเรียน การส่งงาน ความตั้งใจเรียน เพื่อความเป็นธรรมทั้งสองฝ่าย 6.สรุปผลการประเมินให้อาจารย์พัฒนาปรับปรุงการสอน หรือจัดให้มีการพัฒนาอาจารย์ต่อไป

7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา		
แนวปฏิบัติที่ดี	ปัจจัยความสำเร็จ	แนวทางการพัฒนา
7.1 มีการติดตามผลของการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนตามผลการประเมินรายวิชาในระดับภาควิชา หรือคณะและรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ 7.2 มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง	7.1ความตั้งใจตั้งมั่นที่จะพัฒนาของอาจารย์ผู้สอนรายวิชา 7.2.ความเข้มแข็งของระบบการติดตาม	7.1สร้างระบบอาจารย์พี่เลี้ยง โดยอาศัยการจัดการความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดี 7.2 สร้างเครือข่ายแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างสถาบัน 7.3 ยกย่อง ให้รางวัลผู้ที่มีผลงานดีเด่น อาจารย์ผู้สอนดีเด่น

2.5.2 การจัดการความรู้ KM

รศ.นพ.จิตเจริญ ไชยคำ หรือทุกคนในวงการ KM จะรู้จักท่านดีในนามของ “อาจารย์ JJ” ในเบื้องต้นอาจารย์ JJ ได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม Mini UKM 8 กว่า 40 คน จาก 10 สถาบัน ที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ห้อง KM การดำเนินการเต็มไปด้วยบรรยากาศที่ดี และเรียบง่าย ถึงแม้ห้องจัดกระบวนการเรียนรู้จะไม่เหมาะกับการจัดกระบวนการ KM มากนักแต่ทุกคนก็ไม่ได้ทำให้กระบวนการจัดการความรู้เป็นอุปสรรคแต่อย่างใด อาจารย์ JJ ได้กล่าวทักทายและให้ทุกคนได้แนะนำตัวเองเพื่อที่จะได้รู้จัก และคุ้นเคยกันมากขึ้น จากนั้นอาจารย์ JJ จึงได้พูดถึงประเด็นที่จะมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวันนี้ นับว่าเป็นประเด็นที่ทุกมหาวิทยาลัยกำลังทำ และต้องการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์และผ่านตามเกณฑ์การประเมินของการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งวันนี้ได้รับมอบหมายให้มาดำเนินการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่ 5.2 7.1 และ 7.2 โดยในแต่ละตัวบ่งชี้ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม โดยพิจารณาว่าในแต่ละสถาบันได้มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณะชนอย่างไร

2. ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของแต่ละสถาบัน โดยพิจารณาว่าผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มศักยภาพ
3. ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้ โดยให้พิจารณาประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - 1.1 มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย มีการแลกเปลี่ยนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 1.2 กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดไว้ในข้อ 1
 - 1.3 มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
 - 1.4 มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge)
 - 1.5 มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือในปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

หลังจากที่คุณกิจ (ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้) ทุกคน ได้รับทราบถึงประเด็นที่จะมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจารย์ JJ ได้มอบหมายให้แต่ละคนได้นั่งนึกและทบทวนถึงสิ่งที่แต่ละคนได้ทำมาในองค์กรหรือสถาบันของตนเอง ตามตัวบ่งชี้ทั้ง 3 ข้อ จากนั้นอาจารย์ JJ จึงได้มอบหมายให้คุณกิจทุกคน ได้ฝึกการเล่าพร้อมกับการถ่ายทอดประสบการณ์ (Tacit Knowledge) ผ่านการเขียนบันทึกลงในกระดาษที่แจกให้ตอนลงทะเบียน

โดยใช้เวลาคนละประมาณ 10 นาที และเพื่อความสบายใจของคุณกิจ อาจารย์ JJ ให้อิสระในการเขียนชื่อซึ่งอาจจะเขียนชื่อ หรือไม่เขียนก็ได้ เพียงแต่ใส่ชื่อนามแฝงหรือชื่ออื่นๆ ที่แสดงว่าเป็นของตนเองก็ได้ เช่น จากคนที่มาจากที่ราบสูง สาวมหาสารคาม คนใกล้เขา เป็นต้น และให้เก็บบันทึกเรื่องเล่าดังกล่าวไว้กับตนเองก่อน จากนั้นจึงได้แบ่งกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละเท่าๆ กัน ได้มีเงื่อนไขว่า คุณกิจที่มาจากสถาบันเดียวกันไม่ควรอยู่กลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้เกิดความหลากหลายและนำความรู้ต่างๆ กลับไปพัฒนาองค์กรของตนเองได้ แต่ก่อนที่จะไปถึงกิจกรรมการแบ่งกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้นั้น ทีมคุณลิขิต (Note Taker) ใครขอนำเสนอเรื่อง

เล่าตามประเด็นที่ อาจารย์ JJ ได้มอบหมายให้คุณกิจแต่ละคนได้บันทึกความรู้ ประสบการณ์เกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีของแต่ละสถาบัน ผ่านกระดาษที่แจกให้ ประกอบด้วย

1. บันทึกเรื่องเล่า จากจังหวัดพิษณุโลก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

ได้จัดโครงการพัฒนาระบบองค์กร มหาวิทยาลัย... โดยได้จัดกลุ่มจากการแบ่งงานต่างๆ ออกเป็นชุมชน เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดประสบการณ์ในการทำงานด้านต่างๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีและประสบผลสำเร็จมาแล้วในหน่วยงานของตนเอง

How to: มีการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันโดยแยกเป็นกลุ่มงาน เช่น งานธุรการ คือ ชุมชนธุรการ ชุมชนนโยบายและแผน ชุมชนด้านการประกันคุณภาพ ฯลฯ พูดคุยถึงปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีร่วมกัน

ความมุ่งมั่นของบุคลากรสายสนับสนุนในการร่วมกันทำงานเป็นทีม การเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ การถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีค่าร่วมกัน เพื่อจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของแต่ละงานให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดีร่วมกันทั้งองค์กร รวมทั้งการสร้างเครือข่ายในการทำงานเป็นทีม นอกจากนั้นจะต้อง

1. การฝึกตัวเราเพื่อถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน
2. ชุมชนที่เข้าร่วมโครงการ กิจกรรม ของสถาบันฯ จะต้องเข้าใจและสนใจการเรียนรู้
3. มีการถอดบทเรียนจากการถ่ายทอดองค์ความรู้ของชุมชนที่สถาบันฯ ได้เข้าไปจัดกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการสู่ชุมชนเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้สู่ชุมชนในประเด็นต่างๆ ที่ชุมชนต้องการ และจัดทำตัวเราเพื่อใช้ในการศึกษาด้านชุมชนต่อไป
4. KSF คือ ความร่วมมือของชุมชนในการพัฒนาชุมชน โดยการแสวงหาองค์ความรู้ต่างๆ ความอดทนในการเรียนรู้ร่วมกัน การฝึกปฏิบัติจริงของชุมชน

2. บันทึกเรื่องเล่า จาก ม.ราชภัฏนครราชสีมา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

1. ชื่อเรื่อง การแนะแนวเพื่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
2. How to:
 - 2.1 ปัญหาของนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อ เช่น เพราะอะไรนักเรียนจึงมีความสนใจในเฉพาะสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งเท่านั้น
 - 2.2 ขอรายละเอียดและข้อมูลจากโปรแกรมต่างๆ แต่ละคณะ เช่น นักเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชานั้นๆ ก็ขอให้ทางโปรแกรมวิชาให้รายละเอียด
3. KSF คือ ปัจจัยที่ทำให้สำเร็จ คือ ความร่วมมือของบุคคลในองค์กร

3. บันทึกเรื่องเล่า จาก มหาวิทยาลัยนครพนม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

1. ชื่อเรื่อง การให้บริการงานธุรการแบบเบ็ดเสร็จ
2. How to: เรื่องงานที่ปฏิบัติในหน้าที่ คืองานธุรการ ประจำที่กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านวิชาการ งานทะเบียน งานบัณฑิตศึกษา งานอาชีวศึกษา และงานสารสนเทศวิชาการ ฉะนั้น บุคคลผู้ทำหน้าที่งานธุรการ ต้องเป็นผู้รอบรู้ รู้ข้อมูลหลายด้าน รวมทั้งงานหลักสูตร งานข้อมูล แผนรับนักศึกษา จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งนอกเหนือจากงานสารบรรณที่ต้องทำทุกวันอยู่แล้ว เพราะต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลกับนักเรียน นักศึกษา ผู้บริการทุกคนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน
3. KSF คือ บุคลากรต้องเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา

4. บันทึกเรื่องเล่า จาก สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง อยู่บริเวณภาคเหนือตอนล่างหรือภาคกลาง ตอนบนของประเทศไทย อยู่ติดกับถนนพิษณุโลก – นครสวรรค์ ห่างจาก กทม. 374 กิโลเมตร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

ได้มีการพัฒนาความรู้ โดยการจัดหาห้องปฏิบัติการทางสังคม โดยจัดสรรงบประมาณให้บุคลากร ค้นหาพื้นที่ที่จะเป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง พร้อมเขียนข้อเสนอโครงการ ประกอบเหตุและผล เพื่อขอรับทุนสนับสนุน

How to: ในการถ่ายทอดความรู้ สถาบันได้จัดหาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เป็นความต้องการที่แท้จริงของชุมชน เพื่อประชุมหาแนวทางตอบสนองความต้องการ และเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน โดยนัดประชุมผู้ที่ต้องการพัฒนาตนเองอย่างแท้จริงและจัดหลักสูตรการอบรมแต่ละความต้องการ โดยแบ่งเป็น 3 หลักสูตร คือ

1. ผักปลอดสารพิษ
2. คราวเรือนสลายหนี้
3. กิจกรรมเพิ่มรายได้-ลดรายจ่าย

หลังจากได้มีการเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชนแล้ว ชุมชนยังคงปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และได้รับรางวัลชุมชนดีเด่น จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปี 2554

4. KSF คือ คณะทำงานของสถาบันที่มีการติดตามอย่างต่อเนื่อง และผู้นำชุมชนที่ใฝ่รู้และเข้มแข็ง

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้

กำหนดประเด็นความรู้ : การสร้างห้องปฏิบัติการจากสังคมในระดับชุมชน

กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมาย : ชุมชน ม.4 บริเวณมหาวิทยาลัย

แบ่งปันความรู้จากผู้มีประสบการณ์ตรง : นักวิชาการของมหาวิทยาลัยนัดหมายพูดคุยกับประชาชนผู้มีทักษะของชุมชน แล้วจัดทำกรอบรอบร้อมจากนั้นถอดบทเรียนจากการปฏิบัติ

การเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชนเป้าหมาย : นักวิชาการที่เกี่ยวข้องจัดตารางการอบรมตามความต้องการของชุมชน โดยเป็นความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ พร้อมให้คำปรึกษา

KSF คือ ชุมชนได้รับความรู้ทางวิชาการ และภาคปฏิบัติ ชุมชนได้รับการตอบสนองความต้องการในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และชุมชนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

5. บันทึกเรื่องเล่า จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจร.)

มจร. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สาธารณชนมจร. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สาธารณชน

How to : คณะวิทยาศาสตร์ มจร. ได้จัดทำโครงการเรียนรู้ร่วมอุตสาหกรรมและได้มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนทั้งระดับปริญญาตรีและโท โดยอาจารย์ภาควิชาเคมีจะเข้าไปติดต่อกับภาคอุตสาหกรรม เพื่อกำหนดโจทย์วิจัยให้ตรงกับความต้องการของแต่ละโรงงานและบริษัท

นอกจากนี้ ในวิกฤติการณ์น้ำท่วมในปีที่ผ่านมาคณะวิทยาศาสตร์ได้ออกไปช่วยเหลือโรงงานที่ประสบภัย โดยมีบุคลากรของคณะลงพื้นที่เพื่อสำรวจความต้องการและปัญหาที่ต้องการให้คณะวิทยาศาสตร์ช่วยเหลือ และนำมาหารือแจ้งให้บุคลากรแต่ละภาควิชา และบุคลากรในคณะที่สนใจเข้าร่วมเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งรูปแบบการช่วยเหลือทางด้านการเทคนิค และมีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนโดยนำนักศึกษาลงพื้นที่และทำงานร่วมกับอาจารย์

KSF คือ ต้องรู้ความต้องการของชุมชน แล้วนำมาจับคู่กับศักยภาพขององค์กร และความร่วมแรงร่วมใจของบุคลากรในองค์กร

6. บันทึกเรื่องเล่า จาก มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2

ในปี 2554 มีการสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อจะใช้ความรู้ในด้านการบริหารสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน และสามารถอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง ซึ่งการเข้าไปบริการวิชาการในด้านการบริหาร เกิดจากการสำรวจแล้วพบว่า ชุมชนยังไม่มีความรู้โดยเฉพาะในด้านการตลาด ผลิตแล้วจำหน่ายอย่างไร ในกลุ่มที่ไปสำรวจวิเคราะห์แล้วพบว่า การจำหน่ายได้ต้องประกอบด้วยเครื่องมือการตลาดเข้าไปพัฒนาให้เกิดเป็นรูปธรรมและสามารถแข่งขันได้กับคู่แข่งรายอื่น ดังนั้นในกลุ่มจึงสรุปว่า

1. ให้ความรู้พื้นฐานทางการตลาด โดยปีแรกจะเป็นความรู้ในด้านผลิตภัณฑ์ เป็นเครื่องมือแรกที่จะให้ใช้และให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม
2. ชุมชนร่วมกันระดมสมอง โดยใช้ความรู้ที่ได้ให้ไปร่างเป็นแผนหรือแนวทางการพัฒนาซึ่งมีคณาจารย์ นักศึกษาที่เรียนด้านการตลาดเข้าไปมีส่วนในการช่วยคิด โดยนักศึกษาจะได้ใช้ความรู้จากที่เรียนมาเข้าไปช่วยเหลือชุมชนและเป็นการฝึกประสบการณ์ในการทำงานไปด้วย
3. สร้างผลิตภัณฑ์ตามแนวทางที่ร่วมกันคิด

How to: ในการถ่ายทอดความรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมาย อาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชา ได้มีการพัฒนาวิธีการสอนให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ตลอดทั้งมีเทคนิควิธีในการสอนที่หลากหลาย มีการบูรณาการการสอนกับงานวิจัย เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้ลงมือปฏิบัติจริง ตลอดทั้งมีการบันทึกวิธีการพัฒนาการเรียนการสอน และกำหนดรายวิชาที่พัฒนาการสอนตามแนวปฏิบัติที่ดีร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

KSF คือ การทำงานเป็นทีมของกลุ่มที่มีความต้องการพัฒนาศักยภาพให้กับชุมชน และความมุ่งมั่นของชุมชนที่ต้องการยกระดับคุณภาพชีวิต

7. บันทึกเรื่องเล่า จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

จากที่เคยให้บริการวิชาการ ของสาขาวิชาพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไปให้ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษาระดับอุดมศึกษา สิทธิ หน้าที่ พัฒนาชุมชนด้วยปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไปให้ความรู้กับชุมชนที่ห่างจากอำเภอเมืองไปเพียง 12 กม. แต่เป็นชุมชนที่ไม่ได้เปิดกว้าง และไม่ได้เปิดรับสังคมภายนอกมากนัก ยังยึดติดกับวัฒนธรรมเดิมๆ ของหมู่บ้านและผู้นำชุมชน (ผู้ใหญ่บ้าน) ก็ไม่ได้เป็นคนมีการศึกษาสูงอะไรมาก ชุมชนนี้ไม่ได้เห็นความสำคัญของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแต่อย่างใด คิดเพียงว่าเรียนจบ ป.6 ถือว่าดีแล้ว โดยส่วนมากหากเรียนสูงหน่อยก็เรียนระดับวิทยาลัยชุมชน ในหมู่บ้านมีคนจบปริญญาตรีเพียง 4 คน คือ ครูในโรงเรียนของหมู่บ้านนั่นเอง ชาวบ้านคิดว่าเรียนจบ ปริญญาตรีก็ไม่กลับมาทำงานที่บ้าน ก็จะต้องไปทำงานต่างจังหวัด หรือ กทม. ไกลพ่อแม่ จึงไม่จำเป็นต้องเรียนสูง จบ ป.6 ออกมาทำไร่นา หาเงินก็ดำรงชีพได้ และปัญหาที่พบ คือโดยส่วนมากชาวบ้านจะนามสกุลเดียวกันทั้งหมู่บ้าน และทราบมาว่าพวกชาวบ้านก็จะแต่งงานกันเองกับคนในหมู่บ้านนั้นแหละ แทบจะสืบสายเลือดเดียวกันเลยทีเดียว จึงเป็นประเด็นใหม่ที่เรามาพบ ไม่น่าเชื่อว่าจะยังคงมีหมู่บ้านลักษณะนี้อยู่

ปัญหาที่พบในการไปให้บริการวิชาการในครั้งนี้ คือ

1. ทัศนคติทางการศึกษาเรียนสูงต้องไปทำงานไกลบ้าน
2. ความเชื่อในเรื่องที่ผิดๆ

KSF คือ งบประมาณ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และความร่วมมือ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

งานพัฒนาหลักสูตร : มคอ. 1-7

สำนักวิชาการและงานทะเบียน : ดูแล มคอ. 2

How to success : จัดทำคู่มือการพัฒนาหลักสูตร จัดอบรม TQF ให้กับคณาจารย์ เชิญวิทยากรจากสกอ.

KSF คือ งบประมาณ ผู้บริหารให้การสนับสนุน และความสนใจของบุคลากร

8. บันทึกเรื่องเล่า จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริหารวิชาการให้เกิดประโยชน์

ในครั้งแรกมหาวิทยาลัยได้สำรวจความต้องการของชุมชนพบว่ามีปัญหาเรื่องขยะในชุมชน ทางมหาวิทยาลัยได้จัดประชุมเพื่อพบปะชาวบ้าน ได้พูดคุยถึงแนวทางในการกำจัดขยะ ซึ่งจากการพูดคุยกันก็พบว่ามีความสนใจในการแก้ไขหลากหลายวิธี โดยเริ่มตั้งแต่การแยกขยะ การนำไปขาย นำไปทำปุ๋ยหมัก ฯลฯ จากนั้นได้นำสิ่งที่ค้นพบจากชุมชนนี้ขยายแนวคิดไปยังชุมชนอื่นๆ

KSF: คือ เป็นแนวทางแก้ปัญหาของคนในชุมชนเองทีมงานที่เข้าไปเป็นเพียงที่ปรึกษา ไม่ได้นำความคิดไปครอบงำชาวบ้าน เพียงแต่อธิบายถึงข้อดีข้อเสียของแต่ละวิธี และให้การสนับสนุนด้านความรู้ ด้านการแยกขยะ การทำปุ๋ยหมัก

9. บันทึกเรื่องเล่า จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 งานบริการวิชาการ

งานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยมีหลากหลายตามความถนัดของคณะหรืออาจารย์กระบวนการดำเนินการโดยมีสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการสนับสนุนงบประมาณ ในส่วนของคณะจะสนับสนุนให้สาขาวิชา ภาควิชา อาจารย์จัดทำโครงการเพื่อบริการวิชาการแก่ชุมชน ก่อนการบริการวิชาการสถาบันวิจัยได้กำหนดขั้นตอนเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันว่า ควรจะมีการสำรวจความต้องการของชุมชน และเมื่อดำเนินการแล้วจะต้องประเมินผลการบริการวิชาการในประเด็น คือ ความรู้ ความพึงพอใจ และการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวอย่างการบริการวิชาการ ที่เข้าข่ายการเป็น good practice ที่ดำเนินการโดยอาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการวิจัยสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างโรงอบยางพาราพลังงานแสงอาทิตย์ชนิดเรือนกระจก โดยความต้องการของเกษตรกรที่ปลูกยางพาราที่อยากได้โรงอบยางพาราที่มีราคา และต้นทุนการก่อสร้างไม่แพงมาก มีขนาดที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นักวิจัย ม.ราชภัฏเลยได้ออกแบบวิจัยโรงอบยางพาราพลังงานแสงอาทิตย์ และนำไปให้ชุมชนก่อสร้าง แล้วพบว่าได้รับความนิยมจากเกษตรกรทั่วประเทศ จึงได้ขยายความรู้ให้กับอาจารย์ในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แล้วนำไปขยายผลต่อกันอีกหลายชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมลงทุนลงแรงร่วมกับคณะ

KSF: คือ

1. ชุมชนต้องการเทคโนโลยีนั้นจริง
2. เทคโนโลยีมีประสิทธิภาพจริงโดยมีผลการวิจัยรองรับ
3. ชุมชนมีส่วนร่วมในการลงทุนและทำเองร่วมกับมหาวิทยาลัย

การขยายผล จากการนำเสนอต่อสื่อสิ่งพิมพ์และโทรทัศน์ ทำให้มีผู้สนใจจำนวนมากขึ้น โดยคณะนักวิจัยได้ให้แบบแปลนการก่อสร้างโดยไม่คิดมูลค่า

10. บันทึกเรื่องเล่า จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดย ดร.รุ่งโรจน์ พงศ์กิจ วิฑูร

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 เรื่อง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

เหตุผลที่เลือก: ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มีเป้าหมายในการพัฒนากระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีคุณภาพ และต้องการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ครูพี่เลี้ยง ครูนิเทศ อาจารย์นิเทศ ผู้อำนวยการ ผู้บริหารโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

How to:

1. แนวปฏิบัติ
 - 1.1 เชิญผู้เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ประชุมแลกเปลี่ยนความรู้ ปัญหา และหาแนวทางแก้ไขหรือแนวทางพัฒนา
 - 1.3 สรุปเป็นความรู้ในแต่ละด้านแล้วนำไปปฏิบัติ
2. ความรู้ และบทเรียนที่ได้รับ
 - 2.1 ได้ทราบแนวทางการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับสภาพจริง
 - 2.2 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในคณะและโรงเรียน
3. การขยายผล
 - 3.1 ยังไม่ได้ขยายผล

KSF: คือ ความร่วมมือของบุคลากรในคณะและอาจารย์ของโรงเรียนเครือข่าย

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

ความเป็นมา:

1. หน่วยบริการ DSS ศูนย์การศึกษาพิเศษคณะครุศาสตร์ ใช้บริการช่วยเหลือนักศึกษาพิการ
2. มหาวิทยาลัยมีนโยบายรับนักศึกษาพิการเรียนร่วมและกำหนดให้ศูนย์การศึกษาพิเศษ เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาพิการหู มีความต้องการให้ช่วยเหลือ เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับนักศึกษาได้

แนวปฏิบัติ:

1. กลุ่มเป้าหมาย อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาบกพร่องทางการได้ยิน
2. แนวการสอนที่ได้จากการจัดการความรู้
 - 2.1 กระบวนการสอนเริ่มจากหลังกิจกรรมในคาบ อธิบายภาพรวมเนื้อหา ยกตัวอย่างและรายละเอียด
 - 2.2 การเตรียมสื่อ นำ PPT ให้บอกเลขหน้า ใช้ภาษาง่ายในการอธิบาย ส่ง PPT ให้ศูนย์ DSS เพื่อทำภาษามือ

3. ดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้สอน ล่ามภาษามือ และนักศึกษา

KSF: ความร่วมมือของทุกฝ่าย

สำหรับการขยายผล: ได้นำเสนอความรู้แนวการสอนนักศึกษาบกพร่องทางการได้ยินคณาจารย์

11. บันทึกเรื่องเล่า จากมหาวิทยาลัยนครพนม

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

การบริการทางวิชา คือ โครงการจังหวัดเคลื่อนที่ในอำเภอต่างๆในจังหวัดนครพนมทุกปี ของสาขาช่างยนต์ ,ไฟฟ้า,ช่างเชื่อมโลหะ

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียน นักศึกษา ชุมชน จังหวัดนครพนม มีการให้บริการอย่างต่อเนื่องทุกปี มีการประชาสัมพันธ์และจัดอาจารย์ นักศึกษา ออกบริการให้กับชุมชนและการมีส่วนร่วมกับชุมชน

12. บันทึกเรื่องเล่า จากสถาบันในเมือง “กรุงเทพมหานคร” ตั้งอยู่ใจกลางเมือง

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

สถาบันในเมือง “กรุงเทพมหานคร” ตั้งอยู่ใจกลางเมืองเป็นศูนย์รวมสรรพสิ่งให้บริการวิชาการ “การดูแลสุขภาพภายในชุมชน” ตรวจเช็คสุขภาพก่อนและหลังเข้าโครงการ เมื่อเข้าโครงการจัดกิจกรรมสนับสนุนการออกกำลังกายติดตามผลเป็นระยะๆ ประเมินความก้าวหน้าในการดูแลสุขภาพ

KSF: คือ ผู้บริหารเป็นตัวอย่างที่ดี มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และให้เกียรติ เป็นผู้ติดตามกิจกรรม (พี่เลี้ยง)

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 กำหนดประเด็นความรู้ “การบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร”

โดยจัดสัมมนา เสมนา และนำตัวอย่างมาเล่าสู่กันฟัง ในเรื่องวิธีการจัดการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์เข้มแข็ง คือมีระบบบริหารจัดการที่คล่องตัว กระชับ รวดเร็ว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตัวอย่างเช่น การผลิตผลงานวิจัยให้ได้ตามเป้าหมาย

KSF: คือ

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญ
2. มีคู่มือการดำเนินงานที่ง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน
3. มีการติดตามประเมินผล
4. มีระบบและกลไกในการขับเคลื่อนให้มีการดำเนินการตามระยะเวลาเผยแพร่อยู่บนเว็บไซต์

13. บันทึกเรื่องเล่า จากมหาวิทยาลัยท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

การบริการวิชาการของคณะจะทำในรูปแบบโครงการโดยมีอาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบโครงการทั้งการเชิญจากหน่วยงานภายนอกเป็นวิทยากร อบรม/บรรยาย และโครงการที่เกิดจากอาจารย์เป็นผู้เสนอโครงการ

How to: เมื่ออาจารย์ได้รับเชิญเป็นวิทยากรจากหน่วยงานภายนอก หรือจากแนวความคิดของอาจารย์เองก็ตามขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นดังนี้

1. เสนอโครงการ บันทึกขออนุญาตให้คณบดีทราบเพื่ออนุมัติไปราชการหรือดำเนินโครงการ
2. ดำเนินกิจกรรม/โครงการตามที่ขออนุญาตตามระยะเวลาที่กำหนด
3. รายงานผลการปฏิบัติราชการให้คณบดีทราบโดยสรุปเป็นรายงานโครงการ/กิจกรรม
4. คณะรวบรวมผลการบริการวิชาการของอาจารย์นำเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของคณะสู่สาธารณะชนต่อไป

KSF: คือ เกิดจากความร่วมมือของบุคลากรในการบริการวิชาการ ทั้งการพัฒนางานวิชาการของแต่ละสาขาจนเป็นที่ยอมรับของสังคมภายนอก ทำให้หน่วยงานรับบริการเห็นความสามารถและเชิญเป็นวิทยากร รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ของอาจารย์แต่ละสาขาที่คิดรูปแบบโครงการบริการวิชาการเพื่อมุ่งพัฒนาท้องถิ่นอย่างจริงจัง

14. บันทึกเรื่องเล่า จากมหาวิทยาลัยในจังหวัดนครราชสีมา

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

มีการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและนำไปใช้กับชุมชน ให้บริการกับชุมชน จากนั้น นำข้อเสนอแนะที่ได้จากชุมชน มาปรับปรุงเครื่องมือดังกล่าวให้ใช้งานได้ดียิ่งขึ้น

KSF: คือ ความร่วมมือกันระหว่างสถาบันกับชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2

มหาวิทยาลัยมีประกาศเกี่ยวกับประเด็นการจัดการความรู้ 7 ประเด็น โดยครอบคลุมพันธกิจของมหาวิทยาลัย เช่น Hands-on งานวิจัยรวมทั้งหน่วยงานสายสนับสนุน แต่ละประเด็นจะกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน มหาวิทยาลัยใช้วิธีการจัดประกวดแนวปฏิบัติที่ดี มาเป็นตัวกระตุ้นให้บุคลากรตื่นตัวและเริ่มต้นที่จะดำเนินการด้าน KM มีการจัดโครงการ KM ให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ และเผยแพร่ความรู้ทางเว็บไซต์มีการรวบรวมองค์ความรู้ และผลงานที่ส่งเข้าประกวดไว้เป็นรูปเล่มและทางเว็บไซต์ มีการนำแนวปฏิบัติที่ดีไปใช้ในงานจริง

KSF: คือ มีการนำวิธีการจัดประกวดมากระตุ้นบุคลากร

15. บันทึกเรื่องเล่า จากมหาวิทยาลัยทักษิณ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ โดยการจัดโครงการเทคนิคการเขียนเอกสารประกอบการสอน (สนับสนุนภารกิจด้านการผลิตบัณฑิต) กิจกรรม จะเชิญผู้มีประสบการณ์ในการเขียนเอกสารประกอบการสอนมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์ภายในมหาวิทยาลัยทักษิณแล้วส่งเคราะห์องค์ความรู้และสรุปในรูปแบบเอกสาร แล้วเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมาย หลังจากนั้นติดตามผลจากการนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ แล้วนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 2 เพื่อสังเคราะห์หรือปรับปรุงเอกสารองค์ความรู้ ให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีต่อไป

โครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ โดยกิจกรรมจะเชิญผู้มีประสบการณ์ในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการรุ่นใหม่ มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์ที่กำลังจะเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ แล้วสังเคราะห์องค์ความรู้และสรุปเทคนิคและวิธีการในรูปแบบเอกสารองค์ความรู้ แล้วเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมาย หลังจากนั้นติดตามผลจากการนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ แล้วนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 2 เพื่อสังเคราะห์หรือปรับปรุงกับองค์ความรู้ให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีต่อไป

KSF: คือ การสนับสนุนการดำเนินงานจากผู้บริหาร

16. บันทึกเรื่องเล่า จากมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริหารวิชาการได้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ได้กำหนดให้นักศึกษาโปรแกรมวิชาการบัญชี ต้องจัดทำโครงการบริหารวิชาการแก่ชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพการบัญชี โดยได้กำหนดขั้นตอน ดังนี้

1. นำเสนอโครงการ ให้อาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อขออนุมัติ โดยมีอาจารย์ 1 ท่านเป็นที่ปรึกษาโครงการ
2. เมื่อได้อนุมัติแล้ว ก็ดำเนินการจัดโครงการมีการติดตามผล
3. การนำเสนอผลงานโครงการ ปัญหาและอุปสรรคมีอะไร ให้รุ่นน้องเข้าร่วมฟังและตอบข้อซักถาม
4. นำภาพกิจกรรมและผลงานลง Web site ของคณะ

ในกระบวนการดำเนินงาน ใช้หลัก PDCA ตั้งแต่การวางแผน สำนวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การวางแผนการทำงาน แบ่งหน้าที่กันทำ การบริหารความเสี่ยง การแก้ไขปัญหาอย่างไร

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน

เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มศักยภาพ โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. อธิการให้เขียนบทความเป็นประจำทุกสัปดาห์เพื่อให้บุคลากรในมหาวิทยาลัย ได้รับทราบนโยบายและความรู้ใหม่ๆ
2. ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีความรู้เพิ่มขึ้น บุคลากรในหน่วยสนับสนุนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เสมอ เช่น การประชุมทำความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเงิน พัสดุ และผลการตรวจสอบภายในเป็นประจำ 2 เดือน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

1. มหาวิทยาลัยฯ จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ปี 2555 – 2559 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กระทรวงและยุทธศาสตร์ชาติ ที่มีเป้าหมายและผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และกำหนดให้คณะและหน่วยงานจัดทำแบบของคณะและหน่วยงาน
2. จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี มีการกำหนดตัวชี้วัด งบประมาณ และผู้รับผิดชอบ ระยะเวลา

3. มีการติดตามและรายงานผลเป็นรายไตรมาส โครงการกิจกรรมที่เสร็จแล้ว การเบิกจ่าย ปัญหาและอุปสรรค ที่ทำไม่ได้ทุกโครงการและกิจกรรม

17. บันทึกเรื่องเล่า จากมหาวิทยาลัยท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ของคณะเพื่อวางแผนการจัดการความรู้ระดับคณะเมื่อมีการแต่งตั้งกรรมการเรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการมีการประชุมเพื่อวิเคราะห์จัดทำแผนการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ

How to:

1. ได้มีการประชุมคณะกรรมการ KM จัดทำแผนการจัดการความรู้โดยวิเคราะห์จากแผนกลยุทธ์ กำหนดหัวข้อความรู้ที่ต้องการดำเนินการ ตัวอย่างปีการศึกษา 2553 คณะกำหนดหัวข้อการจัดการความรู้สาขาวิชาดำเนินการ มคอ.2
2. มีการแจ้งคณะกรรมการบริหารคณะเพื่อชี้แจงแผนการจัดการความรู้ขอความร่วมมือสาขาฯร่วมดำเนินการ
3. รวบรวมความรู้ที่ได้จัดทำเป็นเอกสารรวบรวมให้คณะกรรมการจัดการความรู้ของคณะ
4. เผยแพร่ความรู้ที่ได้
5. จัดทำสรุปแผนการจัดการความรู้ประจำปี ประเมินเพื่อเตรียมจัดทำแผนการจัดการความรู้ในปีต่อไป

KSF: คือ มีบุคลากรที่มีความรู้ในเรื่องการจัดการความรู้เป็นกรรมการทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ

จากประเด็นเรื่องเล่าทั้ง 17 เรื่อง เป็นกรณีศึกษาได้สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการจัดการความรู้ที่ทุกสถาบันการศึกษาได้พยายามในการดำเนินการให้เป็นไปตามภารกิจของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมาย มหาวิทยาลัยผ่านเกณฑ์การประเมินของ สกอ. สมศ. อันจะนำไปสู่ความสุขของคนทำงานในองค์กร อย่างไรก็ตามในกระบวนการจัดการความรู้ไม่ใช่สูตรสำเร็จ ยังมีประเด็นในการที่จะเรียนรู้ที่ซ่อนเร้นอีกมากมายที่คุณกิจยังไม่สามารถที่จะเข้าถึงได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการบูรณาการเรื่องเล่าของคุณกิจแต่ละคน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ อาจารย์ JJ จึงได้มีการแบ่งกลุ่ม ออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 10 คน โดยมีเงื่อนไขว่า คุณกิจที่มาจากสถาบันเดียวกันไม่ควรอยู่กลุ่มเดียวกัน เพื่อที่ว่าจะได้เรียนรู้ที่หลากหลายและมีเพื่อนมากขึ้น จากนั้น อาจารย์ JJ จึงได้มอบหมายให้แต่ละกลุ่มไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มได้ไปกำหนดคณะทำงานกันเองว่า ใครจะเป็นคุณอำนวยการเรียนรู้ (facilitator) และคุณลิขิต (note taker) แล้วกลับมานำเสนอเรื่องเล่าให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆ ได้รับทราบตามประเด็นที่ได้กำหนดในเบื้องต้น เมื่อครบกำหนดเวลาหนึ่งชั่วโมงครึ่งแต่ละกลุ่มจึงได้นำเสนอข้อมูลเรื่องเล่าดังนี้

การนำเสนอกลุ่มที่ 1

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

How to: จากการพูดคุยและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่มพบว่า การดำเนินการในกิจกรรมนี้ค่อนข้างจะหลากหลายในแต่ละสถาบัน ดังนั้น หากจะสรุปขั้นตอนในการดำเนินการสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หาความต้องการของชุมชน โดยคณาจารย์ลงพื้นที่ของชุมชน แล้วพบปะพูดคุยกับชาวชุมชน ว่ามีความต้องการที่จะให้มหาวิทยาลัยลงมาร่วมพัฒนาอะไร หรือชุมชนมีปัญหอะไรอยู่ที่กำลังต้องการที่จะพัฒนา
2. มีการวางแผนร่วมกันกับชุมชนเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ หลังจากทราบสภาพปัญหาแล้วก็นำปัญหากลับมาเพื่อวางแผนงานในการที่จะทำกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ โดยเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วม
3. บูรณาการความร่วมมือในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง อาจารย์ในคณะหรือสถาบันต่างๆ ต่างมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย ดังนั้นจะต้องมาพูดคุยและหาแนวทางร่วมกันและบูรณาการเครื่องมือในการทำงานเข้าด้วยกัน
4. ประเมินศักยภาพของบุคลากร เพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมาย คณะทำงานก็ต้องกลับมาทบทวนตนเอง ว่ามีความพร้อมมากน้อยเพียงใด อีกทั้งจะต้องเติมเต็มในส่วนใดบ้างเพื่อจะทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย
5. การถ่ายทอดความรู้ โดยจัดเวลาให้มีความเหมาะสม ระหว่างผู้ให้และผู้รับจะต้องตรงกัน การเรียนรู้จึงจะเกิดประสิทธิภาพ
6. มีการรวมกลุ่มและแลกเปลี่ยนความรู้ บอกกล่าวแลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติ ในกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ต้องมีการป้อนกลับข้อมูล นั่นก็หมายความว่ามีการตอบโต้กันทั้งผู้ให้และผู้รับ หากมีข้อสงสัยก็สามารถจะสอบถามได้ บอกให้ชัด และเรียนรู้ให้เข้าใจ
7. จัดทำคู่มือเผยแพร่สู่สาธารณชน จัดทำเป็นชุดความรู้ (Explicit Knowledge) เพื่อให้สมาชิกชุมชนและผู้สนใจได้เรียนรู้หลังจากคณาจารย์ออกจากพื้นที่แล้ว หรือชุมชน หรือคนอื่นๆ จะได้นำไปเรียนรู้ต่อไป

KSF คือ ตอบสนองความต้องการของชุมชน และความสัมพันธ์กับชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 กำหนดประเด็นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

1. เลือกหัวข้อที่กำหนดร่วมกัน (องค์ความรู้ที่ต้องการแลกเปลี่ยน) ในประเด็นนี้จะต้องมีความชัดเจน
2. กำหนดเจ้าภาพรับผิดชอบและกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่เช่นนั้นต่างคนก็จะเกี่ยงกันเองไม่ทำหรือทำไม่เต็มที่ และเมื่อหากมีคนรับผิดชอบแล้วการทำงานก็จะได้เต็มที่
3. มีช่องทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Face Book จัดเวทีแลกเปลี่ยนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้คนทำงานได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้และแก้ปัญหาในการทำงานซึ่งกันและกัน
4. จัดกลไกในการขับเคลื่อนและติดตาม เพื่อจะได้ทราบความเคลื่อนไหวของการทำงาน อันจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขอย่างทันที่ นับเป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการทำงานได้เป็นอย่างดี
5. เผยแพร่ความรู้ที่สกัดได้ในช่องทางต่างๆ เช่น CD VDO website เอกสารแนวปฏิบัติเป็นตัวอย่าง และแนวปฏิบัติที่ดี

KSF คือ ความร่วมมือของคนในองค์กร และความต่อเนื่องของกิจกรรม

การนำเสนอกลุ่มที่ 2

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

1. มีพัฒนาความรู้ต่อยอดโดยการนำปัญหามาปรับปรุง โดยลงพื้นที่ของชุมชน เพื่อที่จะศึกษาสภาพปัญหาของคนในชุมชน จากนั้นจึงค่อยนำปัญหากลับมาพูดคุยในคณะทำงาน เพื่อที่จะหาแนวทางในการที่จะให้บริการต่อไป
2. จัดประชุมวิชาการ ดำเนินการจัดประชุมวิชาการในประเด็นที่พูดคุยและศึกษามาเรียบร้อยแล้ว ทั้งในระดับของนักศึกษาและบุคลากร เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ และพัฒนาความรู้ต่อยอดให้มากและกว้างขึ้น
3. สรุประเด็นเป็นรูปเล่มรายงานและเผยแพร่ทางเว็บไซต์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ที่มีความหลากหลายให้มากขึ้น เพราะจากการดำเนินงานที่ผ่านมาของสถาบันต่างๆ องค์ความรู้มีมากมายที่อยู่ในสถาบันแต่ไม่ได้ถูกเผยแพร่ไปสู่สาธารณะ ซึ่งอาจจะไม่ก่อประโยชน์มากนักทั้งต่อองค์กรและชุมชน

KSF คือ งบประมาณ บุคลากรที่เชี่ยวชาญ และการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 กำหนดประเด็นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

จากการพูดคุยของสมาชิกในกลุ่มพบว่าบทบาทและภารกิจที่ดำเนินการของแต่ละองค์กรมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ซึ่งอาจจะแตกต่างกันไปบ้างตามบริบทของแต่ละพื้นที่ จากการพูดคุยในกลุ่มพบว่าในแต่ละสถาบันดำเนินการ ดังนี้

1. มี การผลิตบัณฑิต ทุกสถาบันมีการผลิตบัณฑิต และได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่มีความแตกต่างกันไปตามบริบทขององค์กร
2. กำหนดประเด็นความรู้ จากการประชุม โดยได้จัดให้มีการประชุมเพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานในการที่จะไปสู่เป้าหมาย ซึ่งได้ดำเนินการดังนี้
 - 2.1 กำหนดกลุ่มบุคลากรเป้าหมายให้สอดคล้องกับประเด็น เช่น การเรียนการสอน – อาจารย์, การบริหารจัดการ – ผู้บริหาร หัวหน้างานและผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความชัดเจน
 - 2.2 จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยเชิญผู้มีประสบการณ์มาร่วมแลกเปลี่ยนความรู้
 - 2.3 สังเคราะห์องค์ความรู้ และสรุปในรูปแบบเอกสารหรือเว็บไซต์ เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลให้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายซึ่งมีความหลากหลาย
 - 2.4 นำองค์ความรู้ที่ได้ไปปรับใช้

KSF คือ ผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ และการสร้างเวทีการเรียนรู้ KM อย่างต่อเนื่อง

การนำเสนอกลุ่มที่ 3

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

เป็นการยกกรณีศึกษาของสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่ง ที่ลงไปปฏิบัติงานในชุมชน และได้ผลดี(Good Practice) ซึ่งมหาวิทยาลัยให้ความรู้ (การจัดการขยะ) ชุมชนมีกิจกรรมร่วมสำรวจความต้องการ ปัญหา ถ่ายทอดองค์ความรู้ เมื่อมีปัญหา ก็แก้ปัญหา และสรุป ทั้งความรู้ ความพึงพอใจ การนำไปใช้ประโยชน์ คณะกรรมการประเมินแบบ 3D มหาวิทยาลัยสำรวจ ในชุมชน และชุมชนมีส่วนร่วมลงทุน ให้นักศึกษามามีส่วนร่วมอบรม สรุป เผยแพร่ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. มหาวิทยาลัยไปสำรวจความต้องการของชุมชน โดยทีมคณาจารย์ นักศึกษาลงพื้นที่เพื่อสำรวจ
2. ชุมชน พบปะพูดคุยกับผู้นำชุมชน สมาชิกชุมชน
3. มหาวิทยาลัยเสนอเค้าโครงงานวิจัย โดยภายนอกตรวจเค้าโครง นอกจากนี้มี คณะ/มหาวิทยาลัย
4. ทวงถาม ถ้าไม่ทัน หรือไม่มีคุณภาพ จะเกิดปัญหาในส่วนเค้าโครงงานวิจัย ต้องมีที่ปรึกษา/กรรมการ ผู้เชี่ยวชาญ

5. ดำเนินการวิจัยควบคู่กับการพัฒนา โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน
6. จัดทำคู่มือชุมชน โดยก่อนจะมีคู่มือชุมชน ต้องวิเคราะห์ ทดลอง สำรวจความพึงพอใจ พัฒนา จึงจัดทำเป็นคู่มือชุมชนได้

KSF คือ การมีส่วนร่วมในชุมชน โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาปัญหาในชุมชน ชุมชนแก้ปัญหาด้วยตนเอง ตอบสนองความต้องการของชุมชน และต้องทำโครงการระยะยาว

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 กำหนดประเด็นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

ในการทำงานในสถาบัน จะต้องแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ เพื่อที่จะทำให้งานสามารถดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่ผ่านมาสถาบันได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ดังนี้

1. คณะกรรมการด้านการเรียนการสอน
2. คณะกรรมการด้านบริการวิชาการ
3. คณะกรรมการด้านการวิจัย
4. คณะกรรมการด้านการผลิตบัณฑิต

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาสถาบันได้จัดทำแผน เรียกว่าแผนสู่วิทยากร โดยให้อาจารย์นำไปใช้ 1 เทอม โดยให้อาจารย์ผู้สอนได้อธิบายถึงเทคนิคการสอนว่ามีเทคนิคอย่างไร จากนั้นจึงมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และสรุปผลการดำเนินงาน การแต่งตั้งคณะทำงานหัวข้อ TQF มีโครงการ มคอ.1 การจัดการชั้นเรียน เพื่อพัฒนาสู่เวทีบรรยาย เป็นต้น

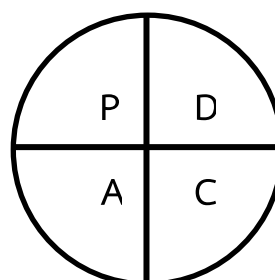
KSF คือ

1. การร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้เกี่ยวข้องจริง
2. มีช่องทางสื่อสาร
3. กำหนดประเด็นชัดเจน
4. ผู้บริหารมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับ KM
5. ความร่วมมือของบุคลากร
6. ความต่อเนื่อง

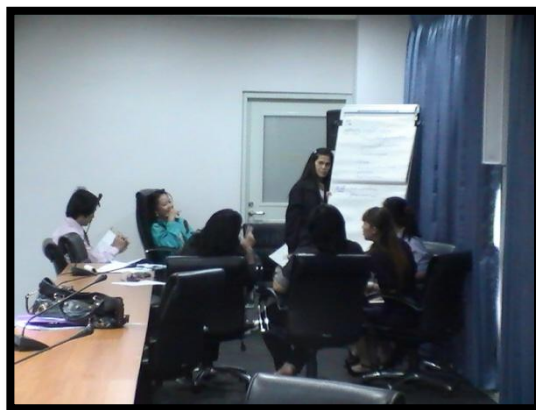
การนำเสนอกลุ่มที่ 4

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

1. โดยใช้กระบวนการ PDCA โดยให้อาจารย์ นักศึกษาได้มีการทำงานเป็นทีม เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

2. สำรวจความต้องการของชุมชน โดยอาจารย์แต่ละสาขา KSF การมีส่วนร่วม มีการบูรณาการจากหลายสาขา
3. การประชุมผู้รับผิดชอบโครงการ KSF มีการสำรวจความต้องการของชุมชน – กำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการที่ชัดเจน
4. มีหน่วยงานบริการที่ใกล้ชิดกับชุมชน KSF ความใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานกับชุมชน (สัมพันธ์ภาพที่ดี)
5. นำปัญหามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ KSF การสะท้อนปัญหาจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและหาแนวทางร่วมกัน
6. มีการให้บริการเชิงรุก (จังหวัดเคลื่อนที่)

KSF คือ การสำรวจความต้องการของชุมชน และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา อาจารย์ และชุมชน

ข้อแตกต่าง

1. ขนาดของกลุ่มผู้รับผิดชอบโครงการ เช่น สาขา คณะ มหาวิทยาลัย หรือจังหวัด
2. พื้นที่การให้บริการ ภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 กำหนดประเด็นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาของสถาบัน ซึ่งพบว่ากระบวนการทำงานทั้ง 4 ขั้นตอนสามารถที่จะส่งผลให้สถาบันบรรลุเป้าหมายได้ ประกอบด้วย

1. การร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผู้ที่เกี่ยวข้องจริง ในกระบวนการนี้นับว่ามีส่วนที่มีความสำคัญ เพราะเมื่อคณะทำงานหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) ได้รับทราบแนวทางที่ชัดเจน ก็จะสามารถดำเนินงานไปได้
2. มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ในกระบวนการทำงานบางครั้งอาจจะติดขัดบ้างหากได้มีการพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้อย่างต่อเนื่องจะสามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้ อีกทั้งหากมีการติดต่อสื่อสารที่สะดวกจะสามารถส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานได้ดียิ่งขึ้น
3. มีการกำหนดประเด็นความรู้ชัดเจน ความไม่ชัดเจนของงานนอกจากจะทำให้การทำงานขาดประสิทธิภาพแล้วยังส่งผลต่อความมั่นใจในการทำงาน ดังนั้นในประเด็นของความชัดเจน หรือแนวทางการทำงานหรือความรู้ที่ชัดเจนแล้วจะสามารถทำงานได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

4. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา นับเป็นปัญหาที่ส่วนใหญ่มักจะพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาให้กับทีมงาน ดังนั้น การตัดสินใจในการที่จะแก้ปัญหาขององค์กร สถาบันเป็นไปได้ช้า ดังนั้นในประเด็นนี้หากผู้บริหารให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหขององค์กรอย่างแท้จริง จะสามารถทำงานได้ลุล่วงและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการนำเสนอ ผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคุณกิจที่เป็นสมาชิกเครือข่าย UKM ทั้ง 4 กลุ่ม ทำให้ทราบว่าแต่ละสถาบันก็ล้วนแต่มีความพยายามในการที่จะจัดการความรู้อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร พัฒนาไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งท่านอาจารย์ JJ นิ่งเก็บประเด็นอย่างใจจดใจจ่อ เพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าท้ายที่สุดในการที่จะตอบโจทย์ที่คณะทำงานมอบหมายให้ คือ ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 7.1 และ 7.2 แต่ละสถาบันมีแนวทางในการจัดการความรู้อย่างไร อย่างไรก็ตามถึงแม้เวลาจะมีค่อนข้างจำกัดแต่กระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 2 ประเด็นก็ไม่ได้ลดน้อยจากความคาดหวังของคุณกิจมากนัก ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. กระบวนการจัดการความรู้ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 การบริการวิชาการ

จากกระบวนการจัดการความรู้ของทุกกลุ่ม พบว่ามีการบวนการจัดการความรู้ที่หลากหลายสามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1.1 วิธีการ เข้าชุมชน หาข้อมูล นำปัญหามาแล้วสร้างทีมงานเข้าไปถ่ายทอดความรู้ และ ชุมชนนำความรู้ไปแก้ปัญหา ใช้ประโยชน์ และ มีการถ่ายทอดไปชุมชนอื่น เช่น โรงเรียนอบายพารา ชุมชนที่มีปัญหาเรื่องขยะ ชาวบ้านเป็นคนเริ่มแยกขยะ ขาย และ ทำปุ๋ยหมักวิสาหกิจชุมชนในการสร้างอาชีพ
- 1.2 สิ่งที่ประสบความสำเร็จ คือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา เน้นการให้ความรู้ และ ความมีส่วนร่วมในการทำงาน ของนักศึกษาและอาจารย์
- 1.3 การพัฒนาความรู้ในสาขาวิชาโดยนำปัญหาไปปรับปรุง เช่น กล้วยอบ และ ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่อยอด
- 1.4 วิธีการ ต้องรู้ความต้องการของชุมชน
- 1.5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ การมีงบประมาณ และ บุคลากรมีความรู้
- 1.6 ความเหมือน คือ การได้มาถึงสาเหตุในการบริการวิชาการ คือ การไปหาความต้องการ แล้วนำมาวางแผนร่วมกัน และ ถ่ายทอดองค์ความรู้
- 1.7 ความแตกต่าง คือ มีทั้งการจัดหางบประมาณ และนำไปจัดหาเครื่องมือไปพัฒนาต่อ
- 1.8 การแลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติคือ การจัดทำคู่มือแลกเปลี่ยนวิธีปฏิบัติ
- 1.9 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน และ เป็นโครงการระยะยาว
- 1.10 ส่วนใหญ่ เหมือนกัน และ เน้นเข้าไปสำรวจจริง และ มี PDCA ในการวางแผน
- 1.11 ขนาดของสมาชิก มีการบริการในสาขา คณะ หรือ จังหวัด
- 1.12 การให้บริการ ให้เข้ามารับบริการในพื้นที่ หรือ บุกลงไปหา

2. กระบวนการจัดการความรู้ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 กำหนดประเด็นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

ในการจัดการความรู้สำหรับตัวบ่งชี้นี้ คุณกิจจากสถาบันต่างๆ พยายามที่จะถ่ายทอดสิ่งที่ตนเองได้ดำเนินการ ซึ่งสามารถจับประเด็นได้ดังนี้

- 2.1 เคล็ดวิชา คือ การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน และการมีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย
- 2.2 ใช้ TQF เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต และ จากการประชุม โดยกำหนดกลุ่มตั้งแต่ระดับสูงถึงปฏิบัติงาน
- 2.3 การจัดการเรียนการสอน เน้นที่ อาจารย์
- 2.4 KM แต่ละชั้นมีการ ลปรร และ มีผู้มีความรู้ แล้ว สังเคราะห์องค์ความรู้มาสรุปใน www. และ นำสิ่งที่อยู่บน www. มาพัฒนาสถาบัน KSF มี KM facility
- 2.5 เป้าหมายคล้ายกัน แต่กลุ่ม 3 เน้นผู้ปฏิบัติ และ มีคู่มือ ปฏิบัติงานออกมา มีแนวทางและวิธีการทำงาน นำไปใช้จริง มีการสอบถามผู้ใช้บริการ และ นำผลการทำมาพัฒนา ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ผู้บริหารต้องช่วย
- 2.6 ระดับคณะ มีคณะกรรมการ มีการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ และ บุคลากรอยากจะ ลปรร เช่น E learning มีเจ้าภาพรับผิดชอบ
- 2.7 ช่องทางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้ FB มีการ add เข้าไปเป็นเครือข่าย
- 2.8 มีกลไกการขับเคลื่อน KM อย่างชัดเจน
- 2.9 ช่องทางการเผยแพร่
- 2.10 ความสำเร็จคือ ความร่วมมือ และ ความต่อเนื่อง

จากกระบวนการจัดการความรู้ของคุณกิจที่มาจากสถาบันต่างๆ ต่างก็ได้เปิดฉากและดึงเอาความรู้ของตนที่ฝังอยู่เบื้องลึก (Tacit Knowledge) ออกมาใช้โดยผ่านเรื่องเล่ากันถ้วนหน้า ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) จึงปรากฏออกมาอย่างมากมาย ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตามจากโจทย์ที่ทางฝ่ายผู้จัด Mini_UKM 8 ให้ไว้ยังไม่ถึงสิ้นสุดกระบวนการจัดการความรู้ เพราะท้ายที่สุดนั้นแต่ละกลุ่มย่อยจะต้องนำเสนอข้อมูลที่ได้รับมอบหมายให้ไปนำเสนอในวันที่ 8 มีนาคม 2555 จึงจะเป็นการเรียนรู้ที่ครบสมบูรณ์ ดังนั้น ที่ประชุมกลุ่ม KM จึงได้มอบหมายให้คุณสุรจิตร พระเมือง และคุณกนกวรรณ วราภรณ์วิมลชัยเป็นผู้นำเสนอข้อมูล โดยในเบื้องต้นได้จัดทำข้อสรุปร่วมกันทั้ง 2 ประเด็นตามตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

จากกระบวนการจัดการความรู้ของคุณกิจ กว่า 40 คน สามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1.1 วิธีการหาข้อมูลความต้องการของชุมชนโดยการได้มาถึงสาเหตุในการบริการ วิชาการ แล้วนำมาวางแผนร่วมกันและถ่ายทอดเป็นองค์ความรู้
- 1.2 นำปัญหามาสร้างทีมงานเข้าไปถ่ายทอดความรู้เพื่อให้ชุมชนนำความรู้ไปแก้ปัญหา ใช้ประโยชน์และมีการถ่ายทอดสู่ชุมชนอื่น
- 1.3 เข้าชุมชนเพื่อให้บริการหรือให้เขามารับบริการในพื้นที่หรือบุกเข้าไปหาเพื่อทำงานแบบเชิงรุก

- 1.4 การให้บริการวิชาการแก่สังคมเกิดการจัดการความรู้โดยการจัดทำคู่มือเพื่อประมวลขั้นตอนการให้บริการ
- 1.5 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ การมีงบประมาณ การมีบุคลากรที่มีความรู้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาต่อยอดของชุมชน และเป็นโครงการระยะยาว ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเน้นการให้ความรู้และมีส่วนร่วมในการทำงานของนักศึกษาและอาจารย์

2. ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันการเรียนรู้

จากกระบวนการจัดการความรู้ของคุณกิจ กว่า 40 คน สามารถสรุปได้ ดังนี้

- 2.1 เกล็ดวิชา คือ การมีส่วนร่วมของหน่วยงานทุกภาคส่วน เช่น อาจารย์, นักศึกษา การมีช่องทางการสื่อสาร ช่องทางการแลกเปลี่ยนและช่องทางการเผยแพร่ เช่น Face book
- 2.2 ในกรอบ TQF เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต และจากการประชุมโดยกำหนดกลุ่มตั้งแต่ระดับสูงถึงระดับปฏิบัติงาน
- 2.3 กลไกการขับเคลื่อน มี 2 ระบบ คือ คณะกรรมการที่เป็นทางการ และคณะกรรมการที่ไม่เป็นทางการ ถ้าเป็นลักษณะการจัดการความรู้การผลิตบัณฑิตจะเน้นไปที่อาจารย์ ถ้าเป็นการบริการจะใช้บุคลากรสนับสนุน
- 2.4 การทำ KM แต่ละชั้น จะต้องวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ มีเจ้าภาพรับผิดชอบที่ชัดเจน
- 2.5 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แล้วสังเคราะห์องค์ความรู้มาสรุปใน website และนำสิ่งที่อยู่บน website มาพัฒนาสถาบัน KSF มี KM Facility

กระบวนการ AAR+ALR+Passion Plan

หลังจากที่คุณกิจจากสถาบันต่างๆ ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครบทุกประเด็นแล้ว อาจารย์ JJ ได้ให้คุณกิจแต่ละคนได้เปิดใจตามกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประกอบด้วย กระบวนการ AAR ALR Passion Plan และหัวใจปิ้งแว๊ป และจากข้อมูลของคุณกิจได้สะท้อนจำนวน 30 คน สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. AAR = After Action Review

เมื่อเทียบกับเป้าหมาย ท่านได้มาก หรือ น้อยกว่าเป้าหมาย เพราะอะไร

จากการรวบรวมประเด็นที่คุณกิจจากสถาบันต่างๆ ได้ให้ความเห็นมาสามารถรวบรวมประเด็นออกได้เป็น 3 ระดับ คือ

- 1.1 ได้น้อยกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ จำนวน 1 คน เนื่องจากมีความรู้เรื่อง KM มาแล้ว
- 1.2 ได้ในระดับปานกลาง จำนวน 1 คน เนื่องจากเคยได้เข้าร่วมกิจกรรม KM มาแล้ว
- 1.3 ได้ความรู้มากกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คุณกิจกว่า 20 คน มีความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี
- 1.4 สามารถตอบโจทย์ได้ชัดเจน นอกจากนั้นยังได้ให้เหตุผลเพิ่มเติม คือ
 - 1.4.1 ได้เรียนรู้ KM จากคณาจารย์ต่างสถาบันที่มีความรู้มากขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานได้

1.4.2 ได้เรียนรู้แนวทางการปฏิบัติงานจากสถาบันอื่นๆ ที่ตอบโจทย์ได้อย่างชัดเจน

1.4.3 ได้เพื่อนร่วมวงการ KM จากสถาบันอื่นๆ ได้มากขึ้น

2. ALR = After Learning Review

ตัวเจ้าของได้เรียนรู้อะไรในการมาร่วม Mini_UKM8 คราวนี้

1.1 ได้เรียนรู้กระบวนการปรับตัวเพื่อเข้าสู่อาเซียน

1.2 ได้เรียนรู้เรื่องการประกันคุณภาพโดยใช้กระบวนการ KM เข้ามาเป็นเครื่องมือในการทำงานมากขึ้น

1.3 ได้ประสบการณ์ และแนวทางการปฏิบัติงานที่ดี

1.4 ได้เรียนรู้ข้อคิดเห็นและวิธีการทำงานใหม่ๆ

3. Passion Plan สัญญาใจไฟปรารถนา

3.1 ตัวท่านจะนำไปทำอะไรต่อ

1. เพื่อปรับปรุงการทำงานของตนเองและองค์กรให้ดีขึ้น
2. เสนอผู้บริหารให้จัดทำ KM ในทุกส่วนงานขององค์กร
3. นำความรู้ที่ได้ไปถ่ายทอดและต่อยอดความรู้และไปทำคู่มือในการปฏิบัติงาน
4. พัฒนางานของตนเองที่ได้รับมอบหมายได้ดีขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะในการจัด Mini_UKM9 ครั้งต่อไป

1. ควรแจ้งกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม KM ได้รับทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้จัดเตรียมข้อมูลมาได้อย่างถูกต้อง
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มากกว่าเดิม
3. ต้องการให้จัดงบประมาณเพื่อการสนับสนุนผู้เข้าร่วมการจัดการความรู้

4. หัวใจ ท่านพึงแว็บ/ประทับใจอะไรในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้

1. ประทับใจวิทยากร และคณะทำงานที่เป็นกันเองและผ่อนคลาย
2. ได้เรียนรู้วิธีการทำงานจากผู้มีประสบการณ์
3. ได้เพื่อนร่วมกระบวนการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
4. ได้วิธีการทำงานที่จะไปช่วยเสริมประสิทธิภาพการทำงาน และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานประกันคุณภาพได้ดียิ่งขึ้น

สรุปแนวปฏิบัติที่ดี

1. การถ่ายทอดและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. การเปิดใจเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา
3. การถอดบทเรียน

4. การมีส่วนร่วมและความร่วมมือของบุคลากรในองค์กรและชุมชน
5. การทำงานเป็นทีม
6. การจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
7. การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร
8. การกำหนดประเด็นการแลกเปลี่ยนที่ชัดเจน
9. การมีช่องทางการสื่อสารที่ดีและครอบคลุม

2.5.3 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ถิ่นวงศ์พิทักษ์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

1. ปัจจัยและปัญหาที่มีผลต่อการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ปัจจัยความสำเร็จ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
ด้านบุคลากร 1. องค์ความรู้และความเชี่ยวชาญของนักวิจัย	1. ขาดองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญของนักวิจัย (ในศาสตร์และชุมชน)	1. นักวิจัยพี่เลี้ยง
2. ทักษะคติและบุคลิกของนักวิจัย	2. นักวิจัยไม่เป็นที่รู้จัก	2. มีหน่วยงานประชาสัมพันธ์ 3. คลินิกนักวิจัย(ให้คำปรึกษาด้านการวิจัย) 4. มีหน่วยงานเพื่อนำผลงานไปถ่ายทอดเทคโนโลยี (คลินิกเทคโนโลยี/ หน่วยบริการวิชาการ)
การบริหารจัดการด้านงานวิจัยของมหาวิทยาลัย 1. การประชาสัมพันธ์ 2. วิเคราะห์ความต้องการ	ขาดการประชาสัมพันธ์	หน่วยงานประชาสัมพันธ์
ความสัมพันธ์กับชุมชน/เครือข่าย 1. มีความสัมพันธ์กับชุมชน/เครือข่าย 2. มีกลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์	1. หน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายไม่ยอมรับผลงาน ไม่ต้องการ	1. ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมาย/ หน่วยงานที่นำไปใช้

ปัจจัยความสำเร็จ	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางแก้ไข
		2. ประโยชน์มหาวิทยาลัยควรมีเครือข่ายกับชุมชน/โรงเรียน และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง
ลักษณะของโจทย์วิจัย/นโยบายของประเทศ 1. มาจากความต้องการของชุมชน/หน่วยงาน 2. การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือหน่วยงานที่จะนำไปใช้ประโยชน์ 3. เป็นการวิจัยแบบสหสาขาวิชา	ขาดการสำรวจความต้องการก่อนการวิจัย	1. ควรทำ need analysis ก่อนมิใช่พยายามยึดเย็ด องค์ความรู้สิ่งที่ไม่ต้องการ 2. สร้างโมเดลกับสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนั้น บุคลิกภาพของนักวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความร่วมมือ

2. มาตรการเพื่อผลักดันให้นางานวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 2.1 มหาวิทยาลัยมีนโยบายและงบประมาณสนับสนุน เช่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 1 หลักสูตร1 ชุมชน
- 2.2 พัฒนาระบบการเชื่อมโยงงานวิจัยในชั้นเรียนสู่ชุมชน
- 2.3 กฎระเบียบของมหาวิทยาลัย
 - 2.3.1 มหาวิทยาลัยกำหนดเกณฑ์ภาระงานของอาจารย์ให้ชัดเจน เรื่องการวิจัย การบริการวิชาการ
 - 2.3.2 มีข้อตกลงกับหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยเรื่อง ผลงานนำไปใช้ประโยชน์
 - 2.3.3 กำหนดให้นักวิจัยนำผลงานไปใช้ประโยชน์ ถ้าไม่ดำเนินงานหักเงินงวดสุดท้าย
- 2.4 มหาวิทยาลัยควรมีเครือข่ายกับชุมชน/ โรงเรียน จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้/บริการวิชาการระหว่างนักวิจัย และชุมชน/โรงเรียน
- 2.5 ให้มีการศึกษาตัวชี้วัดด้านการวิจัยของหน่วยประเมินให้ชัดเจน และชี้แจงทำความเข้าใจกับนักวิจัย

3. แนวปฏิบัติที่ดี ประกอบด้วย

- 3.1 การกำหนดองค์ความรู้ที่ชัดเจน
- 3.2 การมีนักวิจัยที่เลี้ยง
- 3.3 การมีคลินิกนักวิจัย
- 3.4 การมีส่วนร่วมของชุมชนหรือหน่วยงานที่จะนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

2.5.4 การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.

รองศาสตราจารย์ ดร.กัลณกา สาธิตธาดา รองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้ดำเนินการให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ดังนี้

1) แนวปฏิบัติที่ดี

1. มีการทำข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างสถาบัน และมีคณะกรรมการที่มีผู้แทนจากสมาชิกเครือข่าย
2. มีแผนการดำเนินกิจกรรมร่วมกันระหว่างสถาบันสมาชิกเครือข่าย
3. บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ ควรมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของเครือข่าย
4. มีการหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพในการจัดกิจกรรม
5. มีการสร้างระบบการสื่อสารระหว่างเครือข่ายทุกรูปแบบ
6. มีการจัดประกวดแนวปฏิบัติที่ดีระดับคณะและสถาบัน
7. จัดให้มีเว็บไซต์เครือข่ายการประกันคุณภาพ 9 องค์ประกอบ
8. มีการจัดทำฐานข้อมูล QA

2) ปัจจัยความสำเร็จ

1. ผู้บริหารให้ความสำคัญของการจัดให้มีเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพ
2. บุคลากรที่ทำงานด้านการประกันคุณภาพ ควรทำงานด้วยความรักและความสมัครใจ
3. ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหารและบุคลากร
4. มีระบบบริหารจัดการที่ดี เช่น มีระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศ และงบประมาณ
5. มีแนวปฏิบัติด้านการประกันคุณภาพที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในองค์กร

3) แนวทางการพัฒนา

1. ควรจัดเวทีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน รวมทั้งมีการเผยแพร่ความรู้ที่ได้
2. ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานระหว่างสถาบันในเครือข่าย
3. ควรมีการจัดทำ SWOT ของการสร้างเครือข่าย เพื่อนำมาพัฒนา
4. ควรมีระบบการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพ
5. ควรพัฒนาบุคลากรให้มีความเข้าใจในเรื่องของการประกันคุณภาพ เช่น การจัดหลักสูตรอบรมผู้ประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

การประเมินผลการสัมมนา

ตามที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดงานสัมมนาเครือข่ายองค์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7 - 9 มีนาคม 2555 ได้มีการประเมินผลการสัมมนาดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ขอบเขตของการประเมิน

ขอบเขตการประเมินผลการสัมมนาสมาชิกเครือข่ายองค์การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา แบ่งออกได้ เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ความพึงพอใจต่อการจัดสัมมนา
3. ความคิดเห็นต่อการสัมมนา

3.2 วิธีการประเมินผล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลครั้งนี้ คือ แบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งมีข้อมูลรายละเอียดของผู้เข้าร่วมสัมมนา ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลโดยทั่วไปของกลุ่มผู้เข้าร่วมสัมมนา

ส่วนที่ 2 : ความพึงพอใจต่อการสัมมนา แบ่งเป็น 8 ข้อ ดังนี้

1. สถานที่จัดสัมมนา
2. อาหารและอาหารว่าง
3. การประชาสัมพันธ์
4. ระยะเวลาการจัดสัมมนา
5. การต้อนรับของเจ้าหน้าที่
6. วิทยากร
7. ความรู้ที่ได้รับ
8. การนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนางาน

ส่วนที่ 3 : ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการสัมมนา

3.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินความพึงพอใจต่อการสัมมนาครั้งนี้ ได้แก่ สถิติพรรณนา สำหรับการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

3.2.3 การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ

สำหรับลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยจัดเป็นเกณฑ์การประเมินผลเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.21 – 5.00	หมายความว่า	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.41 – 4.20	หมายความว่า	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.61 – 3.40	หมายความว่า	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.81 – 2.60	หมายความว่า	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.80	หมายความว่า	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้จัดโครงการสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 ระหว่างวันที่ 7 – 9 มีนาคม 2555 ณ สถานปฏิบัติการโรงแรมและการท่องเที่ยว อาคารเทพรัตนศิริปภา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมสัมมนา และเห็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยคณะผู้ดำเนินงานได้ทำการแจกแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 145 ชุด และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์สถิติ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นดังนี้

3.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

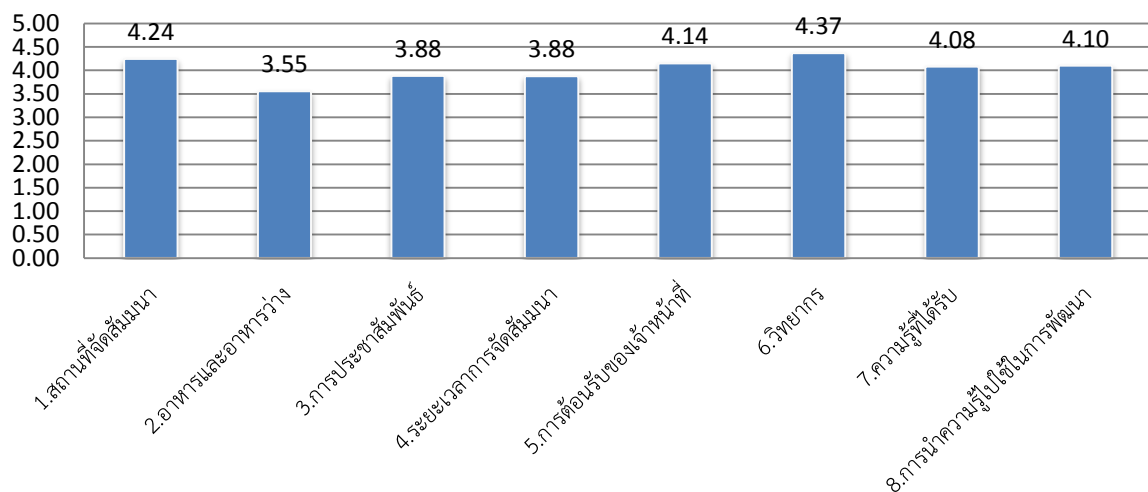
จากการประเมินความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการพัฒนาระดับอุดมศึกษา (Mini_UKM) ผลว่าส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมสัมมนาในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$) โดยมีความพึงพอใจต่อวิทยากรมากที่สุด ($\bar{x} = 4.37$) รองลงมาคือความพึงพอใจต่อสถานที่จัดสัมมนา ($\bar{x} = 4.24$) ผลปรากฏตามตารางที่ 6.2

ตารางที่ 2 จำนวนค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมสัมมนา

ความพึงพอใจต่อการสัมมนา	ระดับความพึงพอใจ							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{x}$	SD	แปลผล
1.สถานที่จัดสัมมนา	48 (33.1)	85 (58.62)	11 (7.59)	1 (0.69)	0 (0)	4.24	0.62	มากที่สุด
2.อาหารและอาหารว่าง	15 (10.34)	63 (43.45)	58 (40)	5 (3.45)	4 (2.76)	3.55	0.93	มาก
3.การประชาสัมพันธ์	24 (16.55)	84 (57.93)	35 (24.14)	0 (0)	2 (1.38)	3.88	0.72	มาก
4.ระยะเวลาการจัดสัมมนา	29 (20)	75 (51.72)	36 (24.83)	4 (2.76)	1 (0.69)	3.88	0.78	มาก
5.การต้อนรับของเจ้าหน้าที่	50 (34.48)	73 (50.34)	18 (12.41)	1 (0.69)	3 (2.07)	4.14	0.82	มาก
6.วิทยากร	63 (43.45)	73 (50.34)	8 (5.52)	1 (0.69)	0 (0)	4.37	0.62	มากที่สุด
7.ความรู้ที่ได้รับ	36 (24.83)	87 (60)	20 (13.79)	1 (0.69)	1 (0.69)	4.08	0.69	มาก
8.การนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนา	36 (24.83)	88 (60.69)	20 (13.79)	1 (0.69)	0 (0)	4.1	0.64	มาก
เฉลี่ย						4.03	0.72	มาก

กราฟที่ 1 แสดงความพึงพอใจต่อการจัดสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้

กราฟแสดงความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการพัฒนาระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 (Mini_UKM)

3.3.2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

สรุปการสัมมนาอื่นๆนี้ จะสรุปตามลำดับกระบวนการดำเนินงานของการจัดโครงการสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8 ดังที่แสดงในตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลสรุปข้อคิดเห็นของผู้เข้าสัมมนา Mini_UKM8

ข้อเสนอแนะ	รายละเอียด
ด้านการประชาสัมพันธ์	- ค่าลงทะเบียนแพง (1) - ไม่ควรจัดตรงกับวันหยุดและวันสำคัญทางพุทธศาสนา (1)
ด้านพิธีการ/การแสดง	- ควรมีการสนทนาการเชื่อมความสัมพันธ์และละลายพฤติกรรม เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี ของผู้เข้ารับการสัมมนา ให้มีการเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน (5) - ควรจะมีการแสดงของนักศึกษา ม.อุบลฯ (1)
ด้านสถานที่	- สถานที่พักเบรกคับแคบ (1) - สถานที่อบรมสัมมนาควรอยู่ที่เดียวกัน (1) - ห้องอบรมร้อนมาก แอร์ไม่เย็น (1)
อาหารและอาหารว่าง	- ไม่ควรเป็นบุฟเฟ่ต์ (5) - ควรมีน้ำดื่มในห้องบรรยาย (1) - ปริมาณอาหารไม่เพียงพอต่อผู้เข้าร่วมสัมมนา (1) - ห้องอาหารไม่เพียงพอ, ต้องยืนต่อคิวยาวมาก, อาหารซ้ำๆ (1) - ในการจัดอาหารเข้าของโรงแรมควรจัดเผื่อคนที่มาที่หลังด้วย (1) - ไม่มีการแจ้งล่วงหน้ากับสถานที่รับประทานอาหาร ทำให้ไม่ได้กินอาหาร (1)
การดำเนินงาน/ เตรียมงาน	- ผู้เข้ากลุ่ม KM ควรเป็นผู้ปฏิบัติงานจริงไม่ใช่มาเพื่อเรียนรู้ (3) - ควรจัดเตรียมผู้ที่ทำหน้าที่ Far/Note ให้ชัดเจนเพื่อตรงตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพตรง ตามเวลาที่กำหนดมากขึ้น (1) - จำนวนคนกลุ่ม KM มากเกินไป (1) - เวลาในการแลกเปลี่ยนน้อย (1) - น่าจะแจกรหัสเข้าอินเทอร์เน็ต ที่เล่น WiFi ฟรีที่โรงแรมหรือห้องประชุม (1) - บางหัวข้อของ KM ควรนำไปในมือใหม่หัดขับ (1) - ควรมี password กลางเพื่อเข้าไปใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ตั้งแต่เข้าพัก (1)
ด้านวิทยากร	- เวลาบรรยายน้อย (7) - ควรประสานวิทยากรเรื่องหัวข้อบรรยายให้ชัดเจน (1)

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เข้าร่วมสัมมนา

“การสัมมนาเครือข่ายองค์กรการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการพัฒนาระดับอุดมศึกษา ครั้งที่ 8”

ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ระหว่างวันที่ 7-9 มีนาคม 2555

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 1 มือใหม่หัดขับ

ณ ห้องประชุมบ้านบัว ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังเก่า)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/คณะ	สังกัดมหาวิทยาลัย
1	น.ส.เสาวลักษณ์ จันทระแจ่ม	-	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2	นายวุฒินันท์ ทิริรักษ์	-	มหาวิทยาลัยทักษิณ
3	นางจิราพร วรรณรักษ์	เจ้าหน้าที่บริหารงาน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
4	นางเกตุกาญจน์ ไชยจันทร์	รองผู้อำนวยการฝ่ายงานทะเบียนและวัดผล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
5	น.ส.ภัทรานุช บุญเรือง	หัวหน้าสำนักงาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
6	น.ส.ปริยากร บุญธรรม	อาจารย์	มหาวิทยาลัยนครพนม
7	อาจารย์สุบัน มุขระโกษา	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8	อาจารย์วรเชษฐ์ วรพุดินันท์	-	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
9	รศ.ดร.ปราโมทย์ ทองกระจาย	รองคณบดีฝ่ายวิจัยฯ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
10	ผศ.พณีย์ สุขชาวนา	รองอธิการบดีฝ่ายแผนฯ	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
11	ผศ.ปิยะนันท์ สายัณห์ปทุม	ผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
12	นางรัชณีเพ็ญ พลเยี่ยม	รองผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
13	ผศ.สุวรรณี จันทรรดา	คณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
14	อาจารย์พรรณา พูนพิน	รองคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
15	อาจารย์ชिरะ เต๋นแสงอรุณ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
16	อาจารย์วิชุดิ สารสุวรรณ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
17	อาจารย์รัชนิกร วรรณสถิตย์	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
18	นางวรรณนิภา ฉัตรอุทัย	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง
19	นางนารถดา ยอดเอื้อ	กองบริการศึกษา	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
20	อาจารย์จารุวรรณ ชูปวา	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
21	น.ส.อุบลวรรณ พรหมจันทร์	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
22	อาจารย์ทักษิณ พิมพ์ศักดิ์	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
23	อาจารย์สมเจตน์ ทองคำ	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
24	น.ส.รวิภา กุลศรีวันรัตน์	สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 2 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)

ณ ห้องประชุมศรีเมืองใหม่ ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/คณะ	สังกัดมหาวิทยาลัย
1	ดร.วันเพ็ญ ช้อนแก้ว	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
2	ดร.สุคนธ์ ตันติไพบูลย์วุฒิ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
3	ผศ.ทัศนีย์ ตันติพิศาลกุล	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
4	รศ.ดร.สุภาณี ลิ้มสุวรรณ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
5	ผศ.สุนทร ส่งตรัส	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
6	อาจารย์ดร.ขรรค์ชัย โกศลทองกี	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
7	อาจารย์ดร.ณัฐริตา เพชรประไพ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
8	น.ส.วริวรรณ เลิศศิริวรกุล	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยนครพนม
9	นายพาทิศ คงโสมมา	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยนครพนม
10	นางภัทริกา สิงห์สถิตย์	หัวหน้างานสนับสนุนวิชาการ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
11	ผศ.ดร.อุษาวดี ตันติวรานุรักษ์	คณบดี	มหาวิทยาลัยบูรพา
12	อาจารย์ลาวัลย์ สกุลพานิช	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13	อาจารย์เฉลิมพล โลหะมาตย์	รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
14	ผศ.ดร.ธัชวีร์ ลีละวัฒน์	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ	มหาวิทยาลัยมหิดล
15	นางณัฏฐยา กุลศรี	เจ้าหน้าที่บริหาร	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
16	น.ส.กนิษฐา บุญฤทธิ์	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
17	น.ส.รุ่งทิพา พลแสน	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
18	น.ส.ชยานี ธาณี	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
19	นางกัญญารัตน์ กล่ำชัย	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
20	อาจารย์ยุทธกร ฤทธิ์ไธสง	รองคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
21	อาจารย์อนันตกร สุนทรพิทักษ์	รองผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
22	อ.นพรัตน์ ยติกร	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
23	ดร.เทพนคร ทาคง	คณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
24	ผศ.ดร.สายฝน เสกขุนทด	คณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
25	ผศ.นภดล เชนะโยธิน	คณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
26	รศ.วิภาภรณ์ บุญยงค์	คณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
27	ผศ.ดร.พรพิมล วิริยะกุล	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
28	ผศ.ดวงพร ภูพะกา	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
29	ดร.ชัชวาล มงคล	รองคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
30	อาจารย์จักรพันธ์ ปิ่นทอง	รองคณบดีวางแผนและพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
31	อาจารย์ลินดา นาคโปย	รองคณบดีวางแผนและพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์
32	อาจารย์ธีระวุฒิ กลั่นด้วง	รองคณบดีวิชาการและวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 2 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF)
ณ ห้องประชุมศรีเมืองใหม่ ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/คณะ	สังกัดมหาวิทยาลัย
33	อาจารย์ชัชฎาภรณ์ ตันตะรารวงศา	รองผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
34	ดร.สุกัญญา คลังสินศิริกุล	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
35	อาจารย์อรชิตา ประสาร	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
36	น.ส.กมลชนก อินทรพรหมมา	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
37	อาจารย์ไพโรจน์ โคตรตะ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
38	ดร.ชาญชัย ธนาวุฒิ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
39	อาจารย์กฤตยา อุทโธ	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
40	อาจารย์ใจแก้ว แถมเงิน	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
41	อาจารย์ณรงค์ศักดิ์ ังอาษา	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
42	อาจารย์วรรณภา สุทธิประภา	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
43	อาจารย์วรรัตน์ บุญแฝง	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
44	อาจารย์วิชุดา ลีวนานนท์	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
45	อาจารย์อรุณี มะภูารัก	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
46	น.ส.ธัญลักษณ์ ทิวัตต์กุลภรณ์	คณะเภสัชศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
47	อาจารย์ญาเรศ อัครพัฒนานุกุล	คณะรัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 3 การจัดการความรู้ (KM)

ณ ห้องประชุมวารินชำราบ ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/คณะ	สังกัดมหาวิทยาลัย
1	นางจินตนา หัตถโกศล	ผู้อำนวยการฝ่ายยุทธศาสตร์และ นวัตกรรมองค์กร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	นางปณญาดา สุวรรณมณี	เจ้าหน้าที่บริหารงาน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
3	น.ส.จุไรรัตน์ วิสัยดี	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
4	ผศ.สถิตย์โชค โพธิ์สอาด	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวางแผน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
5	นายศราวุธ ป้อมสินทรัพย์	หัวหน้าส่วนแผนงาน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
6	น.ส.จิตรา มังคละศิริ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยนครพนม
7	น.ส.รุจิรา สุขสันต์हरสา	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยนครพนม
8	น.ส.กนกวรรณ วราภรณ์วิมลชัย	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
9	น.ส.ศศิวิมล คำเมือง	เจ้าหน้าที่วิจัย	มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
10	ดร.สวามินี อีระวุฒิ	รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษและวิเทศ สัมพันธ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
11	นางบุญนิตา อรุณวรรณนะ	-	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
12	น.ส.ประภารัตน์ คำลิม	-	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
13	น.ส.วรินทร์ ไชยปัดชา	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
14	นางศศิ กุลประภา	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
15	น.ส.ชุตติกาญจน์ เทพคู่	บุคลากร	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
16	ผศ.ทินกร อัดไพบูลย์	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
17	นายดนุพล วงศ์ไทย	เจ้าหน้าที่บริหาร	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
18	ผศ.ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
19	นางเบญจา มาเจริญ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
20	นายสาโรจน์ เป่าวงศากุล	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
21	น.ส.สุกัญญา ดีเซว้า	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
22	นางจารุณี มงคลแก้ว	นักวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
23	นายอัครายุทธ กมลเพชร	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
24	ดร.รุ่งโรจน์ พงศ์กิจวิฑูร	ประธาน KM	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
25	ผศ.สมเกียรติ กัลยพฤกษ์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและประกัน คุณภาพการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
26	นางประภา ไชยมงคล	หัวหน้าสำนักงานคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
27	อาจารย์วิษชุดา วงศ์พานิชย์	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
28	ผศ.ดร.สุรจิตร พระเมือง	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
29	ผศ.ดร.สมพงษ์ ดุลยอนุกิจ	รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 3 การจัดการความรู้ (KM)

ณ ห้องประชุมวารินชำราบ ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/คณะ	สังกัดมหาวิทยาลัย
30	นายณัฐวิทย์ จันทร์หอม	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
31	ผศ.ดร.ดวงรักษ์ นันทวิสารกุล	คณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
32	ผศ.ประชุม ผงผ่าน	ผู้ช่วยอาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
33	น.ส.อัญชลี โพทวี	พนักงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
34	ผศ.สุดใจ บุญอารีย์	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
35	อาจารย์เศวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
36	ดร.ณัฐกิตต์ สวัสดิ์ไธสง	อาจารย์คู้สัญญา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
37	นายบดินทร์ รัตนโสภา	กองบริการศึกษา	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
38	นายพรนเรศ มูลเมืองแสน	กองบริการศึกษา	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
39	ผศ.ดร.กังวาน ธรรมแสง	คณะเกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
40	อาจารย์ธีรวิทย์ กาปัญญา	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
41	อาจารย์สายเพชร อักโข	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 4 การนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

ณ ห้องประชุมบุญทริกและห้องประชุมโพธิ์ไทร ชั้น 2 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัดมหาวิทยาลัย
1	คุณวิมลรัตน์ พูลศิลป์	-	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2	นางณิชาภัทร สิทธิคุณ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
3	นางพรประภา ช้อนสุข	หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยและพัฒนา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
4	อาจารย์ชราธิป ภูระหงษ์	อาจารย์	มหาวิทยาลัยนครพนม
5	นางณิชนันท์ พักบัว	หัวหน้างานธุรการ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
6	อาจารย์กนกพร รัตนสุธีระกุล	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
7	นายกานนท์ เวชกามา	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
8	ผศ.ดร.ตวันรักษ์ นันทวิสารกุล	คณบดี	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
9	ดร.เมตต์ เมตต์การุณจิต	-	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
10	ดร.พัทยา แก้วสาร	รองคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
11	อาจารย์ธนิดา วงศ์กาฬสินธุ์	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
12	ดร.ณัฐินี ทองดี	รองคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
13	นางลลิตา ธงภักดี	รองผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
14	นางกนกกันต์ จรุงรักษ์	หัวหน้าสำนักงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
15	อาจารย์ธรรมรัตน์ สิมะโรจนา	รองคณบดีวิชาการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
16	อาจารย์พิภัทรา สิมะโรจนา	รองคณบดีวิชาการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
17	ดร.วิไล อึ้งพินิจพงศ์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
18	อาจารย์จารุวรรณ ลิ้มปี่ไพบูลย์	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
19	นายประดิษฐ์ วงศ์สุวรรณ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
20	อาจารย์โสภณ บุญล้ำ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
21	นางพัชรี น้าวานิช	กองบริการการศึกษา	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
22	ผศ.ดร.วิริยา พรหมกอง	คณะเกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
23	อาจารย์รุ่งรัศมี บุญดาว	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
24	นายชัยบพิธ พลศรี	คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
25	อาจารย์สง่า ทับทิมหิน	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการ สาธารณสุข	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 5 การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.
ณ ห้องประชุมพิบูลมังสาหาร ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัดมหาวิทยาลัย
1	น.ส.สุคนธา ทองบริสุทธิ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2	น.ส.นฤมล อ่อนภิรมย์	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3	นางชุตากค์ เดชพันธ์	รองผู้อำนวยการฝ่ายประกันคุณภาพฯ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
4	น.ส.กาญจนา อบกลาง	เจ้าหน้าที่โครงการกระจายแพทย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
5	น.ส.อารีรัตน์ ขาญกัน	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยนครพนม
6	น.ส.นันทวัน นรสาร	นักวิชาการเงินและบัญชี	มหาวิทยาลัยนครพนม
7	นายพิชัย ชัยประทุม	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยนครพนม
8	อาจารย์เอกอนันต์ สมบัติกิจสกุลกิจ	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
9	น.ส.วรลักษณ์ ศรีบรรพสาร	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
10	นางเอี่ยมภรณ์ อันทะรัง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
11	นายอาณัติ ต่อเสนา	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
12	น.ส.นิตยา พันธะ	นักวิชาการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
13	อาจารย์กนกกุล มาเวียง	รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
14	นายชัยพงศ์ แก้วกล้า	หัวหน้าฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
15	น.ส.ธนาภรณ์ กรวนิชย์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
16	น.ส.นันทชา อังสุโชติ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
17	น.ส.สุนันท์ ตติยก้องเกียรติ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
18	น.ส.สุภาพร ชัยเจริญ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
19	นางนารีรัตน์ ศรีอุทัย	ผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
20	ดร.อาภา สอนเสาวภาคย์	ผู้ช่วยคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
21	อาจารย์กิตติสุดา ปานกุล	ผู้ช่วยคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
22	อาจารย์สุธีรา เข้มทอง	ผู้อำนวยการกองประกันคุณภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
23	นางวรัท ไชยสนิท	ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารคุณภาพองค์กร	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
24	ผศ.เบญจวรรณ เลาลลิต	รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
25	รศ.นันทะ บุตรน้อย	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและพัฒนา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
26	น.ส.รัชสุภา การ์ักษ์	หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
27	นายมานะศักดิ์ หงษ์คำชัย	เจ้าหน้าที่	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
28	น.ส.อัญชิษฐา บุญวิรัตน์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
29	น.ส.สุนทรี แซ่บ่าง	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
30	นางนันธิญาณ์ ศิริวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

รายชื่อสมาชิกกลุ่มที่ 5 การสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ QA และบทเรียนการตรวจประเมินของ สมศ.
ณ ห้องประชุมพิบูลมังสาหาร ชั้น 3 อาคารสำนักงานอธิการบดี (หลังใหม่)

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัดมหาวิทยาลัย
31	น.ส.สุคนธา ทองบริสุทธิ์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
32	น.ส.นฤมล อ่อนภิรมย์	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
33	น.ส.อารียา ทองชาติ	คณะนิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
34	อาจารย์ศรีสุดา ไพศาลสกุลชัย	คณะนิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
35	อาจารย์รัชณี แสงศิริ	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
36	ดร.สุรีย์ ธรรมิกบวร	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
37	น.ส.สุณิรัตน์ เฮ้าทา	คณะเภสัชศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
38	น.ส.ลำพูล บึงทอง	คณะรัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
39	นายมนตรี ศิริโชค	คณะรัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
40	อาจารย์ศิริสุดา แสนอิว	คณะรัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
41	น.ส.วัชรภรณ์ จันทรกาญจน์	คณะวิศวกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
42	นางมลธิดา จันทรอ่อน	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
43	อาจารย์ปวีรพรต สมนึก	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
44	น.ส.เจนจิรา ไชยทะ	งานกิจการนักศึกษา	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
45	น.ส.ปวีณา ทองบุญยัง	วิทยาเขตมุกดาหาร	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
46	น.ส.สุภัศราภรณ์ สายสมบูรณ์	วิทยาเขตมุกดาหาร	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
47	น.ส.วาสนา สะอาด	สำนักคอมพิวเตอร์และเครือข่าย	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รายชื่อผู้เข้ากลุ่มอบรมเพิ่มเติม
Mini_UKM8

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัดมหาวิทยาลัย
1	นางพรทิพย์ บุญจุน	หัวหน้าสำนักงาน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2	น.ส.ศศิวิมล โชคชัย	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
3	ผศ.ดร.สุนทร กาญจนทวี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
4	น.ส.อัญชลี พลอยเพชร	-	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
5	นายสิทธิศักดิ์ จันทร์สมุด	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
6	นายคงฤทธิ แยมพิพัฒน์	-	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
7	น.ส.วิชุดา ฝาชัยภูมิ	เจ้าหน้าที่บริหารงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
8	อาจารย์เมธี กิรติอุไร	รองผู้อำนวยการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
9	อาจารย์ประวิทย์ เนื่องมัจฉา	ผู้ช่วยอธิการบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
10	อาจารย์จตุพร อัสวโสรธร	รองอธิการบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
11	ผศ.สมบัติ ประจัญสานต์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายก่อสร้าง	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
12	นางสุพิชฌาย์ ชำนาญชัยศรี	หัวหน้างานประกันคุณภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
13	น.ส.สุชาดา ทับศรี	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
14	นายบุญหลง พันคำอ้าย	พนักงานขับรถยนต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
15	นางศรีพรรณ มาปลุก	หน.สำนักงานคณบดี	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
16	ดร.พจมาน ชำนาญกิจ	อาจารย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
17	นางนงนิตย์ ครองกำ	คณะเกษตรศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
18	นายปรีวัฒน์ จันทร์ทรง	คณะนิติศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
19	อาจารย์ศุภกัญญา จันทรุกขา	คณะบริหารศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
20	อาจารย์ณิชา ว่องไว	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
21	ดร.รวิวรรณ เผ่ากัณหา	คณะพยาบาลศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
22	ดร.ประนอม แซ่จิ่ง	คณะวิทยาศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
23	น.ส.เทพิญา แก้ววรสูตร	คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
24	นางกัญญา จิงวิมุตพันธ์	คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
25	นายประกาศิต แก้วรากมุก	คณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
26	น.ส.โสภิตา พิมประภา	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
27	นางฐิตินันท์ ภูนิคม	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
28	นางนิลนารา ศรีสำราญ	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
29	นางพัชรี ลิ้มปิทีปรการ	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
30	ผศ.กนกวรรณ มะโนรมย์	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
31	ผศ.วัชร ศรีคำ	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
32	อาจารย์เสาวนีย์ ตรีรัตน์ อเล็กซานเดอร์	คณะศิลปศาสตร์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

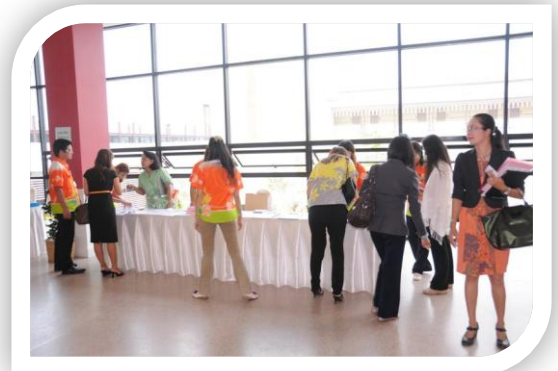
รายชื่อผู้เข้ากลุ่มอบรมเพิ่มเติม

Mini_UKM8

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	สังกัดมหาวิทยาลัย
33	อาจารย์ปณิตตา สุขุมาลัย	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการ สาธารณสุข	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
34	น.ส.ธัญฉัตร ศรีธีรัตน์	วิทยาลัยแพทยศาสตร์และการ สาธารณสุข	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
35	นางพรทิพย์ บุญจุน	หัวหน้าสำนักงาน	มหาวิทยาลัยทักษิณ
36	น.ส.ศศิวิมล โชคชัย	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ภาพกิจกรรม

การต้อนรับและลงทะเบียน

การสัมมนา

บรรยากาศการอบรมกลุ่มมือใหม่หัดขับ

บรรยายภาคการอบรมกลุ่ม TQF

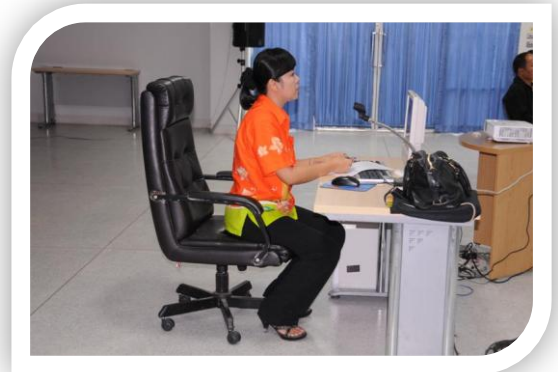
บรรยากาศการอบรมกลุ่ม KM

บรรยากาศการอบรมกลุ่ม งานวิจัย

บรรยากาศการอบรมกลุ่ม QA

บรรยากาศงานเลี้ยงและการมอบประกาศนียบัตร

ทัศนศึกษาอุทยานที่มหาวิทยาลัยจำปาสัก

เอกสารนำเสนอวิทยากร

1. รองศาสตราจารย์นายแพทย์ กำจร ตติยกวี

**ความสำคัญของการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิ
เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของชาติ**

โดย
รศ. กำจร ตติยกวี
รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
สกอ.

การประชุม (ร่าง) มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา สาขาศิลปกรรมศาสตร์
วันที่ 7 มีนาคม 2555

ณ อาคารเทพรัตนสิริปถา สถานปฏิบัติภารกิจโรมาและถาวรที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

21st century skills: Rethinking How Students Learn

ที่มา: James Bellanca, Ron Brandt, 21st Century Skills: Rethinking How Students Learn, United States of America: Solution Tree Press, 2010, pp. xv

หัวข้อการบรรยาย

- ทำไมต้องใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต
 - แนวโน้มการจัดการศึกษาในภูมิภาคต่างๆ ของโลก
 - นโยบายการจัดการศึกษาภายในประเทศ
- หลักการ วัตถุประสงค์ ความหมายและจุดเน้นของ TQF
- แนวปฏิบัติของ TQF และมาตรฐานคุณวุฒิสาขา
- สกอ. กับการส่งเสริมการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
- ผลที่คาดว่าจะได้รับ

กรอบข้อตกลงของ ASEAN

ผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่วมกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะบูรณาการความเป็นประชาคม ASEAN ในเสาหลักด้านต่างๆ 3 ด้าน ดังนี้

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

จุดเน้นของอาเซียน

คือ การสร้างอาเซียนให้เป็นประชาคมที่มีความเอื้ออาทรต่อกัน ร่วมกันแบ่งปัน มีวิสัยทัศน์ และอัตลักษณ์เดียวกัน และเพื่อเป็นประชาคมเดียวกัน

UNESCO กำลังจัดทำ ASEAN Regional Qualifications Framework โดยสภาการศึกษาเป็นผู้ประสานงานข้อมูลของประเทศไทย

การเคลื่อนไหวก้าวหน้าในประเทศ

ประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป

- Bologna process
- European Qualifications Framework (EQF)
- National Qualifications Framework (NQF)

ประเทศอื่นๆ เช่น แอฟริกาใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟิจิ ประเทศไทย เป็นต้น

สหรัฐอเมริกา มุ่งเน้น Learning Outcomes

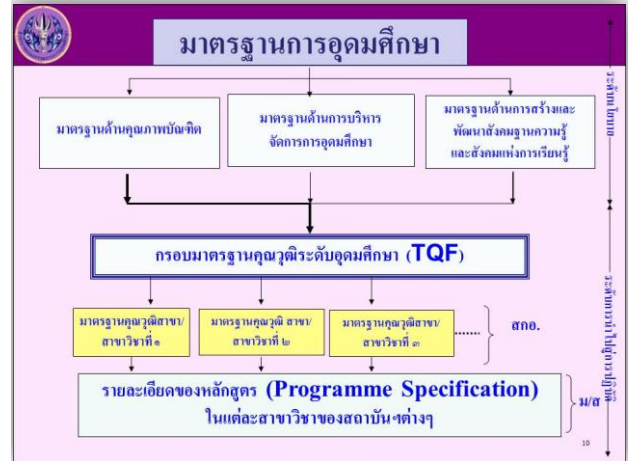
**เป้าหมายของกรอบแผนคุณศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2
เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2565**

สกอ. ตระหนักดีถึงหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายมาตรฐานการอุดมศึกษา และแผนพัฒนาการอุดมศึกษา โดยมีเป้าหมายของแผนคุณศึกษาระยะยาว คือ

การยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสู่ตลาดแรงงาน และพัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมชาติ การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ”

หลักการของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

1. เป็นเครื่องมือนำนโยบายการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
2. มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcome)
3. มุ่งให้เกิดความร่วมมือกันของคณาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต และองค์กรวิชาชีพในการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของโครงการ TQF

1. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตและเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนและกระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐาน
2. เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ
3. เพื่อส่งเสริมการศึกษาดลอดชีวิตตามความต้องการของผู้มีงานทำที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้หรือทักษะในการทำงาน และผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
4. เพื่อเป็นกรอบสื่อสารในการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดการศึกษา และเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ถึงกระบวนการที่มีมาตรฐานในการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF: HED)

หมายถึง กรอบแนวคิดในการผลิตบัณฑิตที่แสดงระบบคุณวุฒิ การศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การแบ่งสายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ต้องการ

จุดเน้นของ TQF

- กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ในภาพกว้างของบัณฑิตที่เทียบเคียงได้ในระดับชาติ และระดับสากล
- มาตรฐานคุณวุฒิสายวิชา มุ่งเน้นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่มีรายละเอียดเฉพาะเจาะจงเอกลักษณ์ในสาขาเพิ่มเติม

มาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ (มคอ.1)

หมายถึง การกำหนดมาตรฐานทางวิชาการของปริญญาในสาขานั้น ๆ โดยการกำหนดคุณลักษณะ (Characteristics) และมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของบัณฑิตในสาขาของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งจะสอดคล้องกับการกำหนดชื่อปริญญา และองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระเท่าที่จำเป็นจะต้องมีในหลักสูตรนั้น ๆ ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการจัดหลักสูตร การเรียนการสอนเพื่อเป็นหลักประกันว่า บัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ในสาขา/สาขาวิชา และระดับคุณวุฒิเดียวกันจะมีผลการเรียนรู้ไม่น้อยกว่าที่กำหนด

16

- มาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) ของคุณวุฒิทุกระดับในประเทศไทย**
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Morals)
 2. ด้านความรู้ (Knowledge)
 3. ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills)
 4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility)
 5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills)
- บางสาขาวิชาอาจเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skills) หรือบางสาขาวิชาต้องการให้บัณฑิตของสาขาวิชามีมาตรฐานผลการเรียนรู้มากกว่าหรือพิเศษกว่าบัณฑิตในสาขาวิชาอื่นที่สามารถกำหนดเพิ่มเติมได้
- 14

- ลักษณะของมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ (มคอ.1)**
- มาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพไม่ใช่หลักสูตร
 - เป็นแหล่งอ้างอิงที่เปิดกว้างและส่งเสริมให้สถาบันต่างๆ มีโอกาสพัฒนารายวิชาให้มีมาตรฐาน
 - สถาบันแต่ละแห่งสามารถระบุเนื้อหาวิชาในส่วนที่นอกเหนือจากกลุ่มองค์ความรู้ที่เสนอแนะไว้อย่างอิสระ เหมาะสม และตรงกับความต้องการหรือเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน ซึ่งจะทำให้สถาบันต่าง ๆ สามารถพัฒนาหลักสูตรได้อย่างหลากหลายตามวิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถาบัน แต่จะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตในหลักสูตรที่เทียบเคียงกันได้กับบัณฑิตของสถาบัน อุดมศึกษาอื่นในสาขาและระดับคุณวุฒิเดียวกัน
- 17

- ลักษณะของมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ (มคอ.1) (ต่อ)**
- มาตรฐานคุณวุฒิบางสาขาจะอ้างอิงถึงองค์วิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
 - มคอ.1 มุ่งหวังให้เป็นแหล่งอ้างอิงที่สถาบันอุดมศึกษาจะนำไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรที่มีเอกลักษณ์ของสาขา และมีมาตรฐานทัดเทียมกัน โดยเพิ่มเติมจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา และมุ่งให้เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและผู้จ้างงานที่สนใจจะศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติและมาตรฐานของปริญญาในสาขาวิชานั้นๆ
- 18

หลักการและแนวทางการจัดทำ มคอ.1 ในสาขาต่าง ๆ

คณะกรรมการส่งเสริมและติดตามการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติซึ่งมีอธิการบดีคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นประธาน ได้ให้หลักการและแนวทางการจัดทำ มคอ.1 ในสาขาต่างๆ โดยให้พิจารณาถึงประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 กำหนดเป้าหมายในการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิสาขา

- (1) ให้จัดทำมาตรฐานสาขากว้างๆ (Broad Fields) อิงการจำแนกสาขาวิชาตามหลัก ISCED (International Standard Classification of Education) ของ UNESCO
- (2) เป็นสาขาที่มีสถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนมากที่สุด
- (3) เป็นสาขาที่มีผู้นิยมเรียนมากที่สุด
- (4) เป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เปิดสอนอย่างแพร่หลายก็ตาม
- (5) เป็นสาขาที่ไม่ผ่านการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา

สาขา/สาขาวิชา	ผลการดำเนินการ
1) คอมพิวเตอร์	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
2) พยาบาลศาสตร์	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
3) โลจิสติกส์	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
4) การท่องเที่ยวและการโรงแรม	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
5) วิศวกรรมศาสตร์	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
6) การบัญชี	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา
7) ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	- รวบรวม และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หลักการและแนวทางการจัดทำ มคอ.1 ในสาขาต่าง ๆ (ต่อ)

ประเด็นที่ 2 มาตรฐานคุณวุฒิสาขาต้องเป็นผลมาจากการวิจัย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานสาขาของนานาประเทศได้

ประเด็นที่ 3 กำหนดคุณสมบัติของคณะที่ปรึกษาโครงการวิจัยและเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

- (1) หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบโครงการควรมีความเข้มแข็ง ได้รับการยอมรับในสาขานั้นๆ และ/หรือเป็นผู้นำทางวิชาการ เช่น ที่ประชุมสภาคณบดี.....
- (2) หัวหน้าที่ปรึกษาโครงการวิจัยควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการยอมรับทางด้านวิชาการในสาขา/สาขานั้นๆ สามารถประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานสาขา/สาขาวิชา(ต่อ)

สาขา/สาขาวิชา	ผลการดำเนินการ
8) ภาษาไทย	} รวบรวมวันที่ 30 ธ.ค. 54
9) วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	
10) การแพทย์แผนไทยประยุกต์	
11) พยาบาลศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา)	- กกอ. ให้ความเห็นชอบ 5 ม.ค. 55 กำลังเสนอ รวบรวม

หลักการและแนวทางการจัดทำ มคอ.1 ในสาขาต่าง ๆ (ต่อ)

- (3) คณะทำงานวิจัย ควรเป็นผู้ชำนาญการในสาขา/สาขานั้นๆ และมาจากหลากหลายสถาบันอย่างเป็นทางการ สามารถเสียสละเวลาเข้าร่วมการวิจัยได้อย่างสม่ำเสมอ และต้องมีผู้แทนองค์กรวิชาชีพ (ถ้ามี) และผู้บัณฑิตเข้าร่วมเป็นคณะทำงานวิจัยด้วย
- (4) สกอ. จะสนับสนุนให้มีการประชุมคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ที่เปิดสอนในสาขา ผู้บัณฑิต และผู้แทนองค์กรวิชาชีพ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการวิพากษ์และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไข (ร่าง) มาตรฐานคุณวุฒิให้สมบูรณ์ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกัน ก่อนจะนำเสนอคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการลงนาม เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา(ต่อ)

สาขา/สาขาวิชา	ผลการดำเนินการ
12) ศิลปกรรมศาสตร์	} อยู่ระหว่างดำเนินการ
13) เศรษฐศาสตร์	
14) สถาปัตยกรรมศาสตร์	
15) รัฐประศาสนศาสตร์	
16) บริหารธุรกิจ	
17) แพทยศาสตร์	
18) กายภาพบำบัด	
19) สัตวแพทยศาสตร์	
20) สาธารณสุขศาสตร์	
21) สิ่งแวดล้อม	
22) การเกษตร ป่าไม้ และประมง	
23) นิเทศศาสตร์	
24) ประวัติศาสตร์ ฯลฯ	

สกอ.กับการส่งเสริมการดำเนินการตาม TQF

1. ส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขา เช่น คณาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต และผู้แทนองค์กรวิชาชีพได้มีโอกาสพบปะ ประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำ เพื่อร่วมกันพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิสาขา (มคอ.1) ร่วมกันพัฒนาระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรและการประกันคุณภาพบัณฑิตในสาขาของตน เกิดเครือข่ายในการช่วยเหลือและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
2. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการ TQF กับโครงการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา ในลักษณะของเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพ อาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (Professional and Organizational Development Network of Thailand Higher Education เรียกโดยย่อว่า คพอท: POD Network Thailand) เพื่อเชื่อมโยงและส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ไปสู่แผนการพัฒนาคุณภาพการอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ ทั้งด้านการเรียนการสอนและการวิจัย เพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตาม TQF และตอบสนองความต้องการของสังคม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

3. สถาบันอุดมศึกษา : สร้างกลไกที่เหมาะสมกับสถาบันเพื่อความสะดวกในการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอย่างเป็นระบบ สามารถจัดการศึกษาและผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพให้กับสังคมตามพันธกิจของสถาบัน
4. ผู้ใช้บัณฑิตและองค์กรวิชาชีพ : เกิดความร่วมมือและเชื่อมโยงกับสถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิต (Linkage to the workplace) ให้มีคุณภาพตามความต้องการ
5. ประชาชน : - ใช้งบประมาณในการจัดการศึกษาได้อย่างคุ้มค่า ทรัพยากรบุคคลของประเทศมีคุณภาพ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติ
- ระบบการศึกษาของประเทศมีมาตรฐานทัดเทียมกับสากล เกิดการรับรองคุณวุฒิในระดับนานาชาติ

สกอ.กับการส่งเสริมการดำเนินการตาม TQF(ต่อ)

3. ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายอาจารย์อาวุโสช่วยเหลือนักศึกษารุ่นใหม่อย่างเป็นระบบ (Mentoring system)
4. สร้างกลไกเชื่อมโยงระหว่าง TQF กับระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอก รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อนำผลจากการดำเนินการตามวงจรคุณภาพของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิไปใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างคุ้มค่า
5. ส่งเสริมแรงจูงใจและยกย่องชมเชยสถาบันอุดมศึกษาที่นำ TQF ไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

ขอบคุณ

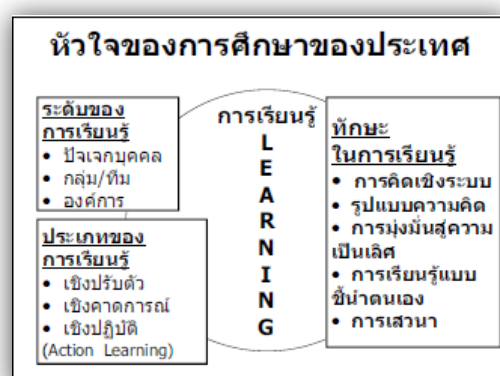
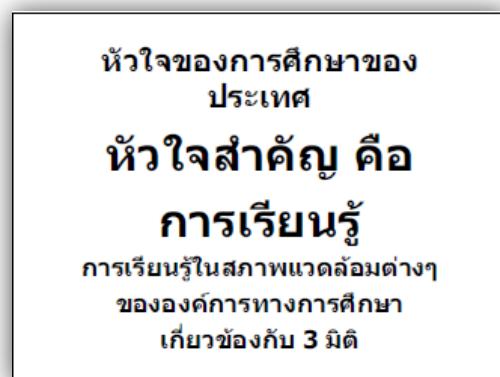
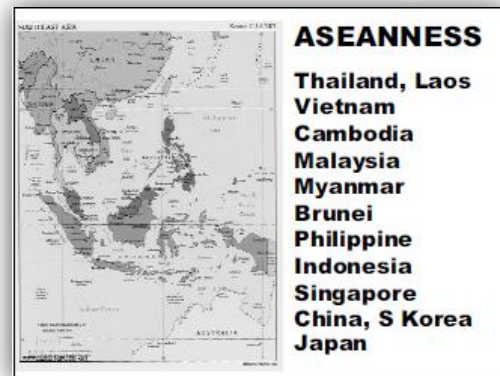
www.mua.go.th → กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

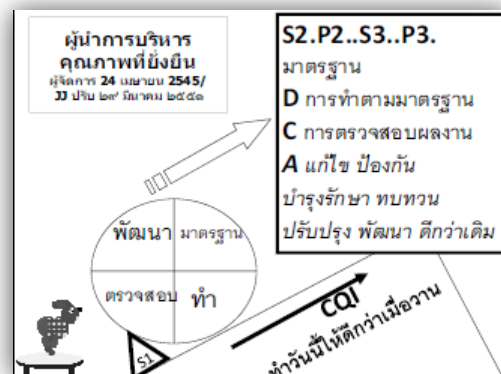
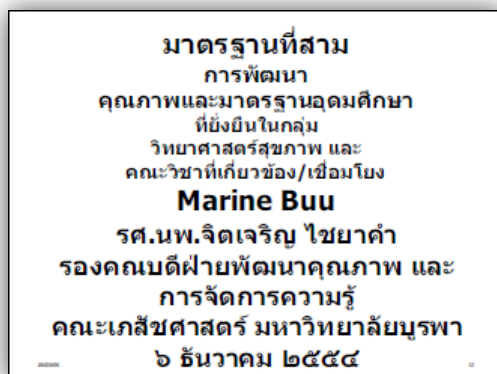
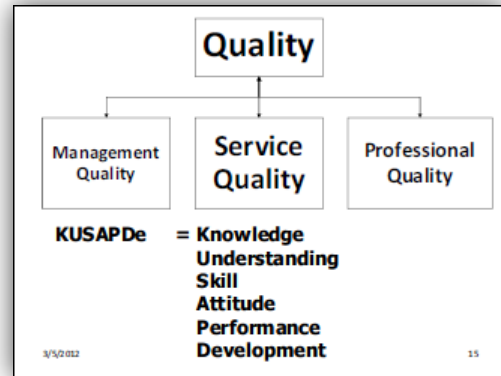
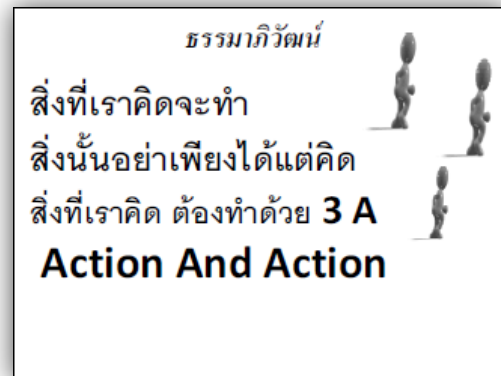
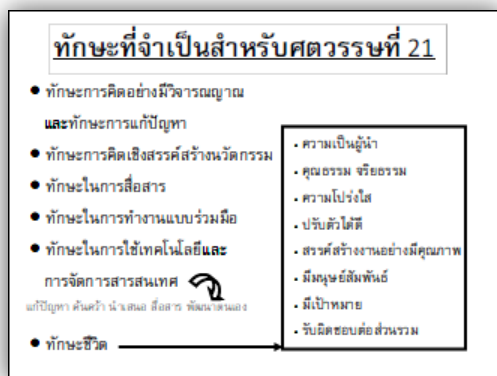
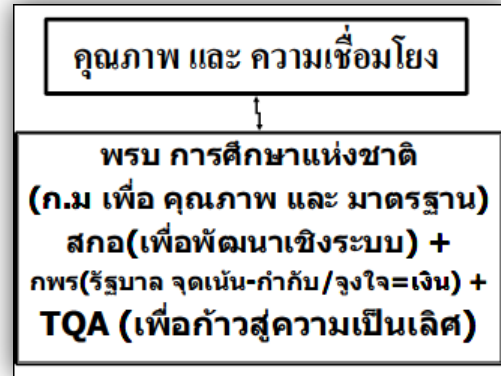
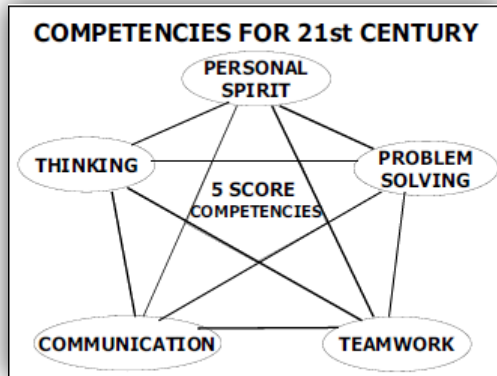
ผลที่คาดว่าจะได้รับ

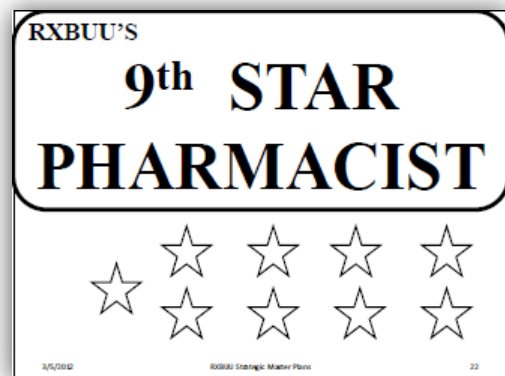
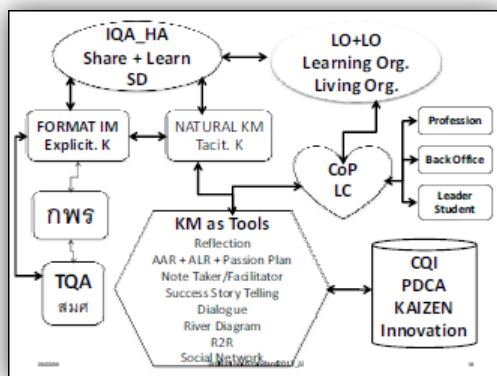
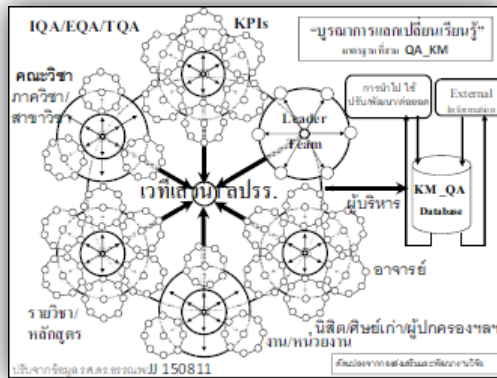
1. นักศึกษา : มี Learning Outcomes ตามกำหนด ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มั่นใจในความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงาน (Employability Skills) ส่งผลกระตือรือร้นถึงความสะดวกและคล่องตัวต่อการเคลื่อนย้าย (Mobility) การเทียบโอนหน่วยกิตและความรู้ความสามารถ
2. คณาจารย์ : เป็นอาจารย์มืออาชีพที่มีการพัฒนาทั้งทางวิชาการ/วิชาชีพ และการสอน

27

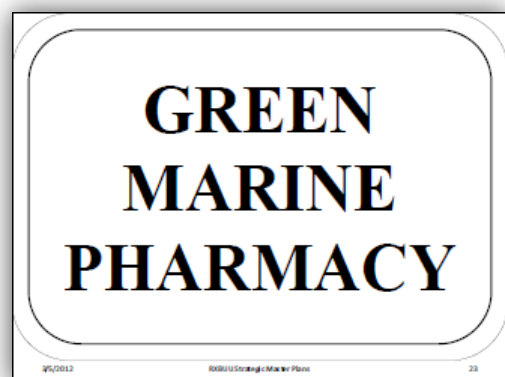
2. จิตเจริญ ไชยคำ

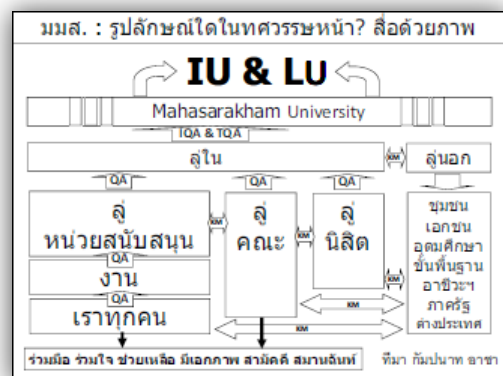
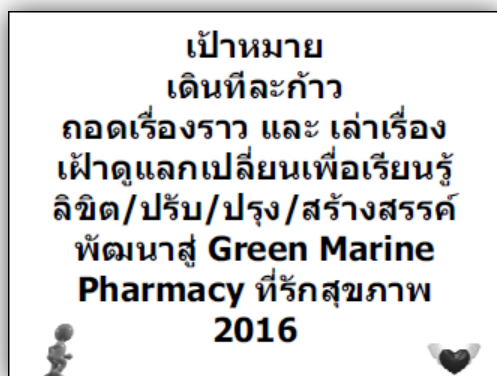
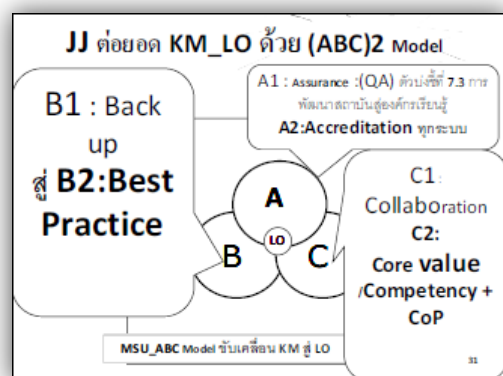
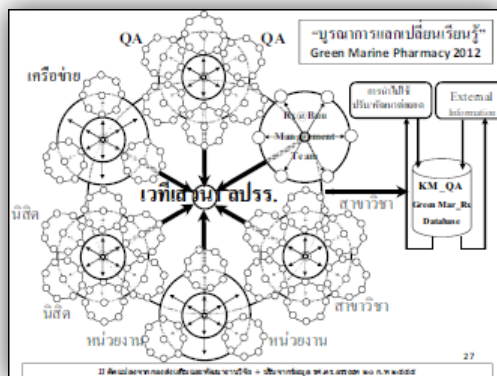
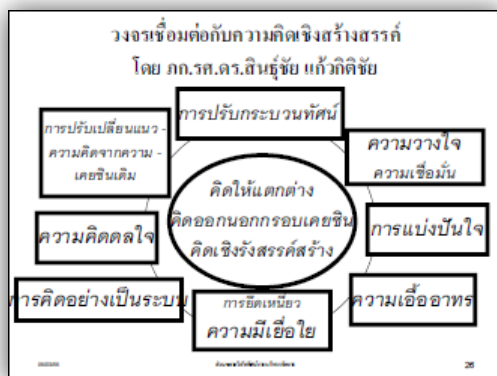

- # Quality Improvement Plan 2012
1. Quality Network>>>Internal>>>External
 1. อังคาร ๖ ธันวาคม ๕๔ ปริกษาพริต Marine BUU Team
 2. พุธที่ ๒๒ ธันวาคม ๕๔ ศ.นพ.วุฒิชัย ธนาพงศ์ธร
 1. IQA River Diagram/BMK
 2. RCA..Gap Analysis..Improvement
 2. IQA>>>EQA>>>TQA>>>MBQA
 3. HA>>>TQA (สสจ / ร.พ.)
- www.inp.or.th

- # 9-STAR RX?
1. CARE-GIVER
 2. DECISION-MAKER
 3. COMMUNICATOR
 4. LEADER
 5. MANAGER
 6. LIFE-LONG LEARNER
 7. TEACHER
 8. RESEARCHER
 9. "GREEN MARINE PHARMACIST"
-
- 3/5/2012 JGIMU Strategic Master Plan 24

มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคม
ฐานความรู้ และ สังคมแห่งการเรียนรู้

- มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่าย และ หลักการประสานความร่วมมือ รวมพลังอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้”

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือ จากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนา
สังคมฐานความรู้ และ
สังคมแห่งการเรียนรู้

- มีการแสวงหา การสร้าง และ การใช้ประโยชน์ ทั้งในส่วนภูมิปัญญาท้องถิ่น และเทศ เพื่อสร้างสังคมฐานความรู้

36

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และ มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และ ดำเนินการตามระบบที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

5. มีการพัฒนาความรู้ ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ และ ถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน

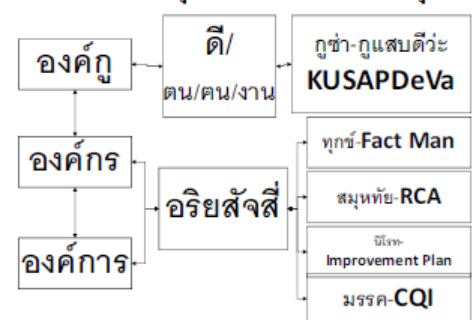
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ต่อ)

8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน (ต่อ)

5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้ และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ

เคล็ดวิชาจากกลุ่ม งานได้ผล ต.น. เป็นสุข

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย(เรื่อง)
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

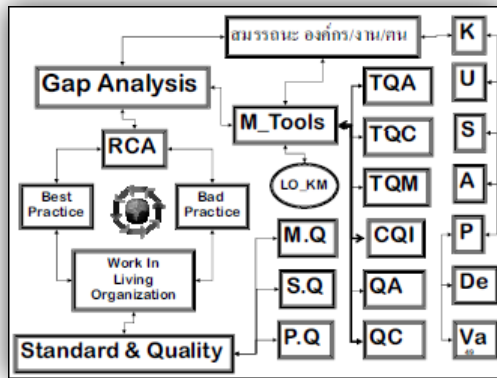

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย(เรื่อง)
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในการศึกษาปัจจุบันหรือการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Explicit Knowledge) และ จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (Tacit Knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

หลักปฏิบัติ หลังการคิด

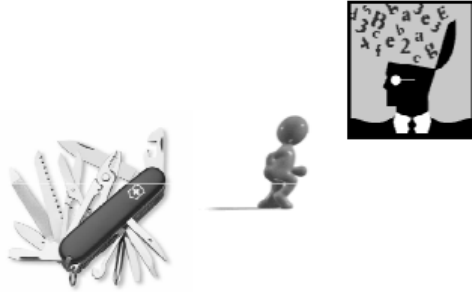
- การเรียนรู้ต้อง คิดได้ และ ได้คิด
- คิดก่อนทำกิจกรรม หรือ การตรวจ คือ **Before Action Review**
- คิดระหว่างทำกิจกรรม **During Action Review**
- คิดหลังทำกิจกรรม **After Action (Learning) Review**
- คิดวางแผนเพื่อการพัฒนา **Passion Plan** หรือ สัญญาใจไฟปรารถนา

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่
การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

อาจารย์ แก้ววดี
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์
อุดมศึกษาทั่วประเทศ

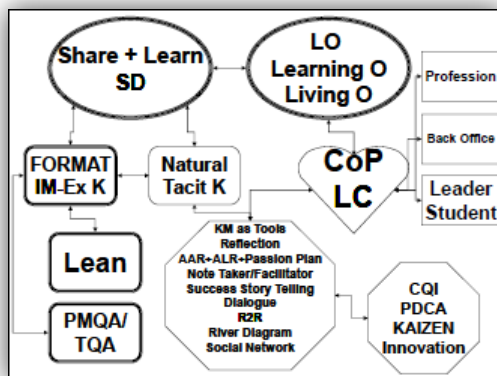
เครื่องมือ และ เป้าหมาย

อาเซียน : สมาคมประชาชาติ
แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

**ASEAN : Association of
Southeast Asian Nations**
ปีก่อตั้ง : 2510

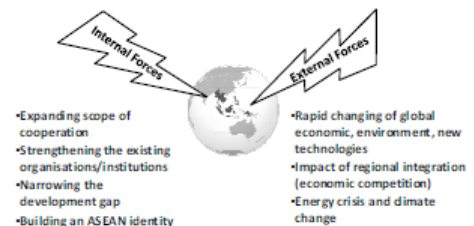
สมาชิก : 10 ประเทศ กัมพูชา
พม่า ลาว มาเลเซีย อินโดนีเซีย
สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ บรูไน ไทย
และ เวียดนาม

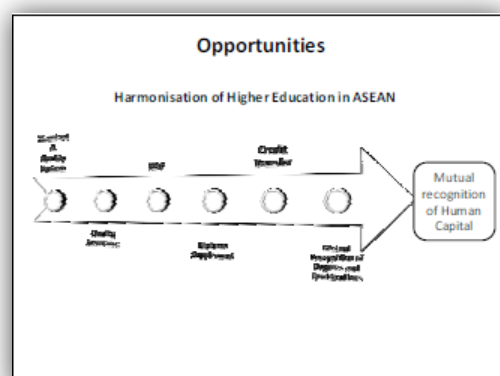
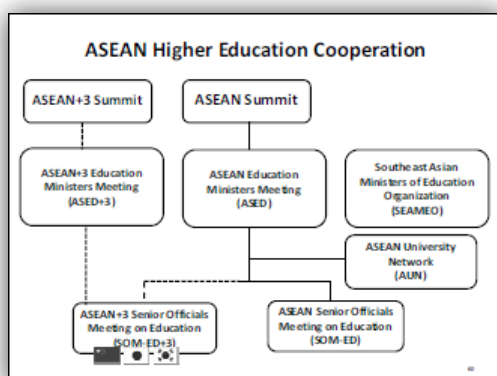
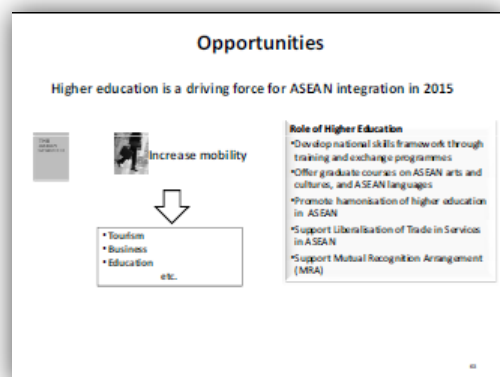
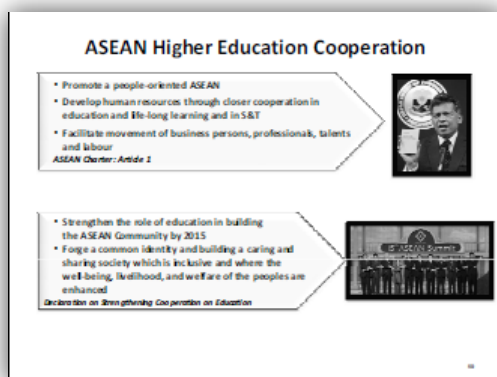
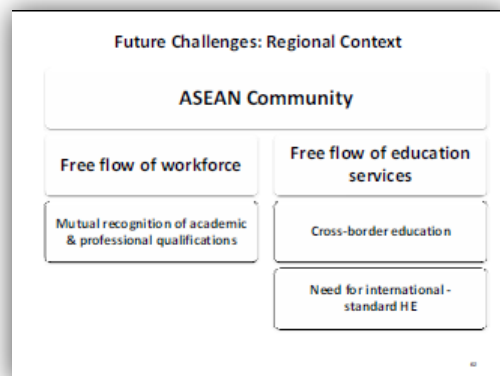
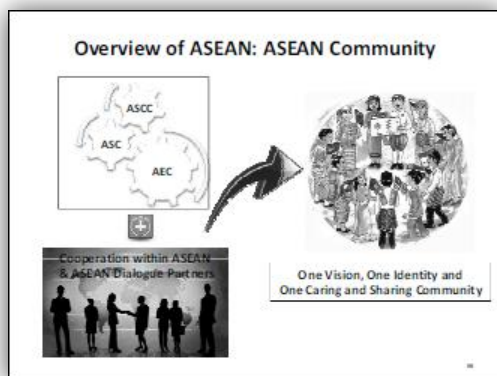
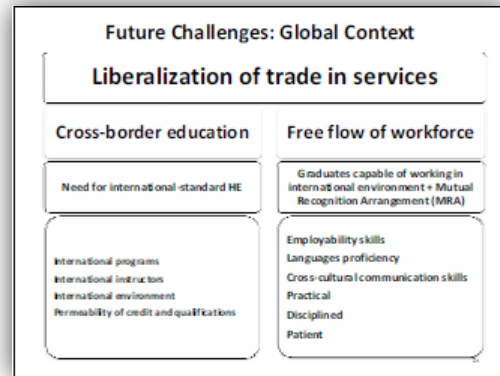
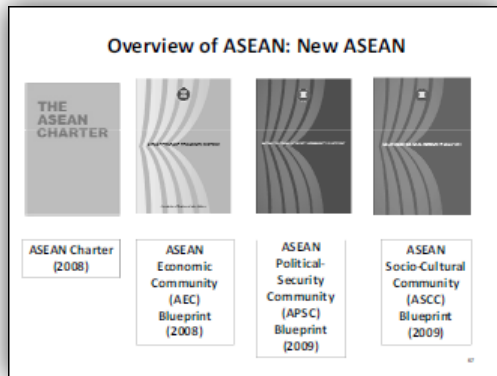

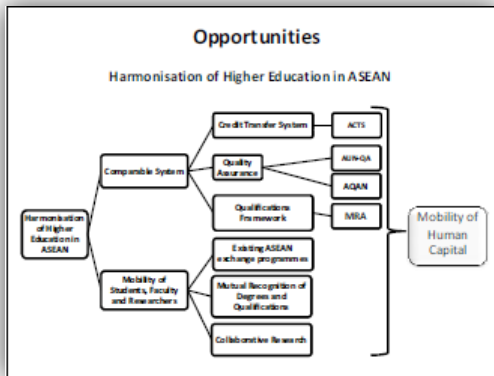
Overview of ASEAN: ASEAN in Figures

Overview of ASEAN: Forces of Change

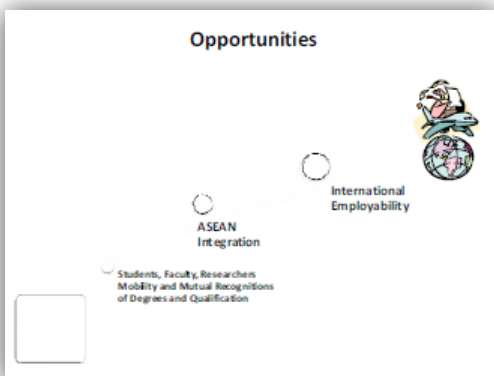

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและระบบวัดผล การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ การศึกษาระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอน ภาษาอังกฤษ รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และ อุดมศึกษา
3. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิก อาเซียนและความรู้เกี่ยวกับอาเซียนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และ การวิจัยด้านอาเซียน ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาสื่อการ เรียนการสอน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ (ต่อ)

4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาโดย สนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศ สมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดง ความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึง กิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็น พลเมืองอาเซียน

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการ เตรียมความพร้อมสู่การเป็น ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถ ของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับ สากล
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็ง ของสถาบัน อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนา ประชาคมอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของ อุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความ เข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการ พัฒนาประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับ อาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาลัทธิสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวិชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีด ความสามารถของบัณฑิตให้มี คุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับ ที่ใช้ในการทำงานได้
2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบ วิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรม ของบัณฑิตไทย

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้สัดส่วนอาจารย์ระดับป.เอกให้สูงขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทาง วิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการโดยเฉพาะ ในระดับศาสตราจารย์
2. สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็น เลิศของส.อุดมศึกษาไทยกับส.อุดมศึกษาใน ประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับทิศ ทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน
3. สนับสนุนทุนวิจัยระดับป.เอก ทุนพัฒนาอาจารย์ และทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ ผลงานวิจัย
4. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยของนักวิชาการ ไทยและอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ (ต่อ)

5. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน
6. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น
7. ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง มาสอนบรรยาย และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย และ/หรือ ทำวิจัยในส.อุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย
8. ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างส.อุดมศึกษาของไทย และ ส.อุดมศึกษาในอาเซียนเพื่อกระชับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน

๓๖

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ(ต่อ)

3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างส.การศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการเพื่อใช้ประโยชน์และป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามชาติ เช่น การระบาดของโรค ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น
4. จัดทำ Mapping ส.อุดมศึกษาแกนหลักในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นความต้องการของเขตพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ โดยเชื่อมโยงระหว่าง ส.อุดมศึกษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญ และตอบสนองต่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ กับส.อุดมศึกษาในอาเซียน
5. ส่งเสริมให้อาจารย์ในส.อุดมศึกษาไทยไปสอน/วิจัย/ให้บริการวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่ส.อุดมศึกษาในอาเซียน

๓๗

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ (ต่อ)

9. ส่งเสริมให้ส.อุดมศึกษาพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ
10. ส่งเสริมให้ส.อุดมศึกษาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติทั้งในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร กิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์
11. ส่งเสริมการสร้างความกลมกลืน (Harmonization) ของการอุดมศึกษาในอาเซียน โดยเฉพาะในด้านคุณภาพ และคุณภาพทางการศึกษาผ่านกลไกความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่ เช่น SEAMEO RIHED, AUN เป็นต้น

๓๘

การเตรียมความพร้อมในการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ระดับภูมิภาค
 - 1) การทำ Mutual Recognition Arrangement(MRA)
 - 2) การพัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตในภูมิภาค
2. ระดับประเทศ
 - 1) การเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษา
 - 2) การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
3. ระดับกระทรวง
 - 1) การจัดทำยุทธศาสตร์รองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
 - 2) การส่งเสริมการแลกเปลี่ยน
4. ระดับสถาบัน
 - 1) การพัฒนาหลักสูตร
 - 2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

๓๙

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของส.อุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

ขอบคุณ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ
328 ถนนศรีอยุธยา, กรุงเทพฯ 10400
โทร.: 66 2 610 5403-4
โทรสาร: 66 2 354 5570

๔๐

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่ส.อุดมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
2. ส่งเสริมการสร้างความรู้ความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชนประชาคมอุดมศึกษา และเยาวชนอาเซียน

๔๑

3. ศาสตราจารย์นายแพทย์ วุฒิชัย ธนาพงศธร

**การประเมินคุณภาพการศึกษา
ปัจจุบัน สู่อนาคต 2020
การพัฒนาตัวบ่งชี้
และเป้าหมาย**

ศาสตราจารย์ นายแพทย์ วุฒิชัย ธนาพงศธร

**หมวด ๑๒ การประกันคุณภาพภายใน
ส่วนที่ ๓ การอุดมศึกษา**

ข้อ ๓๒ ให้มี “คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา” มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๒) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาโดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาย่างต่อเนื่อง
- (๓) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา
- (๔) ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมาย

4

**กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และ
วิธีการประกันคุณภาพการศึกษา
พ.ศ. 2553
(เฉพาะประเด็นสำคัญและเกี่ยวกับอุดมศึกษา)**

2

วิธีประกันคุณภาพการศึกษาภายใน(ต่อ)

ข้อ ๓๖ ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการ **ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี** และแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5

หมวด ๑ บททั่วไป(ต่อ)

ข้อ ๔ ระบบการประกันคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานและมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับต้องประกอบด้วย

- (๑) การประเมินคุณภาพภายนอก
- (๒) การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

3

**ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553
ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของ กกอ.**

6

ระบบประกันคุณภาพภายใน

กกอ.: กำหนดกรอบนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในประกันคุณภาพ ภายใน ภายใต้ 9 องค์ประกอบคุณภาพ ประกอบด้วย

- 1) พัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินในแต่ละองค์ประกอบ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถประเมินตนเองในทุกมิติของการบริหารการศึกษา
- 2) กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาโดยเริ่มจากระดับสาขาวิชา/ภาควิชา คณะ และสถาบัน
- 3) สกอ./คึนสังกัด ติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี
- 4) สกอ./นำผลการประเมินประกอบการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยการขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะฯ

7

หลักการในการพัฒนาตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพ สกอ.

- ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม
- จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น เป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำสถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
- เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

10

ระบบประกันคุณภาพภายใน (ต่อ)

สถาบันฯ: พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและแนวทางการดำเนินงานของตนเอง ประกอบด้วย

- 1) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในภายใต้กรอบนโยบาย หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่ กกอ. กำหนด
- 2) สร้างตัวบ่งชี้และเกณฑ์เพิ่มเติมนอกเหนือจากตัวบ่งชี้ของ สกอ. และ สมศ. ที่เหมาะสมกับวิสัยทัศน์และสภาพแวดล้อมของตนเอง
- 3) ประเมินตนเองและส่งรายงานประจำปีไปยัง สกอ./คึนสังกัด ทุกสิ้นปีการศึกษาตามระบบ CHE QA Online
- 4) ติดตามตรวจสอบและพัฒนาตามผลการประเมิน

8

กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

- สถาบันวางแผนจัดกระบวนการประเมินฯ ให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อสามารถนำผลการประเมินไปทำแผนปรับปรุงปีต่อไป
- กระบวนการประเมินมี 4 ขั้นตอน ตามระบบพัฒนาคุณภาพ: PDCA
- ทำการประเมินตั้งแต่ระดับ ภาควิชา/สาขาวิชา คณะ และสถาบัน โดยใช้ระบบ CHE QA Online ประเมินตั้งแต่ระดับคณะขึ้นไป

11

หลักการในการพัฒนาตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพ สกอ.

- ตัวบ่งชี้ครอบคลุม 9 องค์ประกอบคุณภาพและเป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553
- ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ โดยตัวบ่งชี้ด้านผลผลิตและผลลัพธ์จะรวมตัวบ่งชี้ของ สกอ.และ สมศ. ทั้งนี้ เพื่อความเชื่อมโยงและเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทย

9

การประเมิน: ภาควิชา/สาขาวิชา คณะ สถาบัน

- การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพของ สกอ.(และ สมศ.) ทุกตัวในการประเมินคุณภาพแต่ละปีการศึกษา
- การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชา/สาขาวิชา คณะวิชา และหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้สถาบันพิจารณาตัวบ่งชี้ของ สกอ.(และ สมศ.)ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน

12

คณะกรรมการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (คปอ.) ในการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2553 มีมติเห็นชอบให้นำร่างตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน พ.ศ.2553 เสนอคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ และประกาศใช้ต่อไป

13

จำนวนตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพ แบ่งตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน				
องค์ประกอบคุณภาพ	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผน	-	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1	ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 16.1, 16.2 และ 17	3
2. การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3 และ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4 และ 2.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 1.2, 3.4 และ 14	13
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	-	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 และ 3.2	-	2
4. การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5.6 และ 7	6
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8.9 และ 18	5
6. การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	-	ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10 และ 11	3
7. การบริหารและการจัดการ	-	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2, 7.3 และ 7.4	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12 และ 13	6
				16

กกอ. ในการประชุมครั้งที่ 6/2553 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2553 มีมติเห็นชอบ ร่าง ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา และเสนอแนะเพิ่มเติมว่า สกอ. เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ควรจะต้องมีการประเมินคุณภาพทั้งระบบที่ครบวงจรทุกปี คือ ประเมิน input process output เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีการบริหารจัดการ/ปรับปรุงและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันการณ์ โดยอาจใช้ตัวชี้วัดร่วมกับ สมศ. หรือพัฒนาเพิ่มได้ (ทั้งนี้ สมศ. ประเมิน output/outcome ทุก 5 ปี)

14

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถาบัน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1

กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 16 ผลการพัฒนาตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

สมศ.ที่ 16.1 ผลการบริหาร สถาบัน ให้เกิดอัตลักษณ์

สมศ.ที่ 16.2 ผลการพัฒนามาตรฐานตามอัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 17 ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1

ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2

อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3

อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4

ระบบการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5

ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6

ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

17

ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาโดย

สกอ. และ สมศ.

15

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7

ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8

ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 1

บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 2

คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 3

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 4

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 14

การพัฒนาคณาจารย์

18

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถานบัน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนาการศึกษา

- ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

- ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

19

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถานบัน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

- ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

- ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 15 ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยคณบดี

22

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถานบัน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

- ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 18 ผลการริเริ่ม ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในด้านต่าง ๆ
สมศ.ที่ 18.1 ผลการริเริ่ม ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 1
สมศ.ที่ 18.2 ผลการริเริ่ม ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ 2

20

เป้าหมายอุดมศึกษา ๒๕๖๕

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2

(พ.ศ.2551-2565)

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11

(พ.ศ.2555-2559)

23

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถานบัน

องค์ประกอบที่ 6 การวิจัย

- ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

- ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน
ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

21

คุณภาพของสถานศึกษา - ผลผลิตของสถานศึกษา

1. คุณภาพบัณฑิต
2. คุณภาพงานวิจัย
3. คุณภาพงานบริการวิชาการ
4. คุณภาพงานทำนุบำรุงศิลปฯ

ปริมาณและคุณภาพของผลผลิต

24

Quality is a Journey

Quality is not a destination

Indicator is a life

25

Paradigm shift

มิติทั่วไป	มิติสูงสุด
• QA คือ กระบวนการตรวจสอบประเมิน • Quality ขึ้นอยู่กับทรัพยากร • Indicator กำหนดสิ่งที่ทำให้ได้คะแนนสูงสุด • Assessor ต้องรู้ indicator อย่างดี ก็เพียงพอ • QA process - Fragment • Final process คือ การสอบผ่าน (รับรอง)	• QA คือ กระบวนการเรียนรู้ เพื่อมุ่งสู่คุณภาพ • Quality ขึ้นอยู่กับ teamwork, customer, CQI • Indicator is life ยึดหยุ่นได้เพื่อมุ่งสู่ Goal • Assessor ให้กำลังใจ สนับสนุน ยืนยัน กระตุ้นให้เกิด CQI เป็นกลไกพัฒนา • QA process - holistic • Final process คือ Quality culture

28

**We have good schools
but bad education**

Professor Thronton Husen

26

การประเมินคุณภาพผลการประเมิน

ผู้ประเมิน ประเมินผลการทำงานของตนเองและของทีม
ตัวอย่าง

- ประเมินการเตรียมการก่อนประเมิน
- ประเมินกระบวนการเก็บข้อมูล : การอ่านเอกสาร การสัมภาษณ์
- ประเมินการเขียนรายงาน - ความถูกต้อง ความเข้าใจที่ตรงกัน
- ประเมินการรายงานผลและข้อเสนอแนะ
- ประเมินความถูกต้องของผลการประเมิน

29

“People do not perform what you
expect.
But they do perform what you
inspect”

อมรต ทิลาอ่อน

27

การประเมินคุณภาพผลการประเมิน

การประเมินอภิमान

- ความสำคัญ
- เป้าหมาย
- กระบวนการ

30

ตัวอย่าง

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานข้อต่างๆ
ที่ยังมีการความเข้าใจที่แตกต่างกัน

31

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 6 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

กลุ่มตัวอย่างการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ควรใช้ 80% ของผู้เรียน หรือคำนวณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นที่ยอมรับทางสถิติ

34

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 7 มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์

การประเมินตามเกณฑ์ฯ ข้อนี้ ต้องสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ในมาตรฐานข้อ 5 ต้องดำเนินการให้แผนกลยุทธ์บรรลุตามเป้าหมายทุกตัวบ่งชี้จึงจะได้คะแนน

32

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร

เอกสารที่ใช้ประกอบการประเมินตามเกณฑ์ฯ ข้อนี้ คือ เอกสารการสำรวจคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตตามรอบการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ๆ ในทุกรอบตามแผนในแต่ละหลักสูตร เช่น หลักสูตรปรับปรุงปี 2553 เมื่อมีการประเมินคุณภาพในรอบปี 2554 – 2555 เอกสารยังคงเป็นเอกสารการสำรวจฯ เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อรอบปีปรับปรุง 2553 จนกว่าจะมีการปรับปรุงหลักสูตรนั้น ๆ ในรอบถัดไป
(การตอบข้อหารือ)

35

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 "...มีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ" (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม "ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน" KPI เหล่านี้จะปรากฏในหลักสูตรทุกหลักสูตรที่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

33

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐานข้อ 5 มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

เป็นการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมไม่ใช่ประเมินผลการจัดกิจกรรมหรือ โครงการ

36

ตัวบ่งชี้ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 5 มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน (อัตลักษณ์ของสถาบันจะสอดคล้องตามกลุ่มสาขาที่กำหนดในมาตรฐานสถาบันที่ ม/ส เลือกลง) และสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่ 9.1 เกณฑ์มาตรฐานข้อ 3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน

37

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

แผนระบบสารสนเทศเป็นแผนระยะยาวที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ขององค์กร ไม่ใช่คำขอตั้งงบประมาณทางด้านระบบสารสนเทศประจำปี

40

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และตัวบ่งชี้ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย (5.1)

เกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา (6.1)

เป็นการประเมินผลการบูรณาการ ไม่ใช่ประเมินผลโครงการ

38

ตัวบ่งชี้ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

คำว่า "การจัดการความรู้" เพียงแค่มีวิทยากรมาบรรยายให้ฟัง 1 ครั้ง และนำไปดำเนินการถือว่าเป็น KM หรือไม่

จะต้องมีการ **share & learn** และมีการพูดคุยกันเป็นประจำ จึงจะถือว่าเป็นกระบวนการจัดการความรู้

41

ตัวบ่งชี้ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 6 มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ (การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะ ที่เป็นที่ยอมรับระดับชาติ ไม่ใช่ว่าสถานศึกษาดำเนินการเองและถือว่าเป็นมาตรฐานของตัวเอง ข้อนี้ถ้าสถานศึกษาที่ไม่มีสาขาศิลปะ ไม่จำเป็นต้องเน้น ยกเว้นดำเนินการและเป็นที่ยอมรับระดับชาติจริงๆ)

39

ตัวบ่งชี้ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 9 มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้นและเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

(...เผยแพร่ให้หน่วยงานอื่น หมายความว่า มีการเผยแพร่ให้กับหน่วยงานภายนอกสถาบัน หลักฐานอาจมาจากการศึกษาดูงาน)

42

ประเด็นเพิ่มเติม ขอแลกเปลี่ยนกับกรรมการผู้ตรวจประเมิน

43

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิค ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
การประเมินเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 ในระดับสถาบัน ควรพิจารณา
ร่วมกับผลการประเมินระดับคณะ
และในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 6,7 และ ข้อที่ 8 ซึ่งเป็นเกณฑ์
มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มนั้น ข้อมูลจำนวนหลักสูตรควร
สอดคล้องกันทั้งในรายงานส่วนนำ และในข้อมูลพื้นฐาน (CDS)

46

ร่องรอยหลักฐานและการตรวจสอบเอกสาร

44

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิค ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปัญญาเอก
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ข้อมูลควรสอดคล้องกันทั้งในรายงานส่วนนำ และในข้อมูล
พื้นฐาน (CDS) จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ
ในแต่ละระดับ

47

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิค ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน
**ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการ
ตัดสินใจ**
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ
เอกสารแผนกลยุทธ์ แผนระบบสารสนเทศ หรือแผนกลยุทธ์
ทางการเงิน ที่เป็นเอกสารหลักฐานในการประเมินแต่ละปีการศึกษา
หากยังเป็นแผนเดิมๆ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในทุกรอบการประเมินฯ
จนกว่าจะถึงรอบการจัดทำแผนฯ เหล่านั้นใหม่

45

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิค ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 6 ผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละ
รายวิชา... ในการประเมินระดับสถาบัน ควรพิจารณาทั้งผลการ
ประเมินระดับคณะ และข้อมูลควรสอดคล้องกันทั้งในรายงาน
ส่วนนำและในข้อมูลพื้นฐาน (CDS)

48

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิคในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้สมค.1 บัณฑิตปริญญตรีที่ดำเนินงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ข้อมูลควรสอดคล้องกันทั้งในรายงานส่วนนำและในข้อมูลพื้นฐาน (CDS) และผลการคำนวณไม่ควรเกิน 100 %

49

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิคในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ประเด็นการใช้ข้อมูลของผู้บริหาร ควรพิจารณาผลการประเมินร่วมกับผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ เกณฑ์มาตรฐานข้อ 5 มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

และตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน เกณฑ์มาตรฐานข้อ 6 มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง... และเกณฑ์มาตรฐานข้อ 7 มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง...

52

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิคในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้สมค.ที่ 4 ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

ตัวบ่งชี้สมค.ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

ข้อมูลควรสอดคล้องกันทั้งในรายงานส่วนนำและในข้อมูลพื้นฐาน (CDS) และเมื่อกรอกลงในข้อมูลพื้นฐานช่องใดแล้วไม่กรอกซ้ำอีก

50

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิคในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2 มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการพิจารณาผลการประเมินร่วมกับผลการประเมินของตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 6 มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบ

53

การตรวจสอบร่องรอยหลักฐานและเทคนิคในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 2 ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทาง การดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน

51

การตอบข้อหาข้อต่างๆ

1. การพิจารณาเลือกกลุ่มสถาบัน

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา (คปอ.) ในการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2553 ได้มีมติเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มสถาบันของหน่วยงานระดับคณะ/สำนักวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

“สำหรับคณะ/สำนักวิชา หากสถาบันเลือกอยู่ในประเภท/กลุ่มใด คณะ/สำนักวิชาให้เลือกตามประเภท/กลุ่มนั้น ๆ หรืออาจจะมีการเลือกต่างจากสถาบันได้ ซึ่งให้เป็นตามความเห็นชอบของสภาสถาบันนั้น ๆ “

54

2. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ ภาควิชา สาขาวิชา หากโครงสร้างการบริหารของสถาบันใดในระดับคณะ วิชา ไม่มีภาควิชา/สาขาวิชา แต่มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ โปรแกรมวิชา โดยมีคณะกรรมการประจำหลักสูตรทำหน้าที่ รับผิดชอบ โดยปฏิบัติหน้าที่ขึ้นตรงต่อคณบดี/คณะวิชานั้น สามารถดำเนินการกระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา ตั้งแต่ระดับคณะวิชาขึ้นมา ซึ่งจะเป็นไปตามคู่มือ การประกันคุณภาพฯ 2553 และแนวปฏิบัติที่กำหนดในกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินฯ คุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.นงนิตย์ ธีระวัฒนสุข

อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คณะผู้จัดทำ

ผศ.ดร.ธนพรรณ ธาณี

นายศุภชัยโชติ กองผ้าขาว

นางสาวยุวดี ชูรัตน์

นางสาวสุภาพร เชื้อชัย

นางศุภาวีร์ กองผ้าขาว

นางสาวฐตณอร พันพิบูลย์

นางสาวกัญญณัช กุศลการณ์

นางสาวซัชชญา ผิวอ่อน

นางสาวพัชรภรณ์ ดวงดี

ออกแบบปก

นายศุภชัยโชติ กองผ้าขาว

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

แผนผังอาคารในเขตพื้นที่การศึกษา

1. อาคารเอนกประสงค์เฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
2. อาคารปฏิบัติการเพื่อการส่งเสริมและวิจัยด้านการบริหารธุรกิจ
3. อาคารกิจกรรมด้านสุขภาพ
4. อาคารวิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ ฯ (ใหม่)
5. อาคารเรียนรวม 5
6. อาคารศูนย์โภชนาการ
7. อาคารสำนักงานอธิการบดี
8. อาคารคณะบริหารศาสตร์
9. อาคารเรียนรวม 1
10. อาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ (EN 6)
11. อาคารปฏิบัติการโยธา (EN 1)
12. อาคารปฏิบัติการโรงงาน (EN 2)
13. อาคารปฏิบัติการ CNC (EN 3)
14. อาคารประลองเทคโนโลยีนานาชาติ (EN 4)
15. อาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีและการ (EN 5)
16. อาคารปฏิบัติการชีวภาพ
17. อาคารกิจกรรม
18. อาคารวิจัย
19. อาคารปฏิบัติการเคมี
20. อาคารปฏิบัติการฟิสิกส์
21. อาคารคณะนิติศาสตร์
22. โรงอาหารกลาง
23. อาคารคณะเกษตรศาสตร์
24. อาคารสำนักคอมพิวเตอร์ ฯ
25. อาคารเรียนรวม 4
26. อาคารปฏิบัติการอุตสาหกรรมเกษตร
27. กลุ่มอาคารกองบริหารภาพ ฯ
28. อาคารคณะเภสัชศาสตร์
29. อาคารคณะศิลปประยุกต์และการออกแบบ
30. อาคารคณะศิลปศาสตร์
31. อาคารคณะรัฐศาสตร์
32. อาคารสำนักวิทยบริการ
33. อาคารวิทยาศาสตร์ แพทย์ ฯ
34. อาคารปฏิบัติการคณะเภสัชศาสตร์
35. อาคารศูนย์เครื่องมือกลาง ฯ

Drawing Show

ทัศนียภาพผังแม่บท
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

85 ตำบลศรีโค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 34190

โทรศัพท์ 045-353000-3 <http://www.ubu.ac.th>